

**“เราต้องสวดขอพระเจ้าให้เรามีความเป็น “คาทอลิก” ให้มากขึ้น
เพื่อจะได้เป็นสากลและเป็นครอบครัวใหญ่
ในประชากรของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ”**

ข้อคิดจาก สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2019 ตุลาคม**

**เพื่อให้ลมปราณของพระจิตเจ้าได้ก่อให้เกิดธรรมทูตใหม่
ซึ่งเป็น “ฤดูใบไม้ผลิ” ของพระศาสนจักร**

ขุมทรัพย์

พระคัมภีร์ 2019

กษัตริย์ซาอูลสิ้นพระชนม์

(1ซมอ 31:1-13)

“ชาวฟิลิสเตียไล่ตามกษัตริย์ซาอูลและพระโอรสไปทัน จึงฆ่า โยนาธาน อามีนาดับ และมัลคีชัว พระโอรสของซาอูล มีการสู้รบอย่างหนักอยู่รอบๆ กษัตริย์ซาอูล ทหารธนูมาพบพระองค์จึงใช้ธนูยิงพระองค์จนทรงได้รับบาดเจ็บสาหัส กษัตริย์ซาอูล จึงตรัสกับผู้ถืออาวุธของพระองค์ว่า ‘จงชักดาบออกแทงข้าพเจ้าให้ตายเถิด ก่อนที่พวกไม่เข้าสู่หนัดเหล่านี้จะมาแทงและเยาะเย้ยข้าพเจ้า’ แต่ผู้ถืออาวุธไม่ยอมทำ เพราะกลัวมาก กษัตริย์ซาอูลจึงทรงชักดาบออกและล้มทับดาบนั้น เมื่อผู้ถืออาวุธเห็นว่ากษัตริย์ซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เขาจึงล้มทับดาบของตนตายตามไปด้วย”

...เมื่อชาวอิสราเอลที่อยู่อีกฟากหนึ่งของที่ราบยิสเรเอล และคนที่อยู่ทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนเห็นว่ากองทัพอิสราเอลได้พ่ายแพ้หนีไป และกษัตริย์ซาอูลกับพระโอรสสิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ทิ้งเมืองหนีไปด้วย ชาวฟิลิสเตียจึงเข้ายึดครองเมืองเหล่านั้นแทน” (1ซมอ 31:2-7)

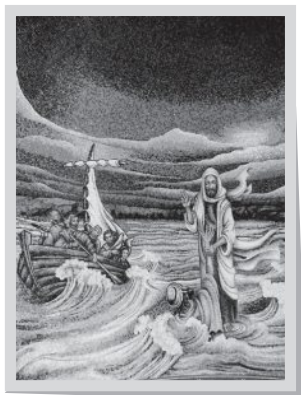
“...ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า กษัตริย์ซาอูล แม้จะไม่ได้ดำเนินตามน้ำพระทัยของพระองค์ และพบกับชะตากรรมที่ต้องปราศยต่อศัตรูในการรบที่ภูเขากิลโบอา ก็ตาม แต่ท่านก็ยังภาคภูมิใจในการได้เป็นประชากรของพระองค์ (เครื่องหมายการเข้าสู่หนัด) ทรงปรารถนาสิ้นพระชนม์ด้วยฝีมือของผู้เข้าสู่หนัดด้วยกันเท่านั้น ... ต่อจากนั้นกษัตริย์ดาวิดจะทรงปกครองชาวอิสราเอลแทน... ทุกคนจะได้เรียนรู้ว่าการได้เข้ามาเป็นลูกของพระองค์ เป็นประชากรของพระเจ้าก็ยังไม่สำคัญเท่ากับการกระทำตามน้ำพระทัยขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ❀

ปกหน้า

ภาพวาด “พระเยซูเจ้าทรงรักษาหญิงตกเลือดเรื้อรัง” (มก 5:21-34 / มธ 9:18-26) ติดตั้งอยู่ด้านหลังพระแท่นวัดน้อยใต้ดิน ศาลาธรรมเมืองมักดาลา ทะเลสาบกาลิลี ประเทศอิสราเอล สถานที่แห่งนี้ได้รับการขุดพบเมื่อ ค.ศ. 2009 ขุดลงไปเพียง 30 เซนติเมตรเท่านั้น พบหลักฐานหลายอย่างทางโบราณคดียืนยันว่าเป็นศาลาธรรมเมืองมักดาลาย้อนกลับ

ไปถึงในสมัยของพระเยซูเจ้า ซึ่งพระวรสารนักบุญมัทธิวเขียนว่า “พระองค์เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรทรงรักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิดของประชาชน” (มธ 4:23) นั่นทำให้เราเชื่อว่าพระเยซูเจ้าน่าจะต้องทรงยื่นสั่งสอนในศาลาธรรมแห่งนี้ด้วย เพราะมักดาลาเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในแคว้นกาลิลี เนื่องจากมารีย์ มักดาลา เป็นหญิงที่ติดตามพระเยซูเจ้าเช่นเดียวกับบรรดาสานุศิษย์ โบราณสถานแห่งนี้จึงเน้นไปที่เรื่องการเคารพให้เกียรติสตรีและต่อสู้กับเรื่องการค้ามนุษย์ในสังคมโดยเฉพาะการจับเด็กหญิงไปค้าประเวณี จึงวาดภาพหญิงตกเลือด ซึ่งรู้สึกว่าเป็นคนบาป ต่ำต้อยผู้คนรังเกียจ เป็นสตรีไม่อาจเข้าไปพบพระเยซูเจ้าตรงๆ ได้ แต่มีความหวังในพระเยซูเจ้าเหลือเพียงอย่างเดียว สตรีแสดงความเชื่อเบียดเสียดผู้คนเข้าไป คิดว่าเพียงแค่งานได้แตะต้องชายพระภูษาของพระเยซูเจ้าก็หายจากโรค วัดน้อยอื่นๆ ยังมีภาพวาดพระเยซูเจ้าทรงปลุกลูกสาวของไยรัส หัวหน้าศาลาธรรมให้กลับคืนชีวิตหลังความตาย โดยพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ทาไลธาคุม” แปลว่า “หนูเอ๋ย เราสั่งให้หนูลุกขึ้น” เด็กนั้นก็ลุกขึ้นทันทีและเดินไปมา เด็กนั้นอายุ 12 ขวบแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องราวบ่งถึงการเอาใจใส่ เคารพความเป็นสตรีในสังคม

ปกหน้าใน

เป็นอีกภาพหนึ่งที่อยู่ในวัดน้อยของศาลาธรรมเมืองมักดาลา เช่นกัน แต่เป็นภาพเล่าเรื่องพระเยซูเจ้าทรงเดินบนน้ำและกำลังช่วยนักบุญเปโตรที่กำลังจมน้ำเพราะขาดความเชื่อในพระเยซูเจ้า เนื่องจากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในทะเลสาบกาลิลี ที่ศาลาธรรมมักดาลาตั้งอยู่

ไปต่อ

พระพรของพระยังมีมากมายอยู่รายทาง

มันเป็นเย็นที่เราผ่านกิจกรรมอะไรมามากมาย แต่ที่สุดเราก็มาหยุดที่จังหวัดนครสวรรค์

ถ้านครสวรรค์หมายถึงเมืองสวรรค์ กรุงเทพฯ ที่ผมใช้ชีวิตอยู่ก็หมายถึงเมืองเวทดา เหวดาก็อยู่บนสวรรค์ เพราะฉะนั้นนครสวรรค์กับกรุงเทพฯ อาจจะมีที่เดียวกัน สมการที่ผมคิดสวดผิดสนใจ ผมต้องการพูดกับเด็ก ๆ ที่มาร่วมฟังการเสวนา 100 ปี ชาตกาลอุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก ลัญจกร เป็นการลัญจกรที่สนุกมากสำหรับผม และก็ต้องบันทึกไว้ด้วยว่า นี่เป็นครั้งแรก

กิจกรรมที่เกี่ยวกับอุชเชนี พาผมมาพบกับนักเขียนดัง ๆ หลายคน การได้ทำงาน ได้ร่วมประชุม ผมถือว่า เป็นห้องเรียนห้องใหญ่ ปรับตัวเรียนรู้คือสิ่งที่ต้องทำเสมอ ๆ การละทิ้งเพื่อลุ่มลึก ในช่วงที่เหนื่อยสาหัสทำได้ไม่ง่าย แต่การริเริ่มก่อตั้งต่างหาก กว่าจะมีวันนี้ไม่ง่าย

มีคำถามมากมายตลอดเวลาการเสวนา ไม่ใช่คำถามจากเด็ก ๆ ที่มาร่วมฟัง หรือคำถามจากคุณครูโรงเรียนลาซาลไซติร์วี นครสวรรค์ แต่เป็นคำถามในใจผมเอง

ในช่วงวัยแสวงหา อายุไล่เลี่ยกับเด็กพวกนี้ ผมมีอาจารย์ภาษาไทยที่รู้จักกับอ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ท่านเป็นกวีที่มีชื่อเสียง อาจารย์ที่สอนเราท่านนั้นเชิญอาจารย์เนาวรัตน์มาพูดคุยกับเราถามว่าผมทำอะไรได้บ้าง นอกจากความตื่นเต้นที่ได้เจอ ผมจำได้ว่า อาจารย์เก่งมาก มีลีลา มีพรสวรรค์ แต่เด็ก ๆ อายุขนาดนั้น จะเข้าใจอะไรได้มากกว่านั้น มีกิจกรรมพิเศษก็คือไม่ต้องเรียนอย่างอื่น ลงมาร่วมกิจกรรม มีเวลาว่างมากขึ้น ผมจึงอยากจะทำกับเด็กที่ฟังในวันนั้นว่า พ่อเคยผ่านมาแล้วในวันเวลาเดียวกัน และเหตุการณ์เดียวกัน ถ้าตัดดวงเราจะได้มากกว่านั้น ถ้าเก็บแง่มุมแม่เพียงสิ่งเดียวและนำไปใช้ นำไปปฏิบัติ เราจะไม่ทอดทิ้งวันเวลาให้ผ่านไป เด็ก ๆ เข้าใจแค่ไหนไม่รู้ แต่ผมรู้สึกดีที่ได้พูด ก็เขาเชิญมาพูดนี่ครับ

เดือนตุลาคม ปี 2019 ไม่ใช่เดือนแห่งการสวดสายประคำเท่านั้น ยังเป็นเดือนที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ให้เป็นเดือนพิเศษแห่งการแพร่ธรรม และแน่นอนกิจกรรมที่เราภูมิใจที่จะนำเสนอคือเรื่องราวของ 100 ปี ชาตกาลอุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก มากไปกว่านั้นคือ ประเทศไทยกำลังต้อนรับการมาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ข่าวมากมายระดมนำเสนอ ทั้งทางการและส่วนบุคคล คงเป็นอีกวาระหนึ่งที่เราคริสตชนไทย และประชาชนคนไทย จะจดจำเหตุการณ์นี้ไปอีกนานแสนนาน เดือนหน้าแล้วครับ เตรียมตัวกันพร้อมหรือยัง

มันเป็นเย็นที่ผมกำลังจะไปทำกิจกรรมอีกหลายอย่างต่อจากนี้ ความชื่นชมในทุกจังหวะของชีวิตบอกกับเราว่า ไปต่อพระพรของพระยังมีอยู่รายทาง

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนตุลาคม

1

วันที่ 1 ตุลาคม

ฉลองอารามคาร์แมล กรุงเทพฯ วันอังคารที่ 1 ตุลาคม 2019
รอบเช้าพิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 07.00 น. บิชอปยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่งล้อม
เป็นประธาน หลังพิธีมิสซาเคารพพระธาตุ ถั้วศีลมหาสนิท

รอบเย็นพิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 16.30 น. พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์
เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช เป็นประธาน หลังมิสซาเคารพพระธาตุ และเสกดอกกุหลาบ

5

วันที่ 5 ตุลาคม

คณะธรรมทูตปีเมและวัดแม่พระแห่งภูเขาคาร์แมลและ
บุญราศีเคียร์ราลูเซ่ ขอเชิญร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ
โอกาสบวชสังฆานุกรของยอแซฟ ซามานีโก บร็องเนส
โดยบิชอปยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่งล้อม เป็นประธาน
วันเสาร์ที่ 5 ตุลาคม 2019 เวลา 10.00 น. ที่วัด
แม่พระแห่งภูเขาคาร์แมลและบุญราศีเคียร์ราลูเซ่ /
ฉลองอารามคาร์แมล จันทบุรี วันเสาร์ที่ 5 ตุลาคม
2019 เวลา 10.30 น. โดยบิชอปซิลวีโอ สิริพงษ์
จรัสศรี เป็นประธาน พร้อมทั้งร่วมแสดงความยินดี
โอกาสฉลอง 60 ปีแห่งการเป็นพระสงฆ์ของบิชอป
ลอเรนซ์ เกียนชัย สมานจิต และฉลอง 50 ปี ชีวิต
สงฆ์ของคุณพ่อเปโตร แสวง สามิภักดิ์

6

วันที่ 6 ตุลาคม

สหพันธ์ครอบครัวฟรังซิสกันแห่งประเทศไทย
ขอเชิญท่านและสมาชิกในสังกัด ได้ร่วม
เป็นหนึ่งในเกี่ยวกับครอบครัวฟรังซิสกันฯ
ในการสรรเสริญและขอบพระคุณองค์พระผู้
เป็นเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ โอกาสสมโภช
นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี ที่วัดน้อยอาราม
ซิสเตอร์กลาริส กาปูชิน สามพราน นครปฐม
วันอาทิตย์ที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 2019 เวลา 10.30 น.
โดยภราดาอิกญาซีโอ เอกมัย เหลือหลาย,
OFM Cap เป็นประธาน สอบถามได้ที่ภราดา
สมภพ วรธีระธรรม โทร. 09-2703-9081

12

วันที่ 12 ตุลาคม

อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ขอเชิญร่วมพิธีบวชพระสงฆ์ของสังฆานุกรเปาโล
ชัยเฉลิม สุทธิ สัตบุรุษวัดพระคริสตราชา ช้างมิ่ง สังฆานุกรเปโตร เทริน วัน เถวียน สัตบุรุษ
วัดทินห์ หลู่ จังหวัดมะฮาน ประเทศเวียดนาม คณะนักพรตซิสเตอร์เซียนแห่งครอบครัว
ศักดิ์สิทธิ์ สังฆานุกรชิมอน เหวียน วัน เกื่อง สัตบุรุษวัดญีล ฮว่า จังหวัดมะฮาน
ประเทศเวียดนาม คณะนักพรตซิสเตอร์เซียนแห่งครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ โดยอาร์ชบิชอป
หลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์ เป็นประธาน วันเสาร์ที่ 12 ตุลาคม 2019 เวลา 10.00 น.
ที่บ้านเนรฟาติมา ท่าแร่

13

วันที่ 13 ตุลาคม

วันคล้ายวันสวรรคต รัชกาลที่ 9 /
คุณพ่อจิตตาทิการและมาเซอร์อาราม
คาร์แมล สามพราน ขอเชิญร่วมฉลอง
โมทนาคุณพระและเทิดเกียรตินักบุญเทเรซา
แห่งอาวีลา วันอาทิตย์ที่ 13 ตุลาคม 2019
เวลา 10.30 น. พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์
เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช เป็นประธาน

20

วันที่ 20 ตุลาคม

วันแพร่ธรรมสากล

23

วันที่ 23 ตุลาคม

วันปิยมหาราช

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
บิชอปประธาน ศรีदारุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

บิชอปปลื้มชัย ชาติวิสัย
ภราดาหลุยส์ ชาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

ewan

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2295-1789

สารบัญ

Contents

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 “100 ปีชาตกาลอัครทูต กวีของกวีที่เรารัก”
อ.ประคิดน ชุ่มสาย ณ อยุธยา ศิลปินแห่งชาติ

ชีวิตคริสตชน

- 32 ข้างธรรมาสัน
33 กว่าจะเป็นนักบุญ
34 ระหว่างเดือน
36 วันละก้าวกับพระเยซู
38 บั้นที่ภรรยา
41 บทความเตือนใจตนเอง
เริ่มที่ความเหมือน
44 บัญญัติศัพท์
45 ท่วงทำนองแห่งรัก
46 พระพรที่ล้ำค่า ระยะเวลา
48 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
ได้ตามโค้งตะวัน
53 คริสต์ คิด กับนักจิตวิทยา
56 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสโมสร์

กวี-ศิลป์

- 69 พงศ์ ประมวล
76 เงินหนึ่งตะลันต์
78 จดหมายจากผู้อ่าน
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างบาทหลวง
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

“100 ปี ชาตกาลอุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก”

อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปี 2536

พุทธศักราช 2562 เป็นวาระ 100 ปี ชาตกาล “อุชเชนี” หรือ ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (กวีนิพนธ์) คณะกรรมการรางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี จัดกิจกรรมเพื่อระลึกถึงอาจารย์ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา นักเขียนนามปากกา “อุชเชนี” และ “นิต นรารักษ์” ผู้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ทำงานวรรณศิลป์ ระหว่างวันที่ 6-7 กันยายน 2562

เออเชนี ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา หรือที่รู้จักในนามปากกา “อุชเชนี” เกิดเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2462 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ระดับอุดมศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นได้รับทุนไปศึกษาต่อทางวรรณกรรมที่มหาวิทยาลัยซอร์บอนน์ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส แล้วกลับมาเป็นอาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ประคินได้ใช้ความรู้ความสามารถปฏิบัติงานในด้านต่างๆ อาทิ ด้านการศึกษา งานประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในสมัยนั้น งานจิตอาสาเพื่อสังคม และงานรับใช้พระศาสนาจักรคาทอลิก งานหนังสืองานแปลเอกสารสำคัญของพระศาสนาจักรคาทอลิกสำหรับสอนในสถาบันเตรียมผู้ที่จะเป็นบาทหลวงหรือนักบวชชาย-หญิง และสำหรับฆราวาสทั่วไป

นอกจากนี้ ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา ยังเป็นนักประพันธ์ที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในแวดวงวรรณกรรม แม้จำนวนไม่มากนักแต่ทรงคุณค่า และโดดเด่นทางด้านวรรณศิลป์อย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นกวีนิพนธ์ เช่น “ขอบฟ้าชลิบทอง” “ดาวฟ่องนภาดิน” ในนามปากกา “อุชเชนี” หรือความเรียงร้อยแก้ว “เพียงแค่มืดทราญ” ในนามปากกา “นิต นรารักษ์” ตั้งที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกาศเกียรติคุณยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (กวีนิพนธ์) พร้อมกับเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ในพุทธศักราช 2536 ความตอนหนึ่งว่า

“... งานของ “อุชเชนี” ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองมีความสุนทรีย์ด้านภาษาและความคิดอย่างสมบูรณ์ ...แม้งานของอุชเชนีจะมีจำนวนไม่มาก แต่ “สาร” ที่สื่อแก่ผู้อ่านยังคงเป็น “สาร” ร่วมสมัย และเป็น “สาร” ทรงพลัง สร้างแรงบันดาลใจเชิงสร้างสรรค์ต่อผลงานของกวีรุ่นหลังเสมอมาอีกด้วย ด้วยที่มีความเข้าใจ “สมบัติวรรณศิลป์” ของไทยที่เน้นความงดงามของเสียงลำนำ จังหวะ มาเป็นสื่อในการสร้างกวีนิพนธ์ ก่อให้เกิดคุณค่าอันยั่งยืนต่อสังคมไทย”

นอกจากผลงานการเขียน ซึ่งก่อเกิดแรงบันดาลใจมากมายแก่ผู้ที่รักทางด้านวรรณศิลป์แล้ว การใช้ชีวิตที่เรียบง่ายอ่อนโยน เอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ยังเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับการดำเนินรอยตามอีกด้วย อุซเซณียังได้รับรางวัลอื่นๆ ด้านวรรณกรรม อาทิ รางวัลพานแว่นฟ้าเกียรติยศ จากรัฐสภา ร่วมกับสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย รางวัล “Achievement Awards” จากสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย ชั้นที่ 3 ตริตาภรณ์มงกุฎไทย และได้รับประทานเครื่องอิสริยาภรณ์สมเด็จพะสันตะปาปาปานกบุญซิลเวสเตอร์ ชั้นที่ 1 (Dame Grand Cross of Pontifical Order of Pope Saint Sylvester) จากนครรัฐวาติกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนบ่งบอกถึงผลงานและชีวิตอันน่าจดจำ และเป็นประจักษ์พยานแห่งคุณงามความดีของอุซเซณีที่ได้อุทิศตนไว้

อาจารย์ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 สิริอายุ 96 ปี ได้รับพระราชทานดินปลงศพ ณ สุสานโรมันคาทอลิกสถานติคาม จังหวัดนครปฐม ต่อมาในปี พ.ศ. 2560 สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอซาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ร่วมกันจัดการประกวดวรรณกรรม “รางวัลวรรณศิลป์อุซเซณี” เพื่อสืบสานและพัฒนาการใช้ภาษาไทย รวมถึง ส่งเสริมเยาวชนให้สนใจในงาานวรรณศิลป์ บรรจบกับปีนี้ป็นวาระ 100 ปีแห่งชาตกาลของอุซเซณี **คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล** ประธานโครงการวรรณศิลป์อุซเซณี คณะกรรมการตัดสิน และคณะกรรมการคัดกรอง รางวัลวรรณศิลป์อุซเซณี ถือเป็นโอกาสที่ดีและเห็นพ้องต้องกันที่จะจัดกิจกรรมระลึกถึงกวีของกวีที่เรารัก

พิธีมิสซาระลึกถึงอุซเชนี กวีของกวีที่เรารัก

วันศุกร์ที่ 6 กันยายน 2019 ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ บิชอปฝรั่งเศสเซเวียร์ วีระ อภรณ์รัตน์ ประมุขสังฆมณฑลเชียงใหม่ เป็นประธานพิธีมิสซา “100 ปี ชาตกาลอุซเชนี กวีของกวีที่เรารัก” ซึ่งตรงกับวันคล้ายวันเกิดของอาจารย์ โดยมี**คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ** เจ้าอาวาส อาสนวิหารอัสสัมชัญ **คุณพ่ออนุชา ไชยเดช** **คุณพ่อเดชา อภรณ์รัตน์** **คุณพ่อวรยุทธ** **กิจบำรุง** **คุณพ่ออนุสรณ์ แก้วขจร** **คุณพ่อภฤศ ทิพย์ทอง** **คุณพ่อวินัย ฤทธิบุญไชย** ร่วมในพิธี โอกาสนี้ **คุณชาย นครชัย** อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม รวมทั้งศิลปินแห่งชาติ และนักเขียน ได้มาร่วมพิธีด้วย

พระคุณเจ้าวีระให้ข้อคิดว่า “ตามปกติวันที่ 8 กันยายน เป็นวันที่เราคริสตชนคาทอลิกถือว่าเป็นวันฉลองแม่พระบังเกิด และทุกวันศุกร์ต้นเดือนของแต่ละเดือน บรรดาลูกๆ ในโรงเรียนอัสสัมชัญ

ทั้ง 3 โรงเรียน จะมาร่วมพิธีมิสซา และขอพรพร้อมกัน วันนี้เป็นโอกาสพิเศษที่เราคิดถึงคุณงามความดีของศิลปินแห่งชาติ อาจารย์ประจิน ชุมสาย ณ อยุธยา ให้เราตระหนักว่า พระเจ้าทรงรักเราทุกคน และให้เราแต่ละคนเกิดมาเพื่อทำหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุด ด้วยความภูมิใจของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติบ้านเมืองของเรา

พ่อต้องขอบใจบรรดาเด็กนักเรียนที่รักทุกคน ของโรงเรียนไตรอัสสัมชัญ คือ โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก โรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนต์ และโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา ที่ทุกวันศุกร์ต้นเดือน พวกเรามีมิสซาร่วมกัน เวลา 08.00 น. แต่ครั้งนี้เป็นโอกาสพิเศษ ที่พวกเราพร้อมใจกันฉลองวันคล้ายวันเกิดตรงวัน คือวันที่ 6 กันยายน ของอาจารย์ประจิน ชุมสาย ณ อยุธยา เพราะถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่ ก็จะมีอายุครบ 100 ปีในวันนี้

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ตรัสว่า ให้ชีวิตของเรางขึ้นชมยินดี คำสอนของพระเยซูเจ้า ให้เรารักพระเจ้าสุดดวงใจ สุดกำลัง สุดปัญญา และจงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง และในพระคัมภีร์พระเยซูเจ้าได้สอนถึง “ความสุขแท้ 8 ประการ” ว่าใครที่มีจิตใจยากจนย่อมเป็นสุข ใครที่แสวงหาความยุติธรรม ใครที่มีความเมตตา ใครที่เป็นทุกข์โศกเศร้า ใครที่อ่อนโยน ใครที่มีใจบริสุทธิ์ ใครที่เป็นผู้สร้างสันติ ใครที่ถูกเบียดเบียน ช่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข เพราะ ว่าอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา ท่านทั้งหลาย ที่ถูกช่มเหงใส่ร้ายต่างๆ นานา จงชื่นชมยินดีเถิด เพราะว่าบาปแห่งจางวัลของท่านในสวรรค์นั้น ยิ่งใหญ่ยิ่ง

ชีวิตของอาจารย์ประคิด ชุมสาย ณ อยุธยา เป็นชีวิตที่เป็นแบบอย่าง ท่านรักและเห็นใจผู้อื่น อาจารย์เกิดในครอบครัวรกรงทอง อาจารย์มีครอบครัวที่น่ารัก มีลูกมีหลาน ถ้าพ่อแม่บวชเป็นพระสงฆ์ พ่อที่ตั้งใจว่า จะเป็นครู การเป็นครูที่ดี ไม่ใช่การสอนให้นักเรียนท่องจำเท่านั้น การเป็นครูที่ดีต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับลูกศิษย์ ช่วยปลดปล่อยเวลาที่หัวใจ เช่นเดียวกับอาจารย์ประคิด ชุมสาย ณ อยุธยา พ่อมีโอกาสรู้จักอาจารย์ประคิด ศิลปินแห่งชาติ เพราะคุณพ่อเพื่อนของพ่อชวนมา เขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์อุดมสาร ตอนนั้น อาจารย์อายุประมาณ 70 กว่าปี ความดีของคนเรานั้นอาจจะใช้เวลานานกว่าที่คนจะรับรู้ และโดยเฉพาะในเรื่องบทกวี

หลังพิธีมิสซา คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานคณะกรรมการอำนวยการ โครงการประกวดวรรณกรรม “รางวัลวรรณศิลป์อุซเซณี” มอบหนังสือที่ระลึก “100 ปี อุซเซณี กวีที่เรารัก” ให้กับผู้มีพระคุณสำหรับการจัดงานในวันนี้ ดังนี้ บิชอปฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ ประมุขของ

สังฆมณฑลเชียงใหม่ ประธานพิธีมิสซา คุณชายนครชัย อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ผู้สนับสนุนงบประมาณโครงการ “100 ปี ชาตกาลอุซเซณี กวีของเราที่เรารัก” คุณพ่อวีระศักดิ์ วนาโรจน์สุวิช เจ้าอาวาส อาสนวิหารอัสสัมชัญ และมอบหนังสือผลงานอุซเซณีแก่ห้องสมุดโรงเรียน ไตรอัสสัมชัญ ได้แก่ **เซอร์มารี อักเนส บัทรพย์** รองผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ **ซิสเตอร์ สมลักษณ์ มธุรสสุวรรณ** ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา **ภราวาดาศักดา สกนธวัฒน์** ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ

คุณพ่อเดชา อาภรณ์รัตน์ เลขาธิการ สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย มอบหนังสือที่ระลึก “100 ปี อุซเซณี กวีที่เรารัก” แต่คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานจัดงาน

เสวนา “100 ปี ชาตกาลอุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก”

หลังพิธีมีสขามีกิจกรรมเสวนา ณ ห้องสมุดโรงเรียนอัสสัมชัญ คณะนักขับร้องวงพิฑูล ของโรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนต์ และวง East wind Chorus มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ได้ร่วมขับร้องประสานเสียงเพลง “น้ำจากพระทัย” ซึ่งเป็นผลงานประพันธ์ของอาจารย์ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา โดยมี **อ.ชลัชนัย ชื้อเกียรติขจร** และเซอร์มารี อักเนส บัวทรัพย์ เป็นผู้อำนวยเพลงและฝึกซ้อมเพลง “อุชเชนี กวีผู้เป็นแรงบันดาลใจ” ประพันธ์โดยคุณพ่อนุสรณ์ แก้วขจร

จากนั้น เป็นการอ่านบทกวี โดยคุณพิบูลศักดิ์ ละครพล ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2560 **คุณไพโรจน์ ขาวงาม** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2558 และ **อ.ชัมภกร บางคมบาง** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2557

การเสวนา “100 ปี ชาตกาลอุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก” โดยคุณพ่อนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการล้อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย คุณชัมภกร บางคมบาง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2557 **คุณพิบูลศักดิ์ ละครพล** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2560 และคุณไพโรจน์ ขาวงาม ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2558 ดำเนินรายการโดย **คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ (ปะการัง)**

“เพียงแต่มนุษย์จะรู้จักตายอย่างมีประโยชน์ตายเพื่อจะอยู่อย่างอมตะ แทนการอยู่ที่ไม่มีความหมายเสมือนตายแล้วทั้งเป็น” นี่คือน้ำคำกล่าวของอุชเชนีจากหนังสือ “เพียงแค่มืดทราญ”

วันนี้วันที่ 6 กันยายน เป็นวันคล้ายวันเกิดของอาจารย์อุชเชนี ถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่ ก็จะมีอายุครบ 100 ปีในวันนี้ แต่น่าเสียดายที่ท่านจากพวกเราไป เมื่อ 3 ปีก่อน ตั้งแต่บัดนั้นจนถึงบัดนี้ ก็เป็นการพิสูจน์ว่า ตายเพื่อจะอยู่อย่างอมตะนั้นเป็นอย่างไร?

คุณพ่ออนุชาครับ อุชเชนีมีความเกี่ยวข้อง อย่างไรกับคาทอลิก และการจัดโครงการ วรรณกรรมรางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี รวมถึง งานวันนี้ “100 ปี ชาตกาลอุชเชนี”

อุชเชนีท่านเป็นคาทอลิก มีนามนักบุญองค์อุปถัมภ์ คือเออเชนี ท่านมีพรสวรรค์ในการเขียนหนังสือ ถึงแม้จะไม่มาก แต่มีพลัง สร้างแรงบันดาลใจ และในที่สุดก็มีผู้คนสนใจอ่านและติดตาม จนได้รับยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ ในอีกมุมหนึ่งคือโครงการประกวดวรรณกรรมรางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี เราได้รับความร่วมแรงร่วมใจร่วมมือมากมาย

สำหรับอาจารย์ชัยมัยกร ในมุมมองวรรณกรรม อาจารย์อุชเชนีมีความโดดเด่น หรือความงดงามทางด้านอักษรศาสตร์ต่างจากท่านอื่นอย่างไร?

อาจารย์เป็นกวีที่มีชื่อเสียง และอยู่บนถนนวรรณกรรม ยุค 2490 ช่วงนั้นเราเรียกว่าเป็นยุคของ “วรรณกรรมก้าวหน้า” คนที่มีความคิดว่า จะทำอะไรให้สังคมจะรวมตัวกันแล้วก็เขียนหนังสือ แต่บังเอิญช่วง 2490 ถ้าเราไปศึกษาประวัติศาสตร์การเมืองจะเห็นว่า ความขัดแย้งสูง อาจารย์อุชเชนีอยู่ในกลุ่มนักเขียนก้าวหน้า

คุณพิบูลศักดิ์ มีความสนิทสนมกับอาจารย์อุชเชนี รู้จักกันและมีความผูกพันกันอย่างไร?

คนเล็กๆ อย่างผม ไม่อาจเอื้อมที่จะไปพูดถึงอาจารย์อุชเชนี ซึ่งท่านเป็นสิ่งที่สูง ผมจะเรียกท่านว่า “คุณยาย” เรียกตามลูกสาวของผม ผมพบกับอาจารย์ในชีวิตจริง ๆ ในวรรณกรรม ตอนนั้นผมก็กำลังทำหนังสือเล็กๆ ให้อาจารย์ที่ผมเคารพรัก ที่ชื่อ “คือแสงทองที่ส่องมายังเรา” สำหรับบทกวีของอาจารย์เป็นบทกวีที่ทรงพลังอย่างมาก และจะมีลักษณะของวรรณศิลป์ ที่ทรงอิทธิพลต่อผมมาก คือใช้ความอ่อนหวาน ไพเราะ ด้วยถ้อยคำครอบคลุมเนื้อหา เหมือนใช้ขนมหวานหุ้มบอระเพ็ด งานของอาจารย์จึงจับใจ สิ่งที่ผมเทิดทูนบูชาก็คือ ผลงานของอาจารย์ เป็นหนึ่งเดียวกับตัวตนของอาจารย์ ถ้าตามหลักของพุทธศาสนาก็คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา อาจารย์จะมีทั้งหมดนี้ และเป็นจริง

คุณไพโรธน์ มีความเคารพ และนับถืออาจารย์ อุษเชนีอย่างมาก รู้จักกวีนิพนธ์ของอาจารย์ อุษเชนีอย่างไร? และมีผลต่อความคิดความอ่าน ในการเขียนกวีนิพนธ์ของเราอย่างไร?

ในบรรดากวีร่วมสมัยที่มีชีวิตอยู่ ที่ผมเกิดทันมีท่านเดียวที่ผมไม่เคยพบตัวจริงเลย แต่ในวิถีของคนชอบบทกลอน หรือกวีนิพนธ์นั้น หนังสือของอุษเชนี เป็นเหมือนคัมภีร์ที่ผมจะพกติดตัวเดินทางไปในที่ต่างๆ แล้วก็พร้อมที่จะหยิบมาอ่านครั้งแล้วครั้งเล่า มันเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่ง ทั้งที่งานของท่านส่วนใหญ่แล้ว คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2490 โดยเฉพาะขอบฟ้าชลีบทอง แต่งในปี พ.ศ. 2495 เป็นปีเดียวกับที่ **นายผี** แต่งเรื่องปีศาจ มีหลายบทกวีของอาจารย์อุษเชนี ที่เอ่ยคำว่า *“กับเธอฉันแหงนดูฟ้า ที่ว่าปี่มีน้ำเลย”* แสดงว่า อาจารย์อุษเชนีกับนายผีนั้น ท่านมีแรงบันดาลใจให้แต่ง

ผมเกิด ปี พ.ศ. 2504 แต่บังเอิญผมโชคดี ผมบวชแล้ว ได้เป็นเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ผมได้อ่านหนังสือนิตยสาร เช่น สยามสมัย และกระดิ่งทอง ผมมีโอกาสได้เห็นชื่อของกวีรุ่นนั้นๆ

ช่วงที่ผมเข้ากรุงเทพฯ เป็นการแสวงหาทางวรรณกรรม พอผมเลิกจากพระมาก็ไปทำหนังสือพิมพ์ มีอยู่ช่วงหนึ่ง ผมไปบ้านคุณพิบูลศักดิ์ แล้วไปพบบทกวีชิ้นหนึ่งที่เขียนด้วยลายมือของอาจารย์ประคิดน ชุมสาย ณ อยุธยา ท่านเขียนเป็นของขวัญให้กับพี่เขา ทุกครั้งผมจะต้องยืมอ่าน เพราะเป็นบทกวีที่ไพเราะมาก เป็นการเขียนให้คุณพิบูลศักดิ์ ละครพล ซึ่งพี่เขาติดไว้ที่บ้าน แม้ว่าผมจะไม่เคยพบท่าน แต่ท่านก็เป็นแรงบันดาลใจในเรื่องอักษร ในเรื่องความปรารถนา ละเมียดละไม ในการแต่งบทกวี

ขอบคุณพ่ออุษฯ ช่วยสรุป งาน “100 ปี ชาตกาล อุษเชนี” ด้วยครับ

ชีวิตของคนๆ หนึ่ง ถ้าเราใช้อย่างดี พบพรสวรรค์ของตนเอง แล้วก็มิตศนคติในเชิงบวกก้าวต่อไป ด้วยชีวิตที่ดิ้นรนลมหายใจสุดท้าย แม้เราจะปิดตา ลาโลกไป แต่สิ่งดีๆ ของเรายังคงอยู่ ทำให้เรานั่งอยู่กันตรงนี้ เพื่อรำลึกถึง และเราคงไม่ได้เพียงแต่รำลึกถึงแค่คนๆ หนึ่งเท่านั้น คำว่า “กวีที่เรารัก” จริงๆ มาจากคำเต็มๆ ที่ อ.เนาวรัตน์ ได้แต่งขึ้น “อุษเชนี กวีของกวีที่เรารัก” ไพเราะและมีความหมายมาก เพราะว่าคำสอนหลักของคริสตศาสนา อย่างที่พระคุณเจ้าวีระได้ให้ข้อคิดในบทเทศน์ เรื่องบัญญัติใหม่ที่สมบูรณ์ ก็คือ ความรัก เรารักสิ่งที่สูงสุด และเรารักซึ่งกันและกัน วันนี้จึงเป็นโอกาสที่ไม่ใช่เพียง 100 ปี ชาตกาล กวีคนหนึ่งที่เรารัก แต่ความรักในตัวของเขา กับความชื่นชมในแง่มุมต่างๆ ที่เรานั่งอยู่ที่นี่ และเป็นพยานชีวิตที่เห็นได้ ก็จะถูกส่งต่อในชีวิตของเรา และพรสวรรค์ของเรา เช่นเดียวกัน

จากนั้น พระคุณเจ้าวีระ อาภรณ์รัตน์ ได้มอบของที่ระลึกแก่ผู้ร่วมเสวนา และ **ดร.โซติรัส ชวนิชย์** อธิการบดีมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย (ศิษย์อัลสัสมัชัญ) รวมทั้ง**คุณชลัชนัย ชื่อเกียรติขจร** ผู้อำนวยการและคุณพ่ออนุสรณ์ แก้วขจร ผู้แต่งเพลงอุซเซณี กวีผู้เป็นแรงบันดาลใจ

100 ปี ชาตกาลอุซเซณี กวีของกวีที่เรารัก

กิจกรรมระลึกถึงอาจารย์ประคิน

วันเสาร์ที่ 7 กันยายน 2019 ณ อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มด้วยการแสดงจินตลีลาประกอบบทเพลง “อุซเซณี กวีผู้เป็นแรงบันดาลใจ” โดยนักเรียนโรงเรียนพระแม่มารีย์สาทร และรับชมวิดีโอประวัติและผลงานของอาจารย์ประคิน ชุ่มสาย ณ อยุธยา

ต่อจากนั้นเป็น ช่วงของ “กวีรุ่นใหม่ แรงบันดาลใจจากอุซเซณี” ซึ่งเป็นการอ่านบทกวีของสองยุคสมัย โดยแต่ละท่าน จะอ่านบทกวี 2 ชิ้นงาน คืองานของอุซเซณี ที่ชื่นชอบ และผลงานที่เขียนขึ้นมาซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากอุซเซณี

ท่านแรก นิสิตภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย **คุณณัฐภัท หงษ์วิวัฒน์** อ่านบทกวีของอุซเซณีที่ชื่อ “**ในนิมิต**”

ในนิมิต (2496)

กลีบกุหลาบจวบชมพูปูพรั่งฟ้า
ว่อนเมฆาเหมือนฝันขวัญที่เอย
นภาพิตินิมิตความงามกว่าเคย
ชวนสังเวชบุชิตชีวิตนี้

แต่ละชีพต่างกลีบกุหลาบร้อน
ชะลอช้อนชุ่มรักเป็นสักขี
การุณยमानหวานล้ำคำรดี
โลมปถพิทุยก่างทางครรไล

ฟ้าระริกเงาระรวยกลางห้วยกว้าง
ก็เหมือนอย่างเราฝั่งปลั่งไข
วาดวงรุ่งพุ่งผ่านม่านตาใจ
ลึกละไมละเมียดหวังตั้งตาคอย

เมื่อขอบฟ้าพร่าพราวหลาวทองทา
พุ่งปลายปลาทะลวงถิ่นทมิฬถอย
ความมืดแมกเหล็กเรือไม่เหลือรอย
อุทัยพร้อยแสงพร่างสว่างพราย

โปรแกรม

ส่องกล้อง ระบบทางเดินอาหาร

1 เมษายน - 31 ธันวาคม 2019

การตรวจ ส่องกล้อง กระเพาะอาหาร พร้อมตรวจหาเชื้อ H Pylori (แบบไม่ใช้ยานอนหลับ)	การตรวจ ส่องกล้อง กระเพาะอาหาร พร้อมตรวจหาเชื้อ H Pylori (แบบใช้ยานอนหลับ)	การตรวจ ส่องกล้อง ลำไส้ใหญ่	การตรวจ ส่องกล้อง กระเพาะอาหาร และ ลำไส้ใหญ่
10,500 ฿	10,900 ฿	18,500 ฿	24,500 ฿

หมายเหตุ

** ราคาดังกล่าวรวมค่าแพทย์และค่าบริการ **

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

ศูนย์โรคระบบทางเดินอาหาร
อาคารร้อยปีบำรุง ชั้น 5

โทร. 0 2838 5555 ต่อ 10510 - 11

เพื่อพากฟ้าสายัณห์อย่างวันนี้
จักปรายปรีดิ์เปี่ยมพันล้นความหมาย
เพื่อมรรคาประชาชนจักกล่นราย
ด้วยกลีบกรายกุหลาบแก้วพ่องแพรวใจ

ในความเป็นจริง

มองพากฟ้ารัตติกาลในวันนี้
กุหลาบแก้วพลลี้ไปที่ไหน
ฉันตามหาอยู่ผู้เดียวเปลี่ยวหัวใจ
นานแล้วหนอ แสงอุทัยก็ไม่มา
มองลงไปไหนห้วยกว้างก็กว้างเปล่า
ไม่มีเงางามใดให้ใฝ่หา
มีประกายหยาดน้ำก่าแววดา
หยาดน้ำฟ้าเริ่มโรยโปรยละออง
มองไม่เห็นทางใดให้ดำเนิน
เราหยุดเดิน เดี่ยวดาย ออกไหม้หมอง

แต่ครู่หนึ่ง! เสียงพิณแก้วแว่วทำนอง
เบิกตาใจให้จ้องดอกไม้บาน

มือหนึ่งยื่นดอกกุหลาบอาบแสงสรว
ฉายโชติช่วงแสงระวีไมตรีสมาน
เมื่อแสงการุณยภาพอาบวิญญาณ
ก็พรายแพรวสุมามาลัย ณ กลางใจ

เมื่อกุหลาบผลิรับขวัญกันเป็นทอด
ความมืดบอดหรือจะหาญต้านทานไหว
เพียงเรากุมมือกันให้มั่นไว้
แสงอุทัยที่ใฝ่เห็นจะเป็นจริง

ท่านที่สอง นิลิตภาควิชาภาษาไทย คณะ
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 4
คุณฉัตรชนก ชัยวงค์ อ่านบทกวีของอุชเชนี ที่ชื่อ
“อัจฉริยะ”

อัจฉริยะ (2493)

อัจฉริยะ---

เธอนี้จะเป็นใครฉันไม่แจ้ง
แต่เธอคือไค้รุ่งอันรุ่งแรง
ผู้ส่องแสงความหวังมายังเรา

เธอปราโมทย์โปรดแลแต่ตาหวาน
ด้วยดวงม่านเข้มขึ้นรินเสลา
เธอเห็นหาฟ้าเขียวที่ยวบรรเทา
ความหงอยเหงาด้วยศิลป์พิณพิไร

เธออบอุ่นกุ่มไกวอยู่ในเมฆ
เหมือนปีกขาฟ้าเสกให้สุกใส
พร้อมบรรเลงเพลงขับแจ้วจับใจ
แต่ห่างไกลเกินเพื่อชะเง้อมอง

อย่ามัวเห็นเพลินทะเลาะลมหิ่ง
เมื่อชุมเพลิงคลอกหล้าพาสยอง
มรสุมรุ่มสวนป่วนทำนอง
จะพลิกห้องธรณินทร์ให้กินที่พัง

เสียงโอดโอยโหยหาผู้มาช่วย
ให้รอดม้วยจากชุมที่คุมขัง
เธอคือธารหวานล้ำน้ำพลัง
จกรินหลังอมฤตช่วยชีวิตชู

ลืมนล้าฟ้าแจ้วอันแพรวเพริศ
ลืมนเสียดความสร่างเบิกบานทรู
มาเหลียวโล้ใจเชิญช่วยเอ็นดู
เข้ากอบกู้ขวัญขึ้นคืนประชา

เธออาจลุ่มจมปลักทุกที
เขายี่เหยียบบรรดปวดหนักหนา
พิสูจน์ไปว่าเธอใช่สุกฤดา
หากเป็นสิ่งที่ยิ่งกล้าทำคำณ

คราบอัจฉริยะ

เมื่อพุทธศักราชนั้น

“เธอ” ถูกกดขี่ ย่ำยี เหยียดหยาม
กลายเป็นเหยื่อของอสุรใจมาร
ชานา ผู้ใช้แรงงาน คนยากไร้
ต้องเสียเลือดเนื้อ เรือกสวนไร่นา

มิตรสหาย และความเป็นคน
ต้องหลั่งน้ำตาแห่งความแพ้อายแก่ผู้มีอิทธิพล

เมื่อพุทธศักราชนั้น

“เขา” กดขี่ ย่ำยี เหยียดหยาม
กลายเป็นอสุรใจมาร
นายทุน พ่อค้า ผู้เรืองอำนาจ
หัวเราะว่าเพราะชัชชนะเหนือคราบน้ำตาแห่งความ
ลำเค็ญ

เมื่อพุทธศักราชนั้น

“เรา” อัจฉริยะถูกขอร้องอ้อนวอน
กลายเป็นไค้รุ่งอันรุ่งแรงแห่งการกอบกู้
สลัดปีกปีกขา เก่งกล้าอย่างสิงห์
ทำทนายและทนายหักแรงขี้เหยียบ
ฉันเกิดคำถาม

ในพุทธศักราชนี้

ใครที่ถูกกดขี่ ย่ำยี เหยียดหยาม
ชานา ผู้ใช้แรงงาน คนยากไร้
หรือเราทุกคนที่ต้องดิ้นรนบนโลก
ผู้หญิง ผู้ชาย เพศพันธุ์หลากหลาย

มิตรสหาย ญาติพี่น้อง

ฉันเกิดคำถาม

ในพุทธศักราชนี้

ใครที่กดขี่ ย่ำยี เหยียดหยาม
นายทุน พ่อค้า ผู้เรืองอำนาจ
หรือเราทุกคนผู้ถูกความคิด เร็วร้อยยวบ
หวังแห่งความเจ็บปวดของเพื่อนมนุษย์

หลงอยู่ในวังวนของอารมณ์อันเชี่ยวชาญ
ฉันเกิดคำถาม
ในพุทธศักราชนี้
ใครที่ช่วยเหลือและกอบกู้วันขึ้นคืนสุข
เป็นอัจฉริยะผู้จากลายร่างเป็นเหยื่อและ
ผู้ล่า ผู้เต็นรำไปตามท่วงทำนองเพลงสลับ
ฉันตอบคำถาม
ในพุทธศักราชนี้...นววิถีแห่งยุคสมัย
เธอ เขา เรา ฉัน
ไม่มีเหยื่อ ผู้ล่า หรือผู้กอบกู้โดยสัมบูรณ์
สัมพันธ์ภาพล้วนแต่ตั้งอยู่บนอำนาจ
อันสัมพันธ์
ฉันตอบคำถาม
ในพุทธศักราชนี้...นววิถีแห่งยุคสมัย
เรา...ล้วนอัจฉริยะ
ในสมรภูมิแห่งมรสุม
ไม่มีสิ่งทีเจ้าป่าใดมีชัยเหนือพรานผู้ล่า
ฉันอยากเป็นสิงห์ เธออยากเป็นม้า
ส่วนคุณคนนั้นอยากเป็นปลา
ทุกสรรพสิ่งพึ่งพิงอิงกัน
ปกป้องสิทธิ์ ปลอดภัยโลมจิต สร้างเกลียว
คลื่นแห่งความเคลื่อนไหว
ในพุทธศักราชนี้...นววิถีแห่งยุคสมัย
หากฉัน...ไม่ประสงค์จะเป็นพรานผู้ปลิด
ชีพและจิตวิญญาณของสหายแบบที่เขาทำเมื่อ
พุทธศักราชนั้น
ฉันจะต้องพิสูจน์ตนเองอย่างไร
ฉันจะต้องพิสูจน์ตนเองอย่างไร
พิสูจน์ว่าตนเองมิใช่พรานผู้กระหายโหย
แต่เป็นสิงห์ ม้า ปลา หรือนก

ฉันหวังว่าฉันจะเป็นความหวังของฉัน
หวังว่าฉันจะรู้
หวังว่าฉันจะรู้ตัว
เมื่อกลายร่างเป็นอสูรใจมาร
เมื่อกลายร่างเป็นพรานป่าในคราบอัจฉริยะ.
ท่านที่สาม ท่านนี้เขียนกลอนตั้งแต่เป็น
นักเรียน ปัจจุบันเป็นนักศึกษ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น เคยชนะการประกวดบทกวีมากมาย
รางวัลหลายเวที และโดยเฉพาะรางวัลวรรณศิลป์
อุษเชนี ก็สามารถคว้ารางวัลชนะเลิศ มาถึง 2 ปี
ซ้อนแล้ว **คุณพิริยะภูมิ หงอยกระโทก** อำนวยการ
ของอุษเชนี ที่ชื่อ **“สูงค่ากว่ารัตนรุจี”**

สูงค่ากว่ารัตนรุจี (2493)

ท่ามกลางรังสีบุหลัน
คืนนั้นข้าฝันว่าเขา
กระซิบเสียงวังบางเบา
นงเยาว์โน่นจันทวันเพ็ญ
มาเดินชมเดือนเพื่อนพี่
พรั่งนี้จักไกลไม่เห็น
ขอมอบเดือนแก่เนื้อเย็น
ตามประสาซากเข็ญพี่นี้
อีกสายลมรื่นชื่นอก
ขอยกกำนัลขวัญพี่
ทั้งสายน้ำรักซิกข์
จงดีอยู่เป็นเพื่อนเธอ
พี่ใช้กษัตริย์ชัฏติยา
สุดทานวรัตน์จัดเสนา
รัตเกล้าเจ้าหมายปรายเปรอ
สุดดีเพียงเพื่อเปลวไป
เห็นเถลตาห้อยย้อย
พราวพร้อยน้ำค้างพราวใส
เด็ดมาแซมเกศทราวม้วย
เรื่องไครกว่าแก้วแววม

เราจูงกันเดินเพลินเดือน
สุขสันต์มันเหมือนจักขุยาม
บัลลังก์ตั้งรัตนเรืองราม
ฤงามเท่ารักรุ่งอรุณ
หอมกลิ่นลดาซาซ่าน
ดังทิพย์พิมานแมกเกล้า
เพียงเนตรซำรักเหลือบมา
สูงค่ากว่ารัตนรูจี

กวีนิพนธ์เพื่อเพื่อนมนุษย์ “อุชเชนี”

กวีนิพนธ์เพื่อเพื่อนมนุษย์ “อุชเชนี”
แผ่พื้นที่หัวใจไกลและกว้าง
ความมืดดำเร้ารุกขึ้นทุกทาง
เธอยังสร้างความหวัง, ปลูกขึ้นทุกที่
วันและคืนเปลี่ยนโลก โศกและสุข
ร่วมร้อยปีผ่านยุค ผ่านพื้นที่
โลกจดจำ หัวใจอุชเชนี
มอบความรักผ่านบทกวีเพื่อแบ่งปัน
กวีนิพนธ์ย้ำเตือนเพื่อนมนุษย์
ถึงความดีบริสุทธิ์ที่ไผ่ผืน
กวีนิพนธ์จุดประกายให้ฟ้าฟืน
เพื่อยุคอันดั่งงามจะเฟื่องฟู
อุชเชนี งดงามด้วยความหวัง
บทกวีเป็นพลังให้ต่อสู้
ความเห็นใจการแบ่งปันยังตราตรู
เป็นแบบอย่างให้เรียนรู้สู้ชีวิต
ฉายขอบฟ้าชลิบทองส่องศรัทธา
ฉายความรักความเมตตาทุกดวงจิต
ฉายโลกความเป็นจริงแก่มิ่งมิตร
ฉายทางทิศเผชิญโชคโลกสมมุติ
หอมความหวังยังกรุ่นคุณประคิด
โอบหัวใจชาวดินไม่สิ้นสุด
มีความรักความเมตตาเป็นอาวุธ
คือความงามความเป็นมนุษย์อุชเชนี

ท่านที่สี่ นักศึกษา จากมหาวิทยาลัยทักษิณ
เป็นกวีรุ่นใหม่ที่กำลังมาแรงท่านหนึ่ง เพิ่งได้รับ
รางวัลชนะเลิศ เซเวนบุ๊กอวอร์ด ประเภทนักเรียน
รุ่นเยาว์ **คุณวิศิษฐ์ ปรียานนท์** อานบทกวีของ
อุชเชนี ที่ชื่อ **“ขอบฟ้าชลิบทอง”**

ขอบฟ้าชลิบทอง (2495)

มิ่งมิตร ---
เธอมีสิทธิ์ที่จะล่องแม่น้ำรีน
ที่จะบุกดงดากกลางคำคืน
ที่จะชื่นใจหลายกับสายลม
ที่จะรำเพลงเกี่ยวโลมเรียวข้าว
ที่จะยิ้มกับดาวพราวผสม
ที่จะเหม่อมองหม้อน้ำตาพรอม
ที่จะชมชื่นลึกโลกหมึกมน
ที่จะเล่นเริงเล่นเซ่นหงส์ร่อน
ที่จะถอนใจทอดกับยอดสน
ที่จะหวานสุขไว้กลางใจคน
ที่จะทนทุกข์เข้มเต็มหัวใจ
ที่จะเกลาทางกู่สู่คนยาก
ที่จะจากผมนี้มิมเส้นไหม
ที่จะหาญผสานทำนายนต์ใคร
ที่จะให้สิ่งสิ้นเธอจืดจาง
ที่จะอยู่เพื่อคนที่เธอรัก
ที่จะหักพาลแพรกกแหกเป็นผ
ที่จะมุ่งจุดหมายปลายทะนง
ที่จะครองธรรมเที่ยงเคียงโลก
เพื่อไค้งเคียวเรียวเดือนและเพื่อนโพ้น
เพื่อไผ่โอนลิวพ้อล้อภูผา
เพื่อเรื่องข้าวพราวแพรวทั่วแนวนา
เพื่อขอบฟ้าชลิบทองรองอรุณ

หมายเหตุ อุชเชนี

...ยังคงถูกส่งต่อ
ไผ่ยังเอนพลิ้วพ้อล้อฎา
โค้งเคียว เหลืองข้าว พราวทุ่งนา
และขอบฟ้าขลิบทอง...ลบหมองตรม

รับรู้ทุกซอกซอญของคนยาก
ความลำบากเกินนับที่ทับถม
แม้ยุคเปลี่ยนหลายสิ่ง ยังดิ่งจม
ในหลุมหล่มชะตากรรมสุดกล้ำกลืน

...ยังคงทรงพลัง
จุดไฟหวังซุบซู่ให้รู้ ตื่น
เกินกึ่งศตวรรษ หยัดยืน
ฝ่าเกลียวคลื่นข้ามผ่านกาลเวลา

ทบทวน ล่ำรวจ ย้อนตรวจสอบ
ความมิชอบ ลู้ ตำนอย่างหาญกล้า
มิลาเอียง เทียงธรรม นำพา
ทวยท่า เป็นเสาหลักให้พักพิง

ผ่านรสความ รสคำ ทำการลือ
ด้วยสองมือตรงความเป็นหญิง
สะท้อนให้เห็นความเป็นจริง
โลกยิ่งล้ำเหลื่อมยิ่งเลื่อมทรุด!

ขอบฟ้าขลิบทอง...
ลาดส่องแสงระบายนึกหมายเหตุ
ชี้ฉายให้เห็น ความเป็นมนุษย์
เรื่องรอง ผ่องผุด อุชเชนี.

ท่านสุดท้าย จบปริญญาตรี เกียรตินิยม
อันดับ 1 นิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐม เพิ่งมีผลงานรวมเล่ม และได้รับรางวัล
ชนะเลิศ เซเวนบุ๊คอวอร์ด ประเภทกวีนิพนธ์ 2562
ผลงานรวมเล่มชื่อว่า “ทุกขณะ กระจางซัด สัมผัสใจ”
จินศรีธธา กาญจนวดี หรือน้องลูกหมู เดิมชื่อ
คุณทศยรัตน์ จัตูร์วัฒนา นามปากกาในการเขียนคือ
จินศรีธธา กาญจนวดี เป็นกวีผู้พิการทางสายตา

สายธาร (2501)

สายธาร ---

คือสายมานมวลิมิตรสนิทไส
คือสายรุ้งพุ่งผ่านพิมานใจ
สายเยื่อใยเรารักและภักดี

สายสุพรรณวรรณกรรมอันล้ำค่า
สายศรีธธาถึงถ้อยร้อยศักดิ์ศรี
สายบุปผาระย้ากรองฟองวาที
สานสุริย์โลมใจใฝ่อรุณ

เย็นระรินชื่นหวานปานอมฤต
ชูชีวิตซิดซ่าให้อ่าอุ่น
แผ้วสัมผัสซัดล่ำลือลิละมุน
สายการุญเรียงรอบกรอบวิญญาน
ให้เอิบอิมพริ้มหลับกับนิมิต

งามวิจิตรสายรักสมัครสมาน
เมื่อมนุษย์สุดเอื้อรู้เจือจาน
เสกสะพานสู่ใจไม่พริ้นพริ้ง
เป็นเส้นทางกว้างใหญ่ไปไกลลิบ

ลู่ฟ้าขลิบทองรายตะวันเราฝันถึง
สายความคิดผลิตเราเฝ้าคะนึ่ง
ยามมือเรียงมือมิตรสุทิศเดียว

คือภาพปรากฏจากบทกวี

คือแดดเช้าทอทาบอบาบพุ่งข้าว
เรื่องรวงพราวโน้มค้อมน้อมสัมผัส
ละมุน ละเมียด ละเอียด ซัด
เพียงลมพัดพลิ้วไหวในรอยจำ

คือวาริที่ไหลผ่านสู่ลานผา
เสียงซัดซ่าสาดกระเซ็นหยาดเย็นฉ่ำ
รินใจรักที่ละน้อยด้วยถ้อยคำ
เป็นสายน้ำวรรณศิลป์ขึ้นวิญญาน

ในคำคืนยวดยิตฟ้ามีดหมอง
 คือดาวส่องศรัทธาให้กล้าหาญ
 รับกระแสรู้ลึกผืนเงาจาร
 สร้างตำนานจารึกผืนใจ
 เปลี่ยนสูญเสียบเป็นพลังไปทั้งหมด
 จนกว่าอีกบทปรากฏใหม่
 และความทุกข์ก็ถูกเปลี่ยนเป็นเทียนชัย
 จุดไฟ แล้วยื่นสู่มือผู้รับ
 แสงนั้นอ่อนโยนหากใครนกล้า
 เจิดจ้าไปไม่รู้ดับ
 แสงหวังดังดวงแก้วอันแวววับ
 เรื่องระยิบอยู่ในใจมนุษย์
 จากวาริรินไหลในทุ่งข้าว
 จากแสงดาวส่องหวังไม่ยั้งหยุด
 จากความสุขในความโศก โลกสมมุติ
 คือกวีวิสุทธิ์ “อุชเชนี”

จากนั้นเป็นการเสวนา “คิดถึงอุชเชนี กวี
 ของกวีที่เรารัก” ผ่านมุมมอง จากผู้ใกล้ชิด ทั้ง 3 ท่าน
 คือ **รองศาสตราจารย์ ดร. วไล ฌ บ้อมเพชร**
 อดีตหัวหน้า ภาควิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา เพื่อ
 สันติภาพและสิทธิมนุษยชน องค์กรยูเนสโก
คุณอดุล จันทรศักดิ์ เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ด้าน
 ตุลาการ ตำแหน่งล่าสุดเป็นอธิบดีศาลปกครอง
 อุตรธานี เป็นนักเขียน เป็นกวี ในนามปากกา
 อัครนิหุตัย ได้รับการยกย่องเชิดชูเป็นศิลปินแห่ง
 ชาติ สาขารรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2551 **พ.ต.**
ปานสรวง ชุมสาย ฌ อยุธยา บุตรชายคนโต
 ของอาจารย์อุชเชนี เป็นนักดนตรี นักแต่งเพลง
 เคยทำเพลงให้กับศิลปินค่ายแกรมมี่ ปัจจุบันเล่น
 ดนตรีกับกลุ่มเพื่อน และเป็นนายกสมาคมราชกรีฑา
 สโมสร หรือสปอร์ตคลับ

อาจารย์โล รู้จักหรือคุ้นเคยกับอาจารย์อุซเซนี ได้อย่างไรครับ?

เมื่อดิฉันเข้ามาที่คณะอักษรศาสตร์ หลายปีมาแล้ว ประมาณปี 2490 ดิฉันก็เป็นนักเรียนคนหนึ่ง มาจากโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ยังไม่ได้พบกับอาจารย์ประคิด เพราะที่ท่านไม่ได้สอนปีที่ 1 ปีที่ 1 วิชาภาษาฝรั่งเศส จะมีอาจารย์สองท่านค่อนข้างจะดู ก็ไม่ค่อยประทับใจเท่าไร และระหว่างนั้น มักจะหนีเรียน แล้วก็ไปพบอาจารย์ประคิด ซึ่งท่านมีเมตตา ได้เข้าไปคุยกับท่าน แล้วท่านก็พยายามสอนให้เป็นอย่างดี ให้เรียนหนังสือพอถึงชั้นปีที่ 2 อาจารย์ประคิดท่านจะสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส ทำให้เราเริ่มชอบวิชานี้มากขึ้น เพราะได้เรียนกับท่าน เวลาเลิกเรียนก็ชอบไปหาท่าน ไปด้วยกับท่าน เรื่องโน้นเรื่องนี้ เรื่องความรู้เพิ่มเติม ทำให้เริ่มมีความสนิทกับท่าน ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ

แล้วมีความประทับใจในตัวอาจารย์อุซเซนีอย่างไรบ้างครับ?

อาจารย์สมัยโน้นมักจะดู แต่อาจารย์ประคิดไม่ใช่ ท่านมีเมตตาจริงๆ มีเรื่องอะไรก็เข้าไปพบ

เข้าไปคุย ท่านก็จะแนะนำ และวิธีแนะนำของท่านก็จะเป็นไปอย่างรักศิษย์ เราก็รู้สึกที่ท่านรักเรา อย่างเวลาสอนเรียน ท่านก็ไม่ดุเลย อาจารย์ประคิด ท่านจะมีวิธีทำให้เราเป็นคนดีได้

ขอให้คุณปานสรวยพูดถึงคุณแม่ด้วยครับ

ผมขอพูดถึงเรื่องความเมตตา ความเมตตาของคุณแม่นั้น ท่านมีให้กับทุกคน ตั้งแต่ผมจำความไปได้ คุณแม่ผมน่ารัก คุณแม่เป็นคนที่พูดคำหยาบไม่เป็น คุณแม่เป็นคนที่รักการเขียนมาก ตั้งแต่ผมเด็กๆ ก็เห็นคุณแม่เขียนกลอนแล้ว เรื่องของภาษา ผมกล้าพูดคำนี้ว่า “คุณแม่เป็นหนึ่งในผู้เชี่ยวชาญภาษาศาสตร์” ไทย อังกฤษ ฝรั่งเศส ได้ทั้ง 3 ภาษา

คุณแม่เป็นคนที่รักพระผู้เป็นเจ้ามาก คุณแม่เป็นคาทอลิก และเป็นคนที่เคร่งศาสนามากคนหนึ่ง แต่คุณพ่อผมท่านไม่ใช่ แล้วเมื่อจะแต่งงานกัน คุณพ่อ (หม่อมหลวงจิตรสาร ชุมสาย) ก็ต้องเป็นคาทอลิกก่อน ท่านก็ยอมที่จะเรียนรู้คำสอนศาสนา เพื่อที่จะแต่งงานกับคุณแม่

คุณแม่ผมเป็นคนที่ไม่เคยขาดวัด และมีสิ่งเดียวที่จะทำให้คุณแม่หงุดหงิดมากที่สุด คือ การไป

วัดไม่ทัน ซึ่งพวกผม ลูกๆ โดนประจำ เพราะมีหน้าที่พาคุณแม่ไปวัด อีกสิ่งที่สำคัญ คือ คุณแม่มีลูก 3 คน แล้วพวกเราคตอลิก ก็จะมีลูกประจำ ที่เขาเอาไว้สวด คุณแม่จะสวดให้กับลูก 3 คน คนละ 1 สาย ทุกวัน

คุณแม่เป็นคนรักสุขภาพ ทุกวันเมื่อตื่นเช้าขึ้นมาก็ต้องเดินก่อนประมาณครึ่งชั่วโมง เดินในหมู่บ้านนะ เสร็จก็อาบน้ำ เล่นเปียโนประมาณครึ่งชั่วโมง จากนั้นจึงทานอาหารเช้า พอตกเย็นก็ทำอย่างนี้เหมือนกันอีก 1 รอบ คุณแม่ไม่เคยเข้าโรงพยาบาล แบบต้องนอน แต่พอท่านมาเข้าครั้งเดียวแล้วก็ไม่ออกเลย พวกเราลูกๆ ก็ชอบล้อเล่นกับคุณแม่ เพราะเห็นว่าท่านเป็นคนแข็งแรงมาก พวกเราก็บอกว่า คุณแม่เอาแค่ว่า 120 ปีพอนะ ซึ่งก็ไม่เชื่อเหมือนกันว่า วันดีคืนดีพอท่านอายุได้ 97 ปี ก็มาจากไป ตอนที่คุณแม่ฉลองครบ 8 รอบ อายุ 96 ปี สมมองคุณแม่ยังใช้ได้ปกติทุกอย่าง ถ้าใครที่เคย

ไปร่วมงานวันนี่คงจำได้ คุณแม่ผมตอบขอบคุณเป็นกลอนสดเดี๋ยวนั้นเลย

คุณแม่รักลูกๆ มาก ในชีวิตคุณแม่มีแต่ความรักให้กับทุกคน ให้กับลูกๆ ให้กับคนที่ยากไร้ ในชีวิตท่านคิดที่จะช่วยคนอื่นอย่างเดียว ผมว่าหากคนอย่างแม่ผมหรืออาจารย์ประคินนี้ ได้ยากแล้ว

สำหรับคุณอดุล รู้จักกับอาจารย์อุชเชนี ได้อย่างไร? หรือว่าเป็นเพราะว่าเป็นคุณแม่ของเพื่อนครับ?

ผมรู้จักท่านอาจารย์ประคิน พ.ศ. 2507 ปีนั้นผมเข้ามาเป็นน้องใหม่ของจุฬาฯ ผมเป็นคนชอบเขียนหนังสือ และชอบทำหนังสือ ผมก็เป็นคนทำหนังสือของน้องใหม่ รัฐศาสตร์ จุฬาฯ ซึ่งมีหน้าที่ต้องหาสปอนเซอร์ ผมไปถามคุณปานสรวงว่า มีที่ไหนบ้างไหมที่จะกรุณาให้สปอนเซอร์ คุณปานสรวง

บอกว่า ไปที่บริษัทเซลล์ ไปหาอาจารย์ประคิดนะ เอาใบขอโฆษณาไปให้ แล้วเดี๋ยวเขาก็จะตอบมาเอง ผมก็ไป แล้วก็พบกับอาจารย์ประคิด ที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของบริษัทเซลล์แห่งประเทศไทย ตอนที่ผมได้พบกับอาจารย์ประคิด ครั้งแรก ผมรู้สึกประทับใจอย่างมาก ซึ่งอาจารย์ก็เป็นอย่างที่เราเห็นก็คือ อาจารย์ดูเป็นผู้ดีมากๆ พูดจาไพเราะ สุภาพ มีความกรุณา อาจารย์ท่านก็กรุณาคุยด้วยเป็นเวลา 10 กว่านาทีสำหรับผมนิตปี 1 เมื่อเข้าไปพบท่าน โดยที่ผมก็ยังไม่ทราบว่า ท่านเป็นใคร? แล้วผมก็กลับมาโดยฝากใบขอสปอนเซอร์เอาไว้ แล้วจากนั้น ใบนั้นก็กลับมา อนุมัติเรียบร้อย 500 บาท เนื้อที่เต็ม 1 หน้า

ผมจึงถามคุณปานสรวงว่าท่านคือใคร? คุณปานสรวงบอกเป็นคุณแม่ เพราะฉะนั้นนี่คือจุดเริ่มต้นของการได้รู้จักคุณแม่ (อาจารย์ประคิด) แล้วจากนั้น พอผมทราบว่าท่านเขียนบทกวี ผมก็เริ่มอ่านขอบฟ้าขลิบทอง ตั้งแต่ 2507 และด้วยความที่

ฟังมาก ด้วยความชื่นชม ด้วยความชอบ อ่านทั้งเล่ม อ่านแล้วอ่านอีก อ่านจนขาดจนเบื่อยไปหมด

อาจารย์อุชเชนี ทำงานเพื่อผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา ท่านไปช่วยเหลือคนยากจนที่สลัมดินแดง เรื่องนี้ อาจารย์วไล คงทราบดี เพราะว่า อาจารย์วไล เป็นผู้หนึ่งที่ไปพบและไปร่วมงานกับอาจารย์อุชเชนี

ตอนอยู่ชั้นปีที่ 4 ที่คณะอักษรศาสตร์ **คุณพ่ออัลเฟรด บอนแนงค์** ท่านเป็นพระสงฆ์ชาวฝรั่งเศส มาสอนภาษาฝรั่งเศส และระหว่างที่ท่านสอนนั้น ท่านก็ชวนไปช่วยสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กในสลัม ดินแดง ซึ่งสมัยก่อนนั้นเขาเรียก “สลัม” ไม่น่าเรียกอย่างนั้นเลย พอเข้าไปแล้ว ตกใจมาก เวลาที่คุณพ่อพาเข้าไปก็เห็นกองขยะใหญ่มากๆ พวกเด็กๆ ก็กำลังดิ้นรนเพื่อจะเอาข้าวของที่ยังใช้ได้ เอาไปเก็บไว้

นอกจากนั้นก็เดินตามคุณพ่อบอแนงคี่ไปเยี่ยมคนป่วยในสลัมทุกวัน แล้วมีอยู่วันหนึ่งคุณพ่อก็บอกว่า จำเป็นที่จะต้องให้ดูหนังที่เกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย ดิฉันก็เลยมีหน้าที่พากย์หนังตอนกลางคืน ตอนนั้นอยู่ชั้นปี 4 เพราะฉะนั้น บิดาของดิฉัน ก็เลยต้องขับรถไปนั่งอยู่ที่สลัม เพื่อดูลูกของตัวเอง แล้วก็จะได้พากลับบ้าน วันหนึ่งก็ได้พบอาจารย์ ประคิด อาจารย์ก็ได้เข้าไปในสลัม เพื่อจะสอนคน ช่วงนั้นท่านก็สอนอย่างจริงจัง ส่วนตัวของดิฉันเอง ก็ต้องเลิกออกมา เพราะว่าไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ

สำหรับภาคบ่าย **คุณชูเกียรติ ฉาโธสง** มาขับร้องเพลง “ฉันฝันว่าฉันตาย” และ “ผิงดาว” เพื่อร่วมรำลึกถึงอาจารย์อุชเชนี ต่อด้วยการเสวนา และเปิดตัวหนังสือ “100 ปี อุชเชนี กวีที่เรารัก” เริ่มจากการอ่านบทกวีโดยคุณไพโรจน์ ชาวงาม ศิลปินแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2558 อาจารย์ชัมภกร บางคมบาง ศิลปินแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2557 คุณพิบูลศักดิ์ ละครพล ศิลปินแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2560

จากนั้นมีการเสวนา “100 ปี ชาตกาล อุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก” โดยมี อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ อาจารย์ชัมภกร บางคมบาง และคุณพ่ออนุชา ไชยเดช โดยมีคุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ (ปะการัง) เป็นผู้ดำเนินรายการ

ศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา

คณบดี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวปิดงานและแบ่งปันมุมมองเกี่ยวกับอาจารย์อุชเชนีในฐานะผู้ร่วมจัดงาน “ในนามของ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดิฉันมีความยินดีและรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้รับเชิญมากว่าในงาน “100 ปี อุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก” เนื่องในโอกาส 100 ปีชาตกาล ท่านอาจารย์ประคิด ชุ่มสายน อยุธยา ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ในวันนี้เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า อาจารย์ประคิด ชุ่มสายน อยุธยา หรืออุชเชนี เป็นกวีและเป็นบุคคลสำคัญแห่งยุคสมัย คุณความดี และเกียรติยศของท่านคงไม่มีคำใดจะกล่าวคำพรรณนาได้ครบถ้วน

ถือเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง ที่ท่านอาจารย์ประคติน เป็นทั้งนิสิตเก่า และเป็นอดีตอาจารย์ของคณะอักษรศาสตร์ แม้ภายหลังท่านจะลาไปทำงานในองค์กรเอกชน กระนั้น ท่านก็ยังคงใช้วิชาอักษรศาสตร์ กอปรด้วยคุณธรรมอันงดงาม ในจิตใจของท่าน สร้างสรรค์ประโยชน์แก่เยาวชน เพื่อนมนุษย์และสังคม ตลอดจนถวายเกียรติแด่พระผู้เป็นเจ้า ด้วยงานเขียน และบทเพลงต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ในโอกาส 100 ปี ชาตกาล อาจารย์ประคติน ชุมสาย ณ อยุธยา นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีการจัดงาน เพื่อรำลึกถึงท่าน ณ สถานที่แห่งนี้ ซึ่งเคยเป็นอาคารเรียนของคณะอักษรศาสตร์ เป็นที่ที่ท่านอาจารย์ประคติน เคยนั่งเรียน และทำงานเป็นอาจารย์เป็นเวลาหลายปี ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และความเมตตาอ่อนโยน ของความเป็นครู สร้างลูกศิษย์ขึ้นเป็นบุคลากรที่มีคุณค่าแก่ประเทศชาติ และแก่อีก

ในโอกาสนี้ ดิฉันขอขอบคุณ สื่อมวลชน คาทอลิกประเทศไทย สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย และกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ที่ได้ร่วมจัดงานในวันนี้ขึ้น

ด้วยจิตคารวะ ดิฉันขอโน้มรำลึกถึง ท่านอาจารย์ประคติน ชุมสาย ณ อยุธยา เจ้าของนามปากกา อุษเซณี และนิด นรารักษ์ ในโอกาส 100 ปี ชาตกาล นี้ ขอให้ผลงานกวีนิพนธ์อันสูงค่าของท่าน ยังคงเป็นที่จดจำ สร้างแรงบันดาลใจ และความหวัง ความศรัทธาให้แก่ ผู้คนทุกยุคทุกสมัย ตราบจนนิรันดร์”

ขอแบ่งปันถึงท่านอาจารย์ประคติน ชุมสาย ณ อยุธยา “ดิฉันเองไม่ได้รู้จักท่านอาจารย์ประคติน เป็นการส่วนตัว ได้ยินชื่อเสียงท่านมาเป็นระยะๆ แล้วมีเพื่อนอาจารย์ที่สนิทคุ้นเคยกัน ก็คือ **อาจารย์จารุณี หงส์จาร์** ที่อยู่ภาควิชาศิลปะการละคร นับถือ

คริสต์เหมือนกัน เป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเรื่องการสอนร้องเพลง ก็ได้เล่าเป็นระยะๆ ถึงท่านอาจารย์ ประคิด ว่า มีความคุ้นเคย แล้วท่านก็ได้โทรศัพท์มาคุย หรือว่าเชิญไปรับประทานอาหาร ได้ยิน ได้รับฟังมาหลายปี จนกระทั่งวันหนึ่งได้ทราบว่าคุณก็ได้ถึงแก่กรรมไป

คณะอักษรศาสตร์ ปีนี้เข้าสู่ปีที่ 102 แต่การที่ได้มานั่งฟังชีวประวัติ ชีวิตของอักษรศาสตร์ บัณฑิตท่านหนึ่งที่เรียกว่ายุคแรกๆ ของคณะนี้ นับเป็นสิ่งที่มีความค่ามาก แล้วท่านก็เป็นอักษรศาสตร์ บัณฑิต และเป็นอาจารย์เก่าของคณะอักษรศาสตร์ ที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งคนหนึ่ง เรียกว่าเป็นอักษรศาสตร์ต้นแบบก็ว่าได้ ท่านมีคุณสมบัติครบทุกด้าน ทั้งทางด้านของวิชาการ ความเป็นศิลปิน มีจิตใจที่มีเมตตา มีมนุษยธรรมสูงยิ่ง

โดยส่วนตัวคิดว่า อยากจะให้อาจารย์ในคณะ ซึ่งตอนนี้อาจารย์ก็อายุน้อยๆ กัน และโดยเฉพาะ นิลิต จริงๆ ได้รู้จัก ได้สัมผัส ได้รู้จักงานของท่าน ได้รู้จักชีวประวัติของท่านมากๆ เพราะว่า ดิฉันเองก็ไม่ได้เคยรู้จักท่านเป็นส่วนตัว แต่ว่าการที่ได้มานั่งฟังมุมมอง ฟังคำประพันธ์ หรือบทประพันธ์ของท่าน รวมทั้งของพวกกลุ่มนิสิตนักศึกษาผู้เยาว์ ที่ได้แรงบันดาลใจจากคำประพันธ์ของท่านนั้น รู้สึกว่าทั้งหมด

ในวันนี้ทำให้จิตใจเรียกว่าเหมือนสูงขึ้น ไม่ทราบจะพูดอย่างไร รู้สึกว่าได้แรงบันดาลใจ คือก็ไม่มีความสามารถทางการประพันธ์ แต่รู้สึกว่าได้รับแรงบันดาลใจในแง่ของการจะเป็นนักอักษรศาสตร์ ในแง่การใช้ชีวิตทั่วไป คือรู้สึกว่าทำให้จิตใจสูงขึ้นจริงๆ

จากการที่ทุกวันนี้อยู่กับสิ่งที่มีความเร่งรีบ ทุกวันมีแต่เดทไลน์ ก็รู้สึกว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก แล้วก็ไม่ค่อยจะได้สัมผัสสิ่งนี้ในชีวิตของคณะ และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ โดยส่วนตัวถือว่าเป็นประสบการณ์ที่มีค่ายิ่ง ที่ได้มาฟัง ซึ่งทั้งมีข้อมูลที่มีค่าในเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งได้แรงบันดาลใจ และได้ฟังบทประพันธ์ ที่อ่านออกมาด้วยเสียงนั้น มันก็ไม่เหมือนบทประพันธ์ที่อ่านจากตัวกระดาษ

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยจัดงานในวันนี้ และจริงๆ ก็ทราบว่าได้จัดเมื่อวานนี้ด้วย และวันนี้ก็ได้มาจัดที่คณะอักษรศาสตร์แห่งนี้ นับว่าเป็นโอกาสที่ดียิ่ง”

คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานโครงการวรรณศิลป์อุซเซณี มอบของที่ระลึกแก่ศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา คณบดีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศิลปินแห่งชาติ ผู้อ่านบทกวีรำลึกถึงอุซเซณี และผู้ร่วมเสวนาทุกท่าน

“100 ปี ชาตกาลอูซเซนี กวีของกวีที่เรารัก สัณหาร”

โรงเรียนลาซาลโชติรวินครสวรรค์

วันจันทร์ที่ 23 กันยายน 2019 จัดกิจกรรม “100 ปี ชาตกาลอูซเซนี กวีของกวีที่เรารักสัณหาร” ที่โรงเรียนลาซาลโชติรวินครสวรรค์ และเสวนา “100 ปี ชาตกาลอูซเซนี กวีของกวีที่เรารัก” โดยคุณพ่ออนุชา ไชยเดช **ภราดาประกาศ ศรีเจริญ** อธิการโรงเรียนลาซาลโชติรวินครสวรรค์ **คุณศักดิ์สิทธิ์ มีสมสืบ** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปี 2559 และคุณปะการัง ดำเนินรายการ โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมจำนวน 200 คน และคุณครูภาษาไทยจำนวน 20 ท่าน รวมทั้งคุณครูที่สนใจงานวรรณศิลป์

ภราดาประกาศ กล่าวว่่า ประทับใจบทเพลง “น้ำจากพระทัย” ที่อาจารย์อูซเซนีประพันธ์

มีความหมายที่ดีที่ทุกคนจะต้องมีความรักซึ่งกันและกัน เวลาที่เรามีความทุกข์ มีความเศร้า หรือมีความกังวล ก็จะหายไปทันที จากประโยคที่ว่า “น้ำจากพระทัย พราวใส่กว่าเพชรล้ำค่า คือน้ำจากพระเมตตา หยาดจากฟ้ามาดิน น้ำจากพระทัย หลั่งไหลล้า่งโทษเราลิ้น เสกความใหม่ให้ชีวิโนบายบินตามพระองค์ไป น้ำจากพระทัย คือความชื่นใจสุขขานต์ อมฤต อมตะ พระประทานตลอดกาลชีวันนรินทร” นอกจากนั้นอาจารย์อูซเซนี สอนในแบบของผู้หญิงให้พวกผู้หญิงเข้าใจในเรื่องของความรัก โดยท่านสอนว่าอย่าไปหลงรักใคร แต่เพียงแค่ว่าพูด ซึ่งตรงนี้มีคนถามงานวันนี้ บราเดอร์อยากจะนำนักเรียนมานั่งฟังสัก 1,000 คน แต่พื้นที่ไม่มี อยากจะบอกว่าทุกคนต้องไปหา ทุกคนต้องไปเรียนรู้ บทกวีต่างๆ เหล่านี้ยังมีคุณค่าในดำเนินชีวิตต่อไป **ศ**

โอกาสอย่าให้เสียไป

สุภาษิตจีน “Jí bù kē shí” “จี บู้ เค่อ ลื่อ” “โอกาสอย่าให้เสียไป” หมายความว่า **เมื่อโอกาสดีๆ มาถึงเราแล้ว อย่าปล่อยให้มันเสียไปเปล่าๆ** ในชีวิตของเราแต่ละคนย่อมต้องมีโอกาสดี และเหตุร้ายเกิดขึ้นหลายๆ ครั้ง สุดแล้วแต่ว่าแต่ละคนจะรับเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร

เหตุร้าย เช่น เจ็บไข้ได้ป่วย ผิดหวัง ซ้ำใจ ถูกโกง ถูกหักหลัง ฯลฯ บางคนก็เป็นทุกข์ กลุ่มใจ โทษชะตากรรม โทษคนโน้นคนนี้ หมดกำลังใจ จนกระทั่งฆ่าตัวตายก็มีเยอะ แต่หลายๆ คนก็พยายามแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยความเพียร มานะ อดทน ขอพระช่วย ชีวิตของเขากลับดีกว่าแต่ก่อนอีกก็มีเยอะเหมือนกัน

โอกาสดี เช่น ได้สมหวัง สมปรารถนา ความตั้งใจจะทำดีเห็นชั่ว ฯลฯ หลายคนก็ดีอกดีใจ จนลืมตัว หรือผิดวันประกันพรุ่ง ในการทำดี กลับตัวกลับใจ ฯลฯ และโอกาสดีต่างๆ เหล่านั้นก็ผ่านไปโดยไม่ทำให้เขาเป็นคนดีขึ้น มีหน้าซ้ำเลวร้ายกว่าก่อนด้วย

สรุปแล้ว ทุกคนเป็นคนดี หรือคนเลว คนชั่ว ได้ทั้งนั้น มันขึ้นอยู่กับที่แต่ละคนจะทำดี หรือทำชั่ว ด้วยตัวของเขาเองเท่านั้น ทุกคนมีทั้งโอกาสดี และเหตุร้าย เกิดขึ้นในชีวิตด้วยกันทั้งนั้น แต่ละคนแก้ปัญหาต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับเขาแต่ละคนครับ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปโทษเวรดา ฟ้าดิน หรือคนโน้นคนนี้เลยครับ

การทำดี มันยากลำบากนักหรือ? ทั้งๆ ที่ทุกคนก็อยากทำดีอยู่เป็นทุนอยู่แล้ว **การทำชั่ว** ยากกว่า**ทำดีเสียด้วยซ้ำ** เช่น ไปวัด สวดภาวนา ทำบุญทำทาน ยากกว่าไปลักขโมย หรือไปทะเลาะต่อตีกับคนอื่นหรือ?

ฉะนั้น ทุกคนจงทำดี ทำดีจะได้ไปสวรรค์ ทั้งในโลกนี้ และนิรันดรในโลกหน้าด้วยครับ ไม่ต้องแปลกใจที่เห็นคนชั่ว คนเลว คนที่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน เอาไรต์เอาเปรียบคนอื่น ต่่าว่าทะเลาะกัน ฯลฯ เพราะโลกนี้ ก็เป็นอย่างนี้แหละ

พระเป็นเจ้าไม่บังคับให้ใครทำดี และก็ไม่บังคับใครให้ทำชั่วด้วยเหมือนกัน แต่พระองค์ช่วยให้ทุกคนเป็นคนดีครับ

ถ้าเรารู้ว่าพระเป็นเจ้าเป็นใคร? จริงๆ อย่างที่พระองค์เป็นแล้ว ทุกคนจะรักพระองค์ด้วยความสุขใจ สบายใจ และเต็มใจด้วย เหมือนกับแม่เหล็กดูดเหล็กเลยครับ

ฉะนั้น ก่อนอื่นหมด จงแสวงหาพระราชัยของพระเป็นเจ้า “จงขอเถิดแล้วท่านจะได้รับ จงแสวงหาเถิดแล้วท่านจะพบ” (ลก 11:9-10) และทุกอย่างที่ดีๆ จะตามมาอีกเยอะเลยครับ **อ๊**

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญซีโมน อัครสาวก (ผู้รักชาติ)

ฉลอง 28 ตุลาคม

องค์อุปถัมภ์ช่างฟอกหนัง

นักบุญซีโมน (Simon the Zealot) อยู่ในรายชื่ออัครสาวก อันดับที่ 11 และไม่เป็นที่รู้จักมากนัก เพียงแต่ทราบว่าท่านเกิดที่เมืองคานา และมีสมญานามว่า “ผู้รักชาติ”

จากบันทึกหนังสือประวัตินักบุญในสมัยแรกๆ นั้น บอกเราว่า นักบุญซีโมนแห่งเมืองคานา เป็นคนหนึ่งในจำนวนอัครสาวกทั้ง 12 องค์ที่ติดตามใกล้ชิดองค์พระเยซูคริสตเจ้า ...อัครสาวกซีโมน ยังได้รับอีกสมญาว่า “ซีโมน ชาวคานา” บางทีอาจเป็นเพราะท่านมาจากหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลีก็เป็นได้ ท่านไปประกาศพระวรสารในอียิปต์ แล้วนั้นสมทบกับ**นักบุญยูดา**เดินทางไปเปอร์เซีย ที่นี้ท่านได้โปรดศีลล้างบาปแก่กษัตริย์และชาวเมืองอีก 60-100 คน

พวกสมณะเท็จเทียมมีความอิจฉาจึงได้จับตัวท่านทั้งสองไปที่วิหารแห่งดวงอาทิตย์ ณ ที่นั้นซีโมนได้ยื่นเสียงหนึ่งบอกกับท่านว่า “เราจะช่วยเจ้าออกจากวิหาร และจะทำลายวิหารหลังนี้ให้ลงมาทับพวกเขา” ซีโมนจำเสียงนั้นได้ จึงวิงวอนว่า “พระเจ้าข้า โปรดดพระอาญาก่อน บางทีในพวกเขาเหล่านี้ อาจมีบางคนจะกลับใจ” บัดนั้น มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งประจักษ์มา พูดกับท่านทั้งสองว่า “จงเลือกเอา ท่านจะรับการเป็น**มรณสักขี** หรือจะให้ทำลายคนอธรรมเหล่านี้” ท่านทั้งสองตอบว่า “โปรดทรงพระเมตตาต่อประชากรของพระองค์เถิด... ส่วนข้าพเจ้าพร้อมที่

จะถวายเกียรติมงคลแด่พระองค์พระเจ้าข้า ข้าพเจ้ายินดีทำตามน้ำพระทัย” พวกสมณะเท็จเทียมเหล่านั้นทั้งที่ได้ยื่นคำกล่าวนี้ แต่กลับสั่งให้จับท่านทั้งสองถวายเป็นฆูชายัญแด่เทพเจ้าแห่งดวงอาทิตย์

ขณะที่ซีโมนยืนอยู่ต่อหน้ารูปปั้นต่างๆ ท่านอุทานขึ้นว่า “นี่เป็นแค่สิ่งเท็จเทียม และมันมีปีศาจสิงอยู่” ทันใดนั้น จิตชั่วร้ายและปีศาจต่างๆ ก็ออกจากรูปปั้นพวกนั้น และมันทำให้รูปปั้นแตกกระจายต่อหน้าต่อตา คนอธรรมเหล่านั้นจึงวิ่งกรูกันเข้าทำร้ายอัครสาวกทั้งสอง เล่ากันว่า ทั้งสองท่านอธิษฐานภาวนาให้กับผู้ที่ทำร้ายท่าน แต่พวกเพชรฆาตก็ไม่หยุดยั้งที่จะประหารท่านทั้งสอง อัครสาวกยูดาถูกรุมตีด้วยไม้พลองและถูกขวานตัดศีรษะ ส่วนท่านอัครสาวกซีโมนถูกจับขังกับพื้นและใช้เลื่อยตัดที่ข้อมือและข้อเท้า เลือดไหลจนหมดตัว ท่านทั้งสองเป็น**มรณสักขี** เพื่อยืนยันความเชื่อและเพราะเห็นแก่ข่าวดีของพระเยซูเจ้า *โอ...บาเทเน็จในสวรรค์นั้นยิ่งใหญ่หนักและเป็นความสุขนิรันดร อาแมน*

(นักบุญยูดา หรือที่เรียกกันว่า “ธัดเดอัส” เป็นบุตรของอัลเฟอัส (เป็นลูกพี่ลูกน้องของพระเยซูเจ้า) มีอาชีพเป็นช่างประมง และร่วมในอาหารค่ำมื้อสุดท้ายพร้อมทั้งพระเยซูเจ้าและบรรดาอัครสาวก ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของผู้ลืมหวัง) ❧

อายุธรรมทูต

อายุธรรมทูตควรจะเป็นเท่าไร ที่คิดว่าดีที่สุด โดยเราจะเอากรณีตัวอย่างของชีวิตและงานแพร่ธรรมของคุณพ่อ/พระคุณเจ้าโปรตมและคุณพ่อเกโก ธรรมทูตคู่แรก(Missionaries) ของพระศาสนจักรท้องถิ่นอีสาน และลาว มาเป็นประเด็นสะท้อนถอดเป็นบทเรียนบทสอนสำหรับเรา (ตามนโยบายโครงการฉลองรำลึก ครบ 100 ปี แห่งวันมรณภาพของท่านทั้งสอง)

หลังจากรับการอบรมบ่มเพาะจน “สุก” (วุฒิภาวะ) ด้วยจิตตารมณ์แพร่ธรรมอย่างสมวัยดีแล้ว คณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (Missions Étrangères de Paris; M.E.P.) ก็จะส่งธรรมทูตออกไปประกาศข่าวดีแห่งความรอดสู่ดินแดนแพร่ธรรม (Mission Land)

คุณพ่อโปรตม ได้ออกจากประเทศฝรั่งเศสมาถึงกรุงเทพฯ ประเทศไทยในวัย 25 ปี (เกิดวันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 1849/ พ.ศ. 2392 - ถึงกรุงเทพฯ เดือนสิงหาคม ค.ศ. 1874/ พ.ศ. 2417 = 25 ปี) และลำดับต่อมาก็เป็นคุณพ่อเกโก (เกิดวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1855/ พ.ศ. 2398 ถึงกรุงเทพฯ เดือนธันวาคม ค.ศ. 1879/ พ.ศ. 2422 = 24 ปี)

เนื่องจากการแพร่ธรรมต้องใช้ “ภาษา” (ไม่ว่าไทยกลางหรือไทยท้องถิ่นอีสาน) ในการสื่อสาร แต่ด้วยวัยข้างต้นนี้ ก็ยังเหมาะสมที่จะเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็วและ

แม่นยำ สมัยนั้นยังไม่มีสถาบันภาษาหรือคอร์สที่จะอาศัยทั้งพระสังฆราชหรือไมก็พระสงฆ์รุ่นพี่สอนให้ไปตามสถานการณ์จำเป็นบังคับ

สำหรับการเดินทางบุกเบิกแพร่ธรรมครั้งแรกของท่านทั้งสอง ต้องบากบั่นฝ่าฟันให้ผ่านฟันเขี้ยว ดงพญาไฟ ดงพญาเย็น เพื่อดันดันไปให้ถึงประตูอีสานให้จงได้ ยิ่งกว่านั้น ท่านได้ลงหมุดในผืนดินพื้นที่ทั้งสี่ สังฆมณฑลอีสานเป็นที่เรียบร้อยตั้งแต่ต้น สิ่งนี้แม้จะยากลำบากยากเข็ญเพียงใด ท่านทั้งสองก็ไม่ได้รู้สึกต้องท้อถอยท้อแท้ยอมแพ้แต่อย่างใด กลับดูเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อวัยอายุธรรมทูตหนุ่มฉกรรจ์ของท่าน

เมื่อจุดหมายปลายทางของการเดินทางแพร่ธรรมถึงเมืองอุบลฯ ท่านธรรมทูตทั้งสองก็ได้เริ่มตั้งหลักปักฐานโดยมิได้รอช้าโดยเริ่มต้นพันธกิจไถ่ทาส (กลุ่มแรก 18 คน) จากนั้นก็ตั้งกลุ่มคริสตชน สร้างวัดน้อยและศูนย์คาทอลิกขึ้นที่หมู่บ้านบึงกะเทวอย่างไม่ชักช้าแต่อย่างใด

แล้วในปีต่อมา ก็ได้ออกสำรวจพื้นที่ และได้สืบทราบคริสตชนชาวเวียดนามที่อพยพมาตั้งหลักแหล่งอยู่ที่หนองแสง นครพนมและที่สกลนคร ท่านได้ตั้งต้นสอนคำสอน ก่อให้เกิดคริสตังสำรอง โปรตศีลล้างบาปและอภิบาลศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ โดยเฉพาะศีลแต่งงานแก่คู่ที่ยังไม่เรียบร้อย

ท่านทั้งสองได้ช่วยกันแพร่ธรรมอภิบาล ในท้องที่และกรณีต่างๆ อย่างสุดความสามารถ ถึงกระนั้นก็ดี เพื่อมีประสิทธิภาพมากขึ้นท่านได้ แบ่งงานกันชัดเจน โดยเห็นมอบหมายให้คุณพ่อ เกโก ดูแลงานอภิบาลเป็นพิเศษ ส่วนคุณพ่อโปรดม ก็จะไปออกสำรวจดูแลงานแพร่ธรรมต่อไปอย่างไม่ หยุดหย่อน โดยอาศัยม้าเป็นพาหนะหรือบางครั้ง จำเป็นก็อาจจะต้องเดินหรือไม่ก็ลงเรือไปด้วย

ตลอดช่วงเวลาอายุของการเป็นธรรมทูต อีสาน-ลาวของท่านทั้งสอง คุณพ่อ/พระคุณเจ้า โปรดม ได้เริ่มต้นเข้ามาแพร่ธรรม ค.ศ.1881 ถึง วันมกราคม 20 สิงหาคม ค.ศ.1920 รวมได้ 39 ปี และคุณพ่อเกโก ถึงวันมกราคมของท่าน 29 มีนาคม ค.ศ.1918 รวมได้ 37 ปี ตามลำดับ

คราวนี้ให้เราหันมาถามตัวเราเองว่า ในฐานะเราเป็นลูกพระและพี่น้องกันกับเพื่อน มนุษย์ร่วมโลกและเป็นสมาชิกในพระศาสนจักร สากลและท้องถิ่นนั้น เราได้ทำอะไรบ้างที่แสดง ว่าได้ประกาศพระวาจาและนำพระคริสตเจ้า “ออก” จากสถานการณ์ชีวิตฆราวาสในสถาบัน

ครอบครัวหรือในสถาบันชีวิตพระสงฆ์นักบวช ที่ตนสังกัด เพื่อให้ได้รับข่าวดีอันเป็นสารแห่ง ความรอดของพระเจ้าสำหรับพวกเขา

แบบฉบับอันสำคัญยิ่ง วิธีชีวิตตามอายุ ธรรมทูตที่พึงเป็น คุณพ่อ/พระคุณเจ้าโปรดม เข้าสู่อีสาน ในวัย 32 ปีอยู่จนถึงวันมกราคม รวมสิริอายุ 71 ปี รวมอายุธรรมทูตที่อีสาน-ลาว 39 ปี และคุณพ่อเกโกเข้าสู่อีสานในวัย 26 ปี อยู่จนถึงวันมกราคม รวมสิริอายุ 63 ปี รวม อายุธรรมทูตที่อีสาน-ลาว 37 ปี อันเป็นประเด็น กรณีตัวอย่างชีวิตและงานแพร่ธรรมที่นำมา ไตร่ตรอง จะได้นำไปสู่สนามงานภาคปฏิบัติ

ทั้งนี้ เพื่อสืบสานปณิธานของท่านทั้งสอง อย่างไม่มีวันสิ้นสุด ในฐานะศิษย์พระคริสตเจ้าและ ศิษย์ธรรมทูตผู้พร้อมที่จะถูกส่งออกไปเป็นคู่ ๆ และอยู่ในลักษณะพี่น้องกันเคียงท่านทั้งสอง ในการต่องานพันธกิจให้เกิดชีวิตใหม่และเป็นชีวิตนิรันดร์สำหรับพี่น้องชาวไทย-อีสาน-ลาวตลอดไปตามอายุธรรมทูตอย่างไม่มีวัน จบสิ้น ❀

อายุวัย	ให้กับพระ	สละเมื่อหนุ่ม
ยอมกระช่ม	กระชวย	ด้วยสังขาร
ก๊วแรงกาย	แรงใจ	ใช้ทุกทาน
จิตบันดาล	งานแพร่ธรรม	จักจำเริญ

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาแอล

“ผู้ที่ต้อนรับท่านทั้งหลาย ก็ต้อนรับเรา ผู้ที่ต้อนรับเรา ก็ต้อนรับพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา”.....
“ผู้ใดที่ให้ น้ำเย็นแม้เพียงหนึ่งแก้วแก่คนใดคนหนึ่ง ในบรรดาคนธรรมดาๆ เหล่านี้ เพราะ เขาเป็นศิษย์ของเรา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้นั้นจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่าง แน่นนอน”

มัทธิว 10:40, 42

สิ่งหนึ่งที่เรากควรตระหนัก..... ว่า..... มีคนดีเสมอ.....ทั่วไป

คลารา ขับรถกลับบ้านในค่ำคืนอันมืดมิด แดดทมิฬกำลังตกด้วย เมื่อลงจากทางด่วน เข้าสู่ถนนในตำบลก็เห็นรถยนต์อีกคันหนึ่งฝากระโปรงหน้าเปิดอยู่ ชายเจ้าของรถกำลังง่วนอยู่กับการตรวจดูเครื่องยนต์ ช่างๆ รถเห็นหญิงสาวกำลังอุ้มลูกน้อยนั่งอยู่ คลาราจึงหยุดชะลอรถจอด เดินไปถามว่าจะให้ช่วยอะไรไหม?

ชายผู้เป็นสามีมองมาที่คลาราด้วยสายตาที่ระว่างตัว ตอบว่าไม่ต้องดอก เพราะเดี๋ยวพี่ชายจะมาช่วย

ส่วนภรรยาที่นั่งอยู่ข้างรถก็มองมาที่คลาราด้วยสายตาแสดงความหวาดกลัว..... ส่วนคลาราที่อาศัยอยู่ที่ตำบลนั้นกล่าวว่า “นี่มันก็มีดีคำแล้ว คุณจะมีมองไม่เห็นเครื่องยนต์ นี่เป็น

ไฟฉาย คงจะช่วยคุณได้” ส่วนตัวภรรยา คลาราขอให้ขึ้นไปนั่งในรถของเธอเพราะยังเปิดเครื่องทำความร้อนอยู่ ลูกๆ จะได้อบอุ่น หลังจากเคຍັນเคຍออຍอยู่นาน ภรรยาที่ยอมอุ้มลูกเข้าไปนั่งพักในรถ ลักครูมีชายอีกคนขับรถมาช่วยดูเครื่องยนต์ และช่วยซ่อมจนเครื่องยนต์สตาร์ทติดใช้รถได้..... คลาราและครอบครัวนั้นจึงต่างกล่าวคำอำลากัน

อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา มีเสียงเคาะประตูบ้านของคลารา ผู้ที่มาเยี่ยมก็คือสุภาพสตรีที่อุ้มลูกในค่ำคืนวันก่อนที่คลาราพบและได้จอดรถถามไถ่ให้ความช่วยเหลือ เธอนำกระเช้าดอกไม้มาขอบคุณคลารา คลาราจึงเชิญผู้ที่มาเยี่ยม เข้ามารับน้ำชา ขณะที่คุยกันผู้มาเยี่ยม

กล่าวกับคลาราว่า ครอบครัวของเธอเพิ่งย้ายมาอยู่ในตำบลนี้ และก่อนที่จะย้ายมาอยู่ที่ตำบลนี้ก็ได้ยินกิตติศัพท์ว่า บริเวณที่รถเสียคืนก่อนเป็นเขตอันตรายของตำบลนี้ ตนเองกับสามีจึงมีอาการตื่นตระหนกที่เห็นคลารา มาจอดรถสอบถาม..... แต่หลังจากที่ได้ยินที่คลาราถามไถ่ด้วยความห่วงใย จิตใจของเขทั้งสองก็ชุ่มชื่นอ่อนใจขึ้น และรู้ว่าคลาราจริงใจ

หวังดีต่อครอบครัวของเธอ..... เธอกล่าวก่อนกลับว่า:

“.....ไม่ว่าจะเป็นที่ไหนก็ตามที่ชาวบ้านบอกว่าเป็นที่อันตรายให้ระวังตัว ฉันเชื่อว่าที่ตรงนั้น ยังมีคนดีอย่างคุณเสมอ และคนดีอย่างคุณนี้แหละจะช่วยเปลี่ยนโฉมของบ้านเมือง” ❀

บันทึกธรรมทูต

มิชชัน

การจาริกทางความเชื่อ แห่งมรดกสักขีที่เกาหลี

เดือนกันยายน 2019 นับเป็นเดือนที่ผมเดินทางนับพันกิโลเมตร ก่อนจะเล่าเรื่องการจาริกทางความเชื่อ ขอแบ่งปันนิดหน่อยจากออสเตรเลีย เรื่องการสัมมนาของสมาคมนักกฎหมาย ซึ่งมีประเด็นร้อน และนี่พระสันตะปาปา ก็ได้ออก Motu Proprio (เป็นกฎหมายประเภทหนึ่ง ที่ออกโดยตรงจากพระสันตะปาปาเอง) ตัวใหม่ที่ออกมาชื่อว่า Vos Estis Lux Mundi คำแปลเราก็คงคุ้นเคยกันอยู่แล้ว คือ “ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างส่องโลก” (มธ 5:14) ซึ่งต้องการ จะสื่อว่า พระศาสนจักรต้องเป็นเหมือนตะเกียง ส่องแสงแห่งธรรม แสงแห่งความดี ด้วยการเป็นพยานที่ดี เป็นเอกสารที่ออกมา เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งพระศาสนจักรกำลัง

ถูกจับตาอยู่ในรายละเอียดคงต้องให้เป็นหน้าที่ของนักกฎหมายไป หน้าที่ของเราคือ ช่วยกันสอดส่องดูแล ป้องกัน และช่วยให้เกิดความยุติธรรม กับทุกฝ่าย และด้วยการภาวนา

เรื่องที่ผมจะแบ่งปัน คือการเดินทางไปร่วมการจาริกทางความเชื่อ (pilgrimage) เกี่ยวกับมรดกสักขีในประเทศเกาหลี ซึ่งทางองค์กรสังฆมณฑลแห่งกรุงโซล เป็นเจ้าภาพรับรองผู้แสวงบุญ จาก 9 ประเทศได้แก่ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ไทย เมียนมา กัมพูชา มาเลเซีย และสิงคโปร์ ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรของพระศาสนจักร ที่ทำงานเกี่ยวกับนักบุญ บุญราศี และมรดกสักขี ในแต่ละประเทศ ตั้งแต่วันที่ 18-22 กันยายน 2019 ตัวแทนจากฝั่งไทยเรา นำโดย**พระคุณเจ้าวีระ อภรณ์รัตน์**

**คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ คุณพ่อวีระเดช ใจเสรี
คุณพ่อเฉลิมศิลป์ จันลา และทีมฆราวาส**

ความเป็นมาของการจาริก เป็นคำแรง บันดาลใจจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่ ตรัสว่า “สักการสถาน สามารถเป็นที่หลบภัยที่แท้ จจริง เพื่อค้นพบตัวเองและเพื่อค้นพบความเข้มแข็ง ที่จำเป็นในการกลับใจ” อันที่จริง “สักการสถาน ถูกเรียกเพื่อทำหน้าที่ในการประกาศพระวรสาร ใหม่ ในสังคมโลกปัจจุบันนี้” (Sanctuarium in Ecclesia)

สมณสภาพที่ปรึกษาเพื่อการประกาศพระ วรสารใหม่ ยังประกาศให้สักการสถานเป็นเหมือน “ประตูที่เปิดออกเพื่อการประกาศพระวรสารใหม่” ซึ่งได้กล่าวไว้ในการประชุมนานาชาติ ของอธิการ และผู้ทำงานอภิบาลด้านสักการสถาน เมื่อวันที่ 27-29 พฤศจิกายน 2018 อันที่จริงอัครสังฆมณฑล ไซล ได้ส่งเสริมเส้นทางจาริกทางความเชื่อ ตั้งแต่ ปี 2013 แล้ว โดยมีสักการสถานหลายแห่ง ที่ระลึก ช่วงเวลาแห่งการเบียดเบียนถึง 230 ปี ซึ่งพระ ศาสนจักรในเกาหลีไม่ได้คิดแค่สำหรับคริสตชน ของตนเองเท่านั้น แต่คาดหวังว่าให้เป็นเครื่องมือ สำหรับการประกาศพระวรสารใหม่ ในเอเชียด้วยกัน กัน ดังนั้น ในวันที่ 14 กันยายน 2018 สันตะสำนัก

จึงได้รับรองเส้นทางจาริกทางความเชื่อนานาชาติ สำหรับเอเชียเป็นครั้งแรก

คณะกรรมการเพื่อการส่งเสริมมรดกสักชี แห่งเกาหลี แห่งอัครสังฆมณฑลไซล ได้ตั้ง “เครือข่ายการจาริกทางความเชื่อ เกาหลี-เอเชีย” ขึ้นในปี 2019 เพื่อช่วยส่งเสริมพระศาสนจักรต่างๆ ในเอเชียให้ร่วมกันประกาศพระวรสารใหม่

ผมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการเพื่อการ ดำเนินการ การแต่งตั้งมรดกสักชีในประเทศกัมพูชา และทีมงาน ซึ่งผมเองก็ยอมรับว่า แต่ละคนก็มีงาน ติดตัวกันไม่มากก็น้อย ทีมนี้จะเป็นคณะกรรมการ ระดับชาติ ซึ่งมี**พระคุณเจ้าโอลิเวียร์ ซมิตต์เฮาส์เลอร์** เป็นประธาน ดังนั้นการไปร่วมแสวงบุญ ตามคำเชิญ ของพระศาสนจักรในเกาหลีครั้งนี้ เป็นการเรียนรู้ การจัดการ เพื่อช่วยในการประกาศพระวรสารใหม่ เป็นแนวทางเพื่อส่งเสริมความเชื่อ

ภาพรวมของการจัดการ ถือว่าจัดได้ดีมาก ไม่ใช่เพราะแค่ได้รับการสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่าย สำหรับการเดินทาง ที่พักและอาหารเท่านั้น แต่ เป็นการวางแผน สถานที่ต่างๆ โดยเอาสถานที่จริง ซึ่งแต่ละที่ได้ผสมผสานความเชื่อ ลักษณะ วัฒนธรรมแบบเกาหลีไว้อย่างลงตัว ข้อมูลทาง ประวัติศาสตร์ ที่มีการสืบค้น ทั้งของบรรดามรดกสักชี

และของเกาหลีเอง ได้มีการสืบทอดต่อๆ กันมา
อีกทั้งความพยายามต่างๆ ตามค่านิยมแบบ
คาทอลิก ที่เคารพบรรดาผู้เสียสละตนเพื่อความ
เชื่อไว้ในสถานที่ท่ามกลางสักการะ เช่น การสร้าง
สักการสถานเหนือบริเวณที่มีการประหารชีวิต
เก็บสถานที่ ทำเครื่องหมายเพื่อระลึกถึงสถานที่
ที่มีการทรมาน

ผมขอยกตัวอย่างบางสถานที่ เช่น
อาสนวิหาร Myeongdong (เมียงดง) ที่มีอายุ
สองร้อยกว่าปี ยืนหยัดผ่านร้อนหนาว โดยเฉพาะ
ช่วงสงครามเกาหลีได้อย่างน่าอัศจรรย์ และข้างใน
มีภาพของบรรดามรณสักขี และภาพที่น่าประทับใจ
คือการเรียนคำสอน ที่ฆราวาสได้นำชาวดีนนี้เข้ามา
จากจีน ด้านข้างของอาสนวิหารเป็นบ้านพระ
สังฆราช ซึ่งถูกจัดให้เป็นพิพิธภัณฑ์

สักการสถานมรณสักขีที่ Jeoldusan
เราได้ร่วมมิสซาที่นี่ เป็นเนินเขาติดแม่น้ำฮาน
เล่ากันว่า ในช่วงหลายสมัยจักรพรรดิ ที่นี้เป็นที่
ตัดคอคริสตังกว่าแปดพันคน โยนหัวโยนศพลง
ไปแม่น้ำข้างล่าง ทั้งชาวต่างชาติและชาวเกาหลี
ที่นี่เก็บมีพระธาตุนักบุญ 30 องค์ หนึ่งในนั้นคือ
คุณพ่ออันดรู กิมเตกอน สงฆ์เกาหลีคนแรกที่เป็น
มรณสักขี

อีกสักการสถานมรณสักขีที่ Seosomun
เป็นสถานที่เคยประกาศนักบุญเกาหลี 103 องค์
ในปี 1984 โดยใช้สัญลักษณ์ชื่อแม่ที่ถือคหั่วและมือ
ไว้ด้วยกระดานแผ่นเดียว **สมเด็จพระสันตะปาปา
ฟรังซิส** เคยมาภาวนาที่นี่เช่นกัน เรามีสัมมนา รายงาน
เรื่องมรณสักขี และมิสซาปิดโดย **พระคาร์ดินัล
อันดรู Yeom Soo-Jung** กันที่นี่ ซึ่งนอกจาก
จะเป็นพิพิธภัณฑ์แล้ว ยังมีพระแท่นสำหรับถวาย
มิสซา และมีพระธาตุเก็บไว้ใต้ข้างพระแท่นด้วย
ขอเลือดแห่งมรณสักขีแห่งเกาหลี ได้เป็น
พลังให้เราสามารถยืนยั้น เป็นพยานความเชื่อ
ด้วยชีวิตในทุกๆ ที่ที่เราอยู่ด้วยเทอญ.๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา ทิมเจริญ (คุณตุ้ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุบผา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะทาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(คำพร.)สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

บทความเตือนใจตนเอง

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

เริ่มที่ความเหมือน

ในฉบับก่อนผมเขียนเรื่องการเดินดูแนวเขาอันนาปूरณะในประเทศเนปาล ลืมบอกไปว่าที่เมืองโปขรานันมีพิพิธภัณฑ์เล็กๆ แต่น่าสนใจอยู่สองแห่ง คือพิพิธภัณฑ์ภูเขานานาชาติ (International Mountain Museum) และพิพิธภัณฑ์ทหารกูรข่า (Kurkha Museum) ไปดูแล้วก็เกิดความคิดที่อยากมาเล่าสู่กันฟัง

พิพิธภัณฑ์ภูเขานานาชาติเพิ่งเปิดเป็นทางการในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2004 ความโดดเด่นของที่นี่อยู่ที่แนวคิดการเอาเรื่องราวของภูเขาและวิถีชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่กับป่าเขา มาแสดง ถ้ามาแสดงเฉพาะของประเทศตนเองก็น่าสนใจระดับหนึ่ง แต่ที่นี่มีความพยายามที่จะแสดงให้เห็นว่าภูเขาและชาวเขาที่อยู่ในประเทศต่างๆ นั้นมีอะไรที่เหมือนกัน

มีนิทรรศการหนึ่งที่แสดงรูปภาพเทียบเคียงระหว่างวิถีชีวิตเมื่อห้าสิบปีก่อนของผู้คนในแถบเทือกเขาหิมาลัยในเอเชียและเทือกเขาแอลป์ในยุโรป เริ่มตั้งแต่เด็กๆ ของสองทวีปนี้ที่มีสัตว์เลี้ยงตัวโปรดเป็นสุนัขหรือแมว เราจะเห็นเครื่องเล่นเช่นชิงช้าเหมือนกันแต่รูปทรงต่างกัน เด็กนักเรียนจับกลุ่มหารือเหมือนกัน ต่างกันก็เพียงเครื่องแบบ ชาวบ้านทำการเกษตรเพื่อมีอาหารไว้กินเหมือนกัน แถบหิมาลัยใช้วัวไถนา แต่ในยุโรปสมัยนั้นยังใช้คนลากไถ คนชราที่นำตาที่ยวียนเหมือนกันแต่ดูมีความสุข บ้านเรือนที่รูปทรงต่างแต่เป็นที่หลบหนาวหลบฝนได้เหมือนกัน ตลอดจนถึงงานรื่นเริงที่เห็นรอยยิ้มและงานเศร้าโศกที่เห็นคนร้องไห้รวมความแล้วเกิดข้อคิดว่ามนุษย์เรานั้นมีจุด

มุ่งหมายของชีวิตที่สำคัญเหมือนกันเพียงแต่รูปแบบอาจต่างกัน การเริ่มต้นที่ความเหมือนทำให้เราเข้าใจคนอื่น ๆ ได้ดีขึ้นลึกซึ้งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราต้องการสร้างความปรองดองสามัคคี

พูดถึงเนปาลในด้านการทหารแล้วผู้คนอาจจะไม่คิดว่ามีอะไรโดดเด่น แต่ในแวดวงทหารด้วยกันแล้วพอเอ่ยชื่อทหารกล้า กุชรา ในวงการนี้ต้องพยกหน้าตรงกันว่าเป็นสุดยอดในด้านความกล้าหาญไม่กลัวความตาย กุชราเป็นคนพื้นเมืองเผ่าหนึ่งของเนปาลที่สามารถยึดครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศเนปาลรวมถึงบางส่วนของอินเดียตอนเหนือและตะวันออก ในช่วงที่อังกฤษเข้ามายึดครองอินเดียก็มีแผนที่จะขยายอิทธิพลไปครอบครองเนปาล จึงเกิดการปะทะทำสงครามใหญ่กันสองครั้งตั้งแต่ปี 1814 พลัดกันแพ้พลัดกันชนะจนเสียหายด้วยกันทั้งสองฝ่าย จนในที่สุดก็ยอมเซ็นสัญญาสงบศึกกันในปี 1816 แต่ทำไมภายหลังทหารกล้า กลับเข้ามาร่วมประจําการในกองทัพอังกฤษรบเคียงบ่าเคียงไหล่ในสมรภูมิต่างๆ และเป็นที่เคารพยกย่องกันไปในแวดวงทหารด้วยกัน คำตอบอาจได้จากการไปเยี่ยมดูพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์ทหารกล้าเนปาล เป็นตึกสามชั้นเล็ก ๆ ภายในแต่ละห้องที่แสดงนิทรรศการอัดแน่นด้วยรูปภาพและเหตุการณ์ต่างๆ ในปี 1815 ช่วงที่เกิดสงครามอังกฤษกับเนปาลนั้น วันหนึ่งกองทัพอังกฤษทราบข่าวว่ามีทหารกล้าราว 200 นาย กำลังมุ่งหน้ามาทางค่ายทหารของตน ฝ่ายอังกฤษจึงส่งนายทหารหนุ่มชื่อเฟรดเดอริก ยัง (Ferderric Young) คุมทหารพรานจำนวนหนึ่งออกไปสกัด แต่พอเจอหน้าและปะทะกัน กองทหารของนายร้อยยัง ก็แผ่นหนีกันหมดเหมือนเจอผี เหลือแต่ตัวนายร้อยยัง เองที่ไม่ยอมหนีไป

ไหน จึงถูกจับไปรอลงโทษ ทหารกล้าถามทหารหนุ่มยัง ว่า “เหตุไฉนท่านจึงไม่หนีไปพร้อมกับพรรคพวกคนอื่น” นายร้อยยัง ตอบประโยคเด็ดว่า “ผมไม่ได้อุตสาหิมาที่นี่เพื่อจะถอยหนี แต่มาเพื่อที่จะรบ...” ประโยคนี้โดนใจทหารกล้ามาก เพราะทหารกล้านั้นถือเรื่องความกล้าหาญเป็นหัวใจสุดยอด เมื่อเจอคนที่มีความกล้าหาญเหมือนกันแม้จะคนละฝ่าย ก็สามารถให้เกียรติยกย่องเคารพกันได้ สุดท้ายแล้วก็เลยกลายเป็นมิตร ภายหลังสงบศึกอังกฤษก็มีแผนการชวนทหารกล้าเข้าประจําการ ปัจจุบันนี้ชายฉกรรจ์กล้าได้ไปเป็นทหารประจําการในกองทัพอังกฤษอินเดีย บรูไน และกองกำลังสหประชาชาติที่เข้าไปรักษาความสงบในพื้นที่ต่างๆ

ในเรื่องการหล่อหลอมความกล้าหาญนั้น มีบทกลอนที่ชาวกล้าใช้ถ่ายทอดความรู้สึกของลูกชายที่ต้องไปเป็นทหาร ในทำนองปลอบใจพ่อ ปลอบใจแม่ พี่ๆ และน้องๆ ร่วมบ้านว่า “อย่าร้องไห้เพราะการจากไปของฉัน เพราะฉันได้ทำหน้าที่ด้วยความกล้าหาญตามที่บรรพบุรุษได้ปฏิบัติมา ฯลฯ” และจบท้ายด้วยคติของชาวกล้าว่า “ยอมตายดีกว่าการเป็นคนขี้ขลาด (It is better to die than to be a coward)

เวลาที่เรากำลังต้องการสร้างความสามัคคีในกลุ่มคนนั้น กีฬาและศิลปะถูกนำมาใช้กันในหลายกรณีเพราะเป็นจุดร่วมกันของผู้คนที่แตกต่างกัน จีนคอมมิวนิสต์และสหรัฐอเมริกาเป็นคู่อริกันมาตั้งแต่สงครามเกาหลี ต่างฝ่ายต่างประณามและทำสงครามโฆษณาชวนเชื่อ แต่ประมาณปี 1970 ฝ่ายจีนเริ่มกังวลกับอิทธิพลของรัสเซียจึงอยากได้อเมริกามาคนอำนาจ ฝ่ายอเมริกาหันเหไปสนใจและเปลี่ยงพลังในสงครามเวียดนามก็อยากได้จีนใช้อิทธิพลสั่งให้เวียดนามเหนือเข้าสู่อการเจรจาสงบศึก แต่

จะเริ่มต้นการทูตกันอย่างไรดี คนจีนนั้นชอบกีฬาปิงปองเป็นชีวิตจิตใจ เริ่มตีปิงปองกันตั้งแต่เป็นอาต้ออหมวยไปจนถึงเป็นอาองอมา จึงมีการวางแผนชักชวนให้จีนที่ปิดประเทศมานานเริ่มส่งทีมปิงปองไปปรายการชิงแชมป์โลกที่เมืองนาโงยาประเทศญี่ปุ่นในเดือนเมษายนปี 1971 ในโอกาสนั้นทีมสหรัฐก็ไปร่วมแข่งด้วย มีอยู่วันหนึ่งระหว่างการซ้อมปรากฏว่านักกีฬาอเมริกันชื่อนายเกล็น โควน ได้มีโอกาสซ้อมกับทีมจีนเล่นๆ และเกิดพลาดตรรับส่งของตนเอง เลยต้องอาศัยดีตรถนักกีฬาจีนกลับเข้าเมือง ระหว่างทางนั้นเอง นักกีฬาจีนชื่อนายจ้วงก็เข้าไปพูดคุยเพราะต่างคนต่างก็ชอบกีฬาเหมือนกัน ก่อนจากกันนายจ้วงหยิบของที่ระลึกส่งให้ตอนแรกแจะส่งของที่มีรูป**ประธานเหมา**แต่คงนึกว่าผู้รับอาจไม่ชอบ เลยเปลี่ยนเป็นหยิบผ้าที่พิมพ์รูปภูเขาหวงซานอันขึ้นชื่อส่งให้แทน วันรุ่งขึ้นนายโคเวน ก็เอาเสื้อยืดที่มีสัญลักษณ์สันติภาพพร้อมประโยค Let it be ของวงดนตรีเดอะบีเทิลมาให้นายจ้วง นักข่าวถ่ายรูปนี้กระจายไปทั่วโลก ผู้นำจีนระดับสูงจึงฉวยโอกาสเชิญทีมปิงปองของสหรัฐอเมริกาดำเนินไปแข่งกระชับมิตรและชมบ้านเมืองจีน หลังจากนั้นอีกไม่นาน**ประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน**เดินทางไปจับมือกับประธานเหมาเจอตุงในเดือนกุมภาพันธ์ปีถัดไป ถือเป็นกาเปิดศักราชการทูตแบบใหม่ที่เรียกว่า “การทูตปิงปอง (Ping-Pong Diplomacy)”

หลังเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ในบ้านเรา สังคมนักศึกษารวมถึงนักศึกษาแพทย์ที่ผมเรียนแยกเป็นสองฝ่ายชัดเจนเรียกกันง่ายๆ ว่า “ฝ่ายซ้าย” ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคม กับ “ฝ่ายขวา” ที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง บรรดาอาจารย์ก็ปวดหัวเพราะ

ต้องคอยประสานให้เกิดความสามัคคี วันหนึ่งอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาท่านเชิญผมไปดื่มกาแฟ เพื่อหารือกันว่าจะทำให้ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้าหากันอย่างไร แต่พอคุยกันไปไม่ว่าจะเรื่องใดก็ดูจะต่างกันไปหมดและไม่อยากคุยต่อ แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งที่พอท่านพูดมาทำให้เกิดการเปลี่ยนมุมมอง ท่านบอกว่าบทเพลงของฝ่ายนักศึกษาที่แต่งสะท้อนปัญหาของสังคมนั้นท่านชอบมาก ท่านแอบไปซื้อมาเปิดฟังซ้ำไปซ้ำมา ไพเราะทั้งท่วงทำนอง ดีทั้งเนื้อหา เพียงแต่หากได้ปรับถ้อยคำบางอย่างที่ไปทำร้ายความรู้สึกของคนอื่นลงก็จะดีมาก พอท่านพูดแบบนี้ก็เลยทำให้อยากคุยกับท่านต่อในเรื่องอื่นๆ อย่างน้อยก็มีอะไรที่เหมือนกันบ้าง

สังคมไทยในยุคสิบปีหลังมานี้ ถูกทำให้เป็นสังคมฝักฝ่าย สังคมเลือกข้าง เลือกสี เลือกชั้ว เอาความต่างเป็นหลักไม่มองความเหมือน คนที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมากย่อมรู้ว่าในชีวิตจริงของคนเรานั้น ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้มีสองชั้ว ขาวหรือดำอย่างเด็ดขาด ส่วนใหญ่แล้วก็เป็นแบบเทาๆ ไม่มีใครดีหมดหรือเลวหมด นี่คือนิยามของความเหมือนของมนุษย์เราอย่างหนึ่ง

พระเยซูคริสต์เจ้าสอนให้เรารักคนอื่นแม้กระทั่งศัตรู การรักคนอื่นที่แตกต่างจากเรานั้นยากพอควร เพราะความแตกต่างเป็นกำแพงขวางกั้นในจิตใจแล้ว แต่หากเรามองไปที่ความเหมือนคือ เราเป็นมนุษย์เหมือนกัน เราเป็นลูกพระเจ้าเหมือนกัน เราเป็นคนที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ การผจญล่อลวงและเราเองก็ทำบาปไม่ได้เป็นคนไร้มลทิน ฯลฯ หากเริ่มตรงนี้เราจะรู้ว่าแท้จริงแล้วเรามีความเหมือนมากกว่าความต่าง และหากเรายิ่งรักและอภัยให้กับตัวเองได้ เราก็ควรที่จะรักและให้อภัยกับผู้อื่นได้ **๕**

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

S

stipend	= เงินทำบุญมิสซา เงินบริจาคขอมิสซา
stole	= สดอลา (ผ้าคล้องคอพระสงฆ์ในพิธีกรรม)
stoup (for holy water)	= อ่างน้ำเสก
sublimity	= ความสูงสุด
subdeacon	= อุปสังฆานุกร
substance	= สาร สาระ (substantia)
substitute	= ผู้แทน ตัวแทน
succession	= การสืบตำแหน่ง
sufferings of Christ	= พระทรมานของพระคริสต์
Sung Mass	= มิสซาขับร้อง
superior	= อธิการ ผู้ใหญ่
superior general	= มหาธิการ อัคราธิการ
supernatural	= เหนือธรรมชาติ
superstition	= การถืองมงายไสยศาสตร์
surplice	= เสื้อชูร์ป्ली
symbol	= สัญลักษณ์
symbolism	= สัญลักษณ์นิยม
sympathy	= ความเห็นอกเห็นใจ การร่วมอาลัย อารมณ์ร่วม
synagogue	= ศาลาธรรม ธรรมสถาน
synergism	= การรวมพลัง
synergy	= พลังร่วม
synopsis	= 1) สหทรรศน์ 2) บทย่อ บทสรุป
synoptic Gospels	= พระวรสารสหทรรศน์
synthesis	= การสังเคราะห์

ท่วงทำนองแห่งรัก

พจนานุกรม

ความเชื่อ

เทโอฟิลัสและฟาบีอุสสองสหายกำลังเดินเข้าไปในป่า ทันใดนั้นพวกเขาพบกับสิงโตตัวใหญ่ มันคำรามเสียงดัง และวิ่งตรงมาที่พวกเขา ด้วยความกลัวชายทั้งสองวิ่งหนีสิงโตตัวนั้นอย่างไม่คิดชีวิต ในที่สุดพวกเขาวิ่งมาถึงหน้าผา และไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะเขากำลังเผชิญกับอันตรายถึงชีวิต ต่อหน้าสิงโตที่ดุร้ายและเหวถึก เขาทั้งสองจึงคุกเข่าลงและสวดภาวนา

หลังจากทั้งสองสวดภาวนาได้เพียงครู่เดียว มีเสียงดังลงมาจากฟ้าว่า “ไปที่หน้าผาและกระโดดลงมา” พวกเขาจำได้ทันทีว่าเสียงนั้นเป็นเสียงของพระเจ้า

แต่มีอีกเสียงหนึ่งดังมาจากยอดไม้ใหญ่ข้างๆ ตัวเขา “ยื่นมือของพวกคุณออกมาและฉันจะดึงมือของพวกคุณขึ้นไปบนยอดไม้” มันเป็นเสียงของปีศาจ และหลังจากนั้นก็ปรากฏมืออันแข็งแรงคู่หนึ่งบนยอดไม้นั้น

เมื่อเห็นมือคู่นั้น ฟาบีอุสรีบยื่นมือของเขาไปสัมผัสกับมือคู่นั้นทันที ในขณะที่เทโอฟิลัสเชื่อในถ้อยคำของพระเจ้า และกระโดดลงไป

ขณะที่ฟาบีอุสจับมือของปีศาจนั้น มันกลับเหวี่ยงฟาบีอุสตกลงจากหน้าผา และเขาเสียชีวิตทันที ส่วนเทโอฟิลัสเมื่อกระโดดลงไปนั้น ช่างน่าแปลก เพราะเขาสามารถเดินได้บนอากาศ และไปถึงหน้าผาอีกฝั่งหนึ่งอย่างปลอดภัย

ชวนคิดสะกิดใจ

เสียงภัยในพระหัตถ์ของพระเจ้า ดีกว่าที่จะเชื่อในความปลอดภัยที่ปีศาจให้สัญญา

พระพรที่สำคัญ วันเวลา

ปริญ

เรื่องของ “วัน.....วันเวลา”

ฉันจำได้ถึงคำที่ผู้ใหญ่ท่านหนึ่งบอกฉันไว้ ในเวลาที่ท่านอุตส่าห์เสียสละตนเองมาช่วยงานที่ชัยภูมิ ท่านบอกว่า **“รักนักเรียนมากๆ อย่าทิ้งบรรดาศิษย์เก่า”** มันเป็นที่มาที่ฉันขอไว้ในทุกที่ซึ่งฉันมีโอกาสอยู่ในโรงเรียน จะให้ใครอบรมที่ไหนอย่างไรก็ได้ แต่ฉันขอเวลาหนึ่งวัน เพื่อได้พบและอบรมนักเรียนที่กำลังจะจบ

แล้วครั้งนั้นก็เช่นกัน เรานัดเวลากันที่เก้าโมงเช้า มันก็ตามเวลากันเหมือนๆ เดิมเพราะกิจกรรมหน้าเสาธงมีมากมาย แต่ทุกอย่างก็ดำเนินไปอย่างสนุกสนานเพราะทุกคนคือเพื่อนร่วมห้องกัน

พวกเขาเรียนรู้เรื่องราวของความเป็นจริงที่มีเพื่อน แต่หลายครั้งเราไม่รู้จักเพื่อนของเราจริงๆ บางคนก็มีพ่อแม่ที่หย่าร้าง อาจมีพ่อหรือแม่ที่เสียชีวิต ครอบครัวที่มีปัญหา และอีกหลายอย่าง แต่ก็ไม่น่าอิจฉาสำหรับครอบครัวที่สมบูรณ์น่ารักนะ ฉันเองก็ไม่น้อยหน้าหรอก เพราะมาจากครอบครัวที่หย่าร้าง กว่าที่จะก้าว

ข้ามและรับได้ เดินได้อย่างมั่นคงก็จนโตมากแล้ว ขอขอบคุณที่มีผู้ใหญ่มาสอนให้ฉันก้าวเดินได้อย่างมั่นคง เอ...ว่าแต่ครอบครัวเราเป็นอย่างไรบ้างตอนนี้ รักกันดีรีเปลา

พวกเขาเรียนรู้การก้าวต่อไปสู่สังคม อย่างไม่ได้ตีกรอบจนคิดว่าโลกเรานั้นเล็กนิดเดียวตามจริงเราต้องก้าวออกจากตัวเองอยู่เสมอ จะมีการเรียนรู้มากมายเกิดขึ้น ชีวิตต้องสู้จริงๆ นั้นแหละ ก็คงสมกับเวลานี้ที่หลายๆ คนกำลังสู้กับ “การแปรปรวนทางด้านเทคโนโลยี” (Digital Disruption) เล่นเอาทุกอย่างในชีวิตเปลี่ยนไปแบบก้าวกระโดดจริง

พวกเขาเรียนรู้เรื่องฐานะหน้าที่ของแต่ละคน แนนอนเวลาออกมารายงานเรื่องราวของพ่อแม่ ครูและโรงเรียน มีเสียงหัวเราะอย่างสนุกสนาน แต่เมื่อฉันมีโอกาสอธิบายความเป็นจริง เล่นเอาบางคนถึงกับน้ำตาร่วง เพราะเริ่มตระหนักว่าพ่อแม่รักลูกมากเพียงใด

พวกเขาเรียนรู้ที่จะมองเพื่อน รู้ซึ่งถึง คำว่าเพื่อน **“เพื่อนกันตลอดไป”** ฉันเองก็เข้าใจมากขึ้น เพราะเวลาที่ฉันล้มลุกคลุกคลานกับชีวิต ฉันจำได้ว่าเพื่อนๆ นัดพบกันที่ภูตวัน รีสอร์ท ปากช่อง วันนั้นเพื่อนแสดงความเข้าใจ เห็นใจ และมอบกำลังใจมากมาย แม้บทเพลงเรียบง่ายของ**คุณปู**ที่เราเคยร้องเล่นด้วยกัน **“ถึงเพื่อน”** มันช่างเสริมและสร้างแรงบันดาลใจที่เข้มแข็งกลับมา แล้วฉันก็กลับยืนขึ้นมาได้อีกครั้งหนึ่งอย่างท้าทาย

“ในโลกแห่งความฝันและวันที่เป็นจริง เรื่องราวทุกสิ่งต่างกันมากมาย

เธอจงเสาะหาพิกพานำไป เพียงรักเต็มหัวใจกำลังใจเต็มทรวง

ถ้าเธอเหนื่อยนักหยุดพักเสียก่อน ล้มตัวลงนอนแนบตักฉันนี่

จะหนาวจะร้อนจะคอยพัดวี หลับฝันถึงสิ่งดีที่ลึกลับนี้สิ่งเลว.....”

วันนั้นพวกเด็กๆ ได้หัวเราะสนุกสนาน บางเวลาก็แหบร้องเพราะเกมมันแกล้ง กิจกรรมบางอย่างหัวเราะจนน้ำตาเล็ด เพราะเราไม่เคยเห็นเพื่อนทำอย่างนั้น กล้าทำอะไรที่เกินคาด ฯลฯ จนที่สุดเมื่อถึงเวลาที่ต้องเอยลากัน เพื่อนบางคนเริ่มน้ำตาคลอจนถูกหัวเราะเยาะ แต่เมื่อได้พูดกันไปเรื่อยๆ จนครบ บรรยากาศเริ่มเงียบแล้วเพลงที่ฉันเขียนไว้จากประสบการณ์ชีวิตก็ถูกนำมาร้องซ้ำๆ ด้วยกัน

“วัน วันเวลา

ให้เราได้พบกันร่ำเรียนวิชา

แล้วเวลาพาให้เรา รักเข้าใจกัน

เรียน เรียนด้วยกัน เล่นด้วยกัน

สร้างสัมพันธ์ทุกวันพบพา

แล้วเวลาพาให้เรา

พรากจากกัน.....”

เสียงเพลงเริ่มค่อยลง เพราะเสียงระฆังเริ่มดังขึ้น มือที่จับกันเป็นวงกลมเริ่มคลายออก เพราะต้องปายเซ็ดน้ำตา หลายคน หัวเราะที่เห็นเพื่อนผู้ชายด้วยกันน้ำตาไหลเมื่อสักครู่เริ่มเงียบ บางคนก็เริ่มร้องไห้ เพราะรู้ว่าเวลาแห่งการจากลากำลังก้าวเข้ามาช้าๆ บทเพลงชีวิตบทใหม่กำลังจะก้าวเข้ามาแทรกความสัมพันธ์แบบเด็กๆ ให้หายไป **พวกเราคงจดจำช่วงเวลาดีๆ ที่มีให้กันได้ มันพัดผ่านมา หากไม่รู้จักคุณค่า และเก็บเกี่ยวมันให้มากที่สุด สุดท้ายมันจะพัดผ่านไปอย่างไม่สามารถหวนกลับมาได้อีกเลย**

กับเด็กที่ไปหน้าเป็อนน้ำตา ฉันเดินออกมานอกห้องและมองไกลไปสุดปลายฟ้า คิดถึงคนที่ฉันรักและเคารพ คิดถึงเพื่อนมากมายที่เป็นกำลังใจให้ฉัน คิดถึงช่วงเวลาดีๆ ที่มีให้กันเมื่อเวลาผ่านไป ฉันกลับคิดว่า **“อยากทำสิ่งดีๆ อีกตั้งมากมายให้คนที่ฉันรักและเคารพ หรือคนที่รักและเคารพฉัน แต่ก็ทำไม่ได้แล้ววันนี้ เพราะหลายคนขึ้นไปเก็บดาวบนฟ้าแล้ว”** ❀

ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

จันทร์ภา กาญจนบัตร

อาณาภาพของช็อกโกแลต 3 ชั้น

เด็กๆ มักจะทำความผิดโดยที่บางครั้งไม่เจตนา แต่ผู้ที่เป็นพ่อเป็นแม่จะตัดสินความผิดนั้นๆ ว่าร้ายแรงแค่ไหน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับอารมณ์ในขณะนั้นด้วยเป็นส่วนใหญ่ ถ้าหากอยู่ในเวลาที่สบายใจ ก็มักจะมองความผิดเป็นเรื่องเล็กๆ แต่ถ้าเมื่อใดที่อารมณ์กำลังขุ่นมัว เมื่อเด็กทำผิดพลาดก็จะลงโทษด้วยความรุนแรง ขาดสติ เห็นไม้เรียวอยู่ในกำมือ ก็จะหยิบพาดลงเต็มที เหมือนเด็กเป็นที่รองรับอารมณ์ของพ่อแม่

ผลที่ตามคือ ลูกจะเก็บความเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจไว้กับตัวเขาไปตลอดชีวิต แต่ถ้าผู้ใหญ่มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ ระวังอารมณ์ให้ได้ และใช้วิธีตักเตือนด้วยความสุ่ม ความรัก ด้วยน้ำเสียงและกิริยาที่อ่อนโยนของผู้ใหญ่ เด็กจะรับรู้ได้ว่าตนเองผิดและสำนึกในความผิดนั้น การพูดการแนะนำตักเตือนด้วยเหตุและผล จะทำให้เด็กๆ ลูกๆ เติบโตขึ้นมาด้วยคุณธรรม รู้จักความยุติธรรม ความถูกต้อง มองโลกในแง่ดี และเขาจะเป็นคนดีของสังคม เพราะมีตัวอย่างจากพ่อแม่ให้เขาได้เลียนแบบ

ดิฉันได้อ่านเรื่องจริงเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นที่ประเทศฝรั่งเศส เหตุเกิดเมื่อแม่ไปทำงานนอกบ้าน และเมื่อลูกชายวัย 7 ขวบของเขากลับมาจากโรงเรียน เขาเห็นลูกฟุตบอลวางอยู่ข้างประตู ก็หยิบขึ้นมาโยนเล่น และด้วยความที่ไม่ได้ระวัง ทั้งๆ ที่แม่เคยสั่งไว้ว่า ให้เล่นฟุตบอลนอกบ้าน เพราะกลัวว่าจะโดนข้าวของในบ้านชองห้องทับเสียหาย แต่

ลูกชายของเขาก็ล้ม และเล่นด้วยความสนุกสนาน แล้วปรากฏว่าลูกฟุตบอลกระเด็นไปกระแทกโดนแจกันใบสวยที่แม่เพิ่งซื้อมา ซึ่งมีนกแก้ววางไว้บนตู้โชว์แจกันใบนั้นจึงหล่นลงมากระแทกบนพื้นห้อง ทำให้ขอบแจกันบิ่น เด็กน้อยตกใจมาก รีบหากวน้ำมาทาตรงที่บิ่น แต่ก็ยังเห็นรอยแตกร้าวนั้น แล้วเขารับน้ำแจกันใบนั้นไปวางไว้ที่เดิม

เมื่อแม่กลับมาถึงบ้าน และมองหน้าลูกชายที่ซีดผิวดก เขาก็กวาดสายตาดูรอบๆ ห้องก็พบว่าปกติ แต่ที่สุดท้ายก็เหมยมองไปที่แจกันที่เขาเพิ่งซื้อมา ก็พบว่ามันมีรอยบิ่น จึงถามลูกของตน และเด็กน้อยก็ตอบว่า “แมวมมาจากไหนไม่รู้ กระโดดเข้ามา เลยชนเข้ากับแจกันจนตกลงมา” แม่รู้สึกเสียใจที่ลูกโกหกไม่พูดความจริง แต่เขาสะกดกั้นอารมณ์ไว้ ทั้งๆ ที่ความจริงแล้วก่อนออกจากบ้านไปทำงานแม่เป็นคนปิดประตูหน้าต่างทั้งหมด

ผู้เป็นแม่พยายามชั่งใจและข่มความรู้สึกและค่อยๆ ตอบกลับไปว่า “แม่รู้ว่าลูกทำแตก แต่เป็นเพราะแม่ไม่ได้ปิดหน้าต่างแต่ละด้านให้ดีๆ จึงว่ามีหน้าต่างบางบานที่เปิดอยู่ ลูกแต่งเรื่องได้ดีมาก อีกหน่อยคงได้เป็นนักเขียน สร้างจินตนาการได้ตั้งแต่เด็กๆ” แม่หยิบช็อกโกแลตชิ้นแรกส่งให้ลูกชาย เด็กน้อยรับไว้ เขาก็มหันมามองแม่ด้วยความละอายใจ

แล้วแม่ก็หยิบช็อกโกแลตชิ้นที่สอง ส่งให้ลูก และชมว่า “ลูกแม่เก่ง รู้จักซ่อมแซมแจกันด้วยแต่กาวน้ำนั้นมันเหมาะสำหรับติดกับกระดาษเท่านั้น

นะ” แล้วแม้อย่างบอกลูกอีกว่า “พรุ่งนี้ แม่กับลูกจะ
เอาแจกันใบนี้ไปให้ช่างฝีมือที่อยู่ในตลาดช่วยซ่อม...
เราไปกันนะ” ลูกไม่ต้องกังวลใจ ดีแล้วที่ลูกไม่โดน
กระเบื้องแจกันบาดมือ

เด็กน้อยคิดในใจแทนที่แม่ของเขาจะดี
หรือต่อว่าดูดำ แต่แม่กลับห่วงใย และอ่อนโยน
พูดจาสุภาพ (ได้ใจลูกเลย) เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับ
ลูก โดยเขาจะใช้วิธีการแก้ไขปัญหาด้วยความอ่อน
โยน ความมีขันติ อุดหนุน อุดหนุนกับผู้อื่น เมื่อ
เขาโตขึ้น ณ เวลานั้นลูกชายยิ่งรู้สึกเสียใจที่ทำตนไม่
น่ารัก แต่แม่อีกยังให้อภัยและรักเขามากกว่าเดิม

ส่วนซ็อกโกแลตชิ้นสุดท้าย ชิ้นที่สาม แม่
โอบกอดลูกเบาๆ และจับมือน้อยๆ มาแนบอก วาง
ซ็อกโกแลตชิ้นสุดท้ายลงไป พร้อมกับมองหน้าลูก
แล้วเอ่ยขึ้นว่า “แม่ขอโทษนะ แม่ผิดเอง ที่ไม่ทัน
คิดให้รอบคอบ แล้วเอาแจกันใบนี้ไปไหน ซึ่งมันมี
โอกาสที่จะตกลงมาได้ตลอดเวลา หากมือเราไปปิด
โดน แม่ควรจะเก็บมันไว้ในตู้โชว์มากกว่าใช่ไหมคะ”

หนูน้อยจ้องหน้าแม่ เขารู้สึกเสียใจกับการ
ซุกซนของเขา แล้วทำให้แม่ต้องออกมารับความผิด
ครั้งนี้ เด็กน้อยตอบแม่ว่า “แม่ครับ ผมยอมรับ
ผิด! ผมผิดเอง ผมยอมรับความผิดที่เกิดขึ้น ผม
ขอโทษ ผมจะเป็นลูกที่ดีของแม่ตลอดไป ผมจะไม่
ลืมนซ็อกโกแลตทั้ง 3 ชิ้นนี้ไปตลอดชีวิต แม่เป็นแม่ที่
เก่งที่สุด ใจดีที่สุด และมีวิธีสอนผมที่ดีมากๆ ครับ”
ลูกก้มลงกราบที่ตักของแม่ สมองแม่ลูกโผล่เข้ามาออกกัน
อย่างซาบซึ้ง

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ ที่มีมุมมองว่า ต้องมีสติ
ไม่ไว้วางใจเมื่อไม่สบอารมณ์ และต้องคุมสติให้ได้

และใช้วิกฤตให้เป็นโอกาสในการที่จะสอนลูก
ดิฉันคิดว่าความอ่อนโยน ความสุภาพ หรือที่เรา
มักพูดกันว่า “ใจเย็นๆ” นั้นสามารถนำมาใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ดิฉันเชื่อว่าเรื่องนี้เป็น
แบบเรียนที่ดี ที่ทุกคนสามารถเลียนแบบได้

ทุกครั้งที่มีโอกาส หรือมีช่วงเวลาที่น่า
ให้ดิฉันได้ช่วยแก้ปัญหา ให้กับคนที่มีความทุกข์ใจ
โดยจะรับฟังทุกขั้นตอน และคิดว่า ถ้าเป็นเราละ เรา
จะต้องการให้เรื่องเหล่านี้หรือปัญหาเหล่านี้มันจบ
ลงแบบไหน ใครผิดใครถูก แต่ที่สำคัญมักจะต้อง
แนะนำว่า เราผิดข้อไหนหรือพลาดตรงส่วนใดด้วย
หรือเปล่า และต้องรู้จักที่ขอโทษอีกฝ่ายด้วยความ
เสียใจ จากใจจริง เพียงคำว่า “เรายอมรับ และ
ขอโทษ” เท่านี้อีกฝ่ายก็คงรู้สึก และจะรีบบอก
ทันทีว่า เขาก็ผิดด้วย

ดิฉันเชื่อว่าทุกอย่างจะจบลงด้วยสันติ ถ้า
ทุกคนพูดกันด้วยภาษาดอกไม้ หันหน้ามาพูดคุย
กัน เดินเข้าหากัน มีจิตสำนึกถึงความปรองดอง
อย่างจริงใจ รับรองว่า สังคมจะอยู่ร่วมกันด้วย
ความราบรื่น โดยเฉพาะบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ พ่อ
แม่และผู้ปกครอง ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับ
เด็กๆ และเยาวชนคนรุ่นใหม่ เริ่มจากรักให้ได้ รัก
ให้เป็น และเตือนตัวเองดังที่พระเจ้าบอกเราบ่อยๆ
และเสมอๆ คือ “รักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง” เราลอง
ทำให้คนข้างๆ มีรอยยิ้มสิ โดยเราเป็นฝ่ายส่งยิ้มให้
ก่อน รับรองว่าเราจะได้รับรอยยิ้มและความสุขกลับ
มาด้วย “สร้างสุขให้ผู้อื่น จิตใจยิ่งชุ่มชื่นเป็นสอง
เท่า” โลกนี้ สังคมนี้นี้ คือบ้านหลังใหญ่ เราล้วนเป็น
พี่น้องกันค่ะ ๕

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“เพียงคำหวานผ่านหู”

....เขาปองปากมุบมิบกระซิบรัก
รวบคำร้อยถ้อยคำจํารรษา
....บันทึกลงโลกเรื่องราวยาวนานนัก
ปูย่าม่านล้านนามาพบเจอ
....ท่องเที่ยวน่านหวานซ่าเรื่องย่าปู่
ข้ามโขดเขาหนาวเย็นเป็นผลพวง
....ถ้อยคำหวานผ่านหูรู้ไม่ยาก
จะพูดจาออกไปให้ประวิง

ใจตึกตึกบอกให้ไม่มูสา
รวมความกล่อมงูสู่ข้างหูเธอ
ตำนานรักฝากคำนำเสนอ
สองท่านเธอล่าวชานรักชานกรวง
เมื่อน่าอยู่ไกลมาจากเมืองหลวง
หลบคำลวงเข้าป่าหารักจริง
ออกจากปากฝากไปถึงชายหญิง
นี่คือสิ่งที่ซึ้งพิงระวิง

สีน้ำอะคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน
Acrylic 100 % Emulsion Semi-Gloss (Exterior & Interior)

มอก.2221-2549
สีอับชื้น
ทนสภาวะอากาศ

ซูเปอร์ฮีโร่
ฮีโร่
SUPER HERO

เงาจับ

สีเคลือบเงาสำหรับพื้นผิวโลหะและไม้
Enamel Paint for Metal and Wood

สำหรับภายนอกและภายใน
for exterior & Interior

คุณวรงค์ อภิรมย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร. 0-2613-8989 (ต่อ 431 คุณสุพริ้ง 'แมทธิว' แดงเดช)

บริษัท เพรซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง

เขตปทุมวัน กทม. 10330 โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ตรัส

“หนทางของพระศาสนจักรที่พระเยซูคริสต์ทรงดำเนิน
เป็นรูปแบบให้แก่เรา เป็นหนทางแห่งความยากลำบาก
หนทางแห่งกางเขน หนทางแห่งการถูกเบียดเบียน ถูกสืงหาร”

4 วิธีรับมือกับความทุกข์ แบบนักบุญอิกญาซโอ

ท่านเคยเป็นอย่างนี้ไหมครับ “เวลาที่มีความทุกข์ คิดถึงพระเจ้าเป็นพิเศษและบอกความในใจ บอกความต้องการและขอความช่วยเหลือจากพระองค์...” “เวลาที่มีความสุข ขอขอบคุณพระเจ้าในสิ่งดีๆ ที่ได้รับจากพระองค์... แต่บางทีก็ลืมขอบคุณพระเจ้าบ้าง...”

นักบุญอิกญาซโอแห่งโลโยลา องค์อุปถัมภ์ของผู้เข้าเฝ้าและผู้ที่ก่อตั้งคณะเยสุอิต ท่านมีประสบการณ์กับการพบพระเจ้าในทุกสิ่ง ทั้งในเหตุการณ์ที่มีความสุขและความทุกข์ ในความผิดหวังและสมหวัง ในการตัดสินใจสำคัญๆ ในชีวิต ในมิตรภาพ การทำงาน ในธรรมชาติ ในการเดินทาง ในทุกๆ วันของชีวิต

ท่านนำบทเรียนชีวิตของท่านมาสอนและช่วยผู้คนให้สังเกตชีวิตและพบพระเจ้าในทุกสิ่งด้วยตนเอง

4 วิธีรับมือกับความทุกข์

ในเรื่องการเผชิญกับความทุกข์ ความแห้งแล้ง หดหู่ใจ เราสามารถเรียนรู้จากท่านได้อย่างน่าสนใจ และมีพลังช่วยให้เรารับมือกับความทุกข์และพบพระเจ้าในความทุกข์นั้นด้วยตัวเราเอง เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติจิตใจหรือการใช้ชีวิตของเราได้เช่นกัน

1) ยึดมั่นตามความตั้งใจเดิม

ในยามที่เกิดความทุกข์หรือความแห้งแล้ง หดหู่ใจ เราไม่เปลี่ยนความตั้งใจ แต่ให้ยึดมั่นตาม

ความตั้งใจและการตัดสินใจเดิมที่เรามีในช่วงที่เรา มีความสุขสงบใจหรือมีความบรรเทาใจ หรือในวันก่อนที่จะเกิดความทุกข์/แห้งแล้งหดหู่ใจ

เพราะเป็นจิตดีที่ชักจูงและแนะนำเราในช่วงเวลาสงบสุข/บรรเทาใจ ส่วนช่วงที่เราที่มีความทุกข์หรือความแห้งแล้งหดหู่ใจนั้นอาจเป็นผลงานของจิตไม่ดี ซึ่งหากเราปล่อยให้ตามคำแนะนำของจิตไม่ดีแล้ว เราก็จะตัดสินใจผิดๆ อยู่เรื่อยไป

ไตร่ตรองชีวิต : ผมสังเกตว่า เวลาที่มีความทุกข์นั้น บ่อยครั้งเราตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่างอย่างรวดเร็ว เพราะต้องการปลดปล่อยตนเองจากความทุกข์ ... แล้วเรารู้สึกผ่อนคลายสักพักหนึ่ง ... หลังจากนั้น เราก็ไม่สบายใจอีก บางครั้งไม่สบายใจมากขึ้นยิ่งกว่าเดิมด้วย

เปรียบเสมือนกับคนรักที่บอกเลิกความสัมพันธ์กันเพราะมีเรื่องทะเลาะกัน พอบอกเลิกแล้ว รู้สึกสบายใจในตอนแรก หลังจากนั้นกลับรู้สึกเสียใจในภายหลัง ... เพราะมีเวลาคิดและค้นพบว่าใจจริงแล้ว ไม่ได้ต้องการบอกเลิกกัน เพียงแต่รู้สึกเสียใจจากเรื่องที่ทะเลาะกันเท่านั้น

ดังนั้น เมื่อมีความทุกข์มากมายอย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญอย่างแรกคือ ยึดตามความตั้งใจเดิมในช่วงที่มีความสุขสงบใจไว้ก่อน ใช้ชีวิตไปตามปกติเท่าที่จะทำได้ก่อน และหยุดการกระทำใดๆ หยุดการตัดสินใจใดๆ (ซึ่งอาจทำให้เราเสียใจในภายหลังได้มากอย่างไม่รู้ตัว) ...

2) เพียรทนต่อต้านความทุกข์

ถึงแม้ว่าการไม่เปลี่ยนแปลงความตั้งใจเดิมขณะเมื่อเกิดความทุกข์หรือความแห้งแล้งหตุใจเป็นสิ่งที่ดี แต่จะเป็นคุณประโยชน์มากกว่า ถ้าเรายังคงเพียรทนต่อต้านความทุกข์/ความแห้งแล้งหตุใจด้วยการเน้นในเรื่องของการสวดภาวนา การรำพึง การพิจารณาโมธรรมมากขึ้น และการใช้โทษบาปด้วยวิธีการที่เหมาะสม

ไตร่ตรองชีวิต: ผมรู้สึกคุ้นเคยกับคำแนะนำเรื่องการเพียรทนต่อต้านความทุกข์หรือความแห้งแล้งหตุใจ เพราะเป็นสิ่งที่บรรพบุรุษของเราสอนเรามาตั้งแต่เด็ก ในครอบครัวของผม ผมได้รับการปลูกฝังให้วางใจในพระเจ้า ต่อสู้กับความทุกข์ยากลำบากทั้งภายนอกและในจิตใจต่อไปด้วยการภาวนา พูดคุยสนทนา พบปะกับพระเยซูเจ้าและแม่พระเป็นส่วนตัว ซึ่งผมไม่เคยผิดหวังกับคำแนะนำนี้เลย ...

3) มั่นใจในพระหรรษทานที่พระเจ้าให้เราอย่างเพียงพอ

ผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์/แห้งแล้งหตุใจควรพิจารณาดูว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทดลองเขาด้วยการปล่อยให้ใช้ศักยภาพตามธรรมชาติในตัวเองต่อต้านการก่อกรรมและการล่อลวงต่างๆ นานาของศัตรู(ในจิตใจมนุษย์) ซึ่งเขาทำได้เสมออาศัยความช่วยเหลือจากพระองค์ที่มีอยู่ตลอดเวลาทั้งๆที่เขาเองอาจมองไม่เห็นก็ตาม

ถึงแม้พระเจ้าได้ ทรงเรียกเอาความกระตือรือร้น พลังรักยิ่งใหญ่ รวมทั้งพระหรรษทานอันแรงกล้ากลับคืนไป แต่เขาก็ยังคงได้รับพระหรรษทานอย่างเพียงพอเพื่อความรอดนิรันดร

ไตร่ตรองชีวิต: คำแนะนำนี้ดึงดูดใจผมเป็นอย่างมาก แม้ในยามที่เราทุกข์ยากลำบากนี้ เรายังคงได้รับพระหรรษทานจากพระเจ้าอย่างเพียงพอเสมอ แม้ว่าเรามองไม่เห็น หรือเราไม่รู้สึกก็ตาม

ผมพบว่า พอผ่านความทุกข์ไปแล้ว จึงมองเห็นได้ชัดเจนว่า พระเจ้าให้พระหรรษทานและความช่วยเหลือมากมายกับผมในช่วงที่มีความทุกข์อย่างไรบ้าง ... ผมอัศจรรย์ใจทุกครั้งที่ผ่านมาความทุกข์ยากใหม่ๆ ที่ผมไม่เคยพบมาก่อนในชีวิตว่า พระเจ้าช่วยผมเสมอ

สำหรับคำว่าพระเจ้าทรงทดลองนั้น ผมคิดว่าเป็นคำพูดตามประสามนุษย์ของเรา เพราะผมมั่นใจว่า พระเจ้ารักเราเสมอ เพราะพระองค์เป็นความรัก พระองค์ทำเพื่อสิ่งที่ดีต่อเรามากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เพื่อให้เรามีความทุกข์ เหมือนในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า “พระเจ้าตรัสว่า ใช่แล้ว เรารู้แผนการที่เราวางไว้สำหรับท่าน เป็นแผนการที่นำความเจริญรุ่งเรือง ไม่ใช่ให้นำเหตุร้าย เพื่อให้อาณาเขตของท่านมีความหวังเต็มเปี่ยม” (เทียบ เยเรมีย์ 29:11)

4) คิดว่าความบรรเทาใจจะกลับคืนมา

ผู้ที่มีความทุกข์/แห้งแล้งหตุใจต้องเพียรอดทนซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับความรู้สึกอดอยากใจที่มีอยู่ ให้เขาคิดว่าไม่ช้าความบรรเทาใจจะกลับคืนมา และให้พยายามต่อสู้กับความแห้งแล้งหตุใจต่อไปด้วยวิธีการที่ได้อธิบายไว้แล้วในข้อ 2

ไตร่ตรองชีวิต: ในยามที่มีความทุกข์และยังหาทางออกไม่ได้ แม้ว่าบางครั้งผมรู้สึกหมดหวังแต่ลึกๆ ในใจแล้ว ผมยังรู้สึกมีความหวังอย่างน่าประหลาดใจ เป็นความหวังที่เกิดขึ้นควบคู่กับความหมดหวัง ... เป็นความหวังว่าความสงบสุขในจิตใจจะกลับคืนมา ... และที่สุดก็เป็นเช่นนั้นจริง ความสงบสุขทางจิตใจก็กลับคืนมา

นักบุญอิกญาซีโอเปรียบเทียบกลางคืนกับกลางวัน ... เมื่อเราอยู่ในความทุกข์/แห้งแล้งหตุใจนั้น เหมือนกับว่าเราอยู่ในเวลากลางคืน ... ขอให้เรามั่นใจว่ากลางวันจะมาถึงเราในที่สุด ... และแล้วกลางวันหรือความสงบสุขทางจิตใจนั้นก็กลับมาหาเรา ...

3 คำแนะนำเตรียมพลัรับมือกับความทุกข์

ท่านนักบุญอิกญาซีโอยังให้คำแนะนำเราเพิ่มเติมด้วย สำหรับวันเวลาที่เรามีความสุขสงบในชีวิต ท่านแนะนำให้เราเตรียมพลัรับมือกับความทุกข์/แห่งแล้งหดหู่ใจไว้ 3 ประการ คือ

1) สุกาพถ่อมตน

ผู้ได้รับความสุขสงบ/บรรเทาใจพึงสังวรที่จะมีความสุกาพถ่อมตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2) รู้ตัวว่าตนทำอะไรไม่ได้เลย

ระลึกไว้ด้วยว่าในยามที่เกิดความทุกข์/แห่งแล้งหดหู่ใจ ไม่มีทั้งพระพรหษทานหรือความบรรเทาใจใดๆ ทั้งสิ้นนั้น ตนแทบจะทำอะไรไม่ได้เลย

3) มีพระหรรษทานเพียงพอ

ให้ระลึกว่าเมื่อตนอยู่ในความทุกข์/แห่งแล้งใจ ตนมีพระพรหษทานอยู่อย่างเพียงพอที่จะต่อต้านศัตรู(ในจิตใจมนุษย์)ทั้งปวง ทั้งนี้โดยอาศัยพลังกำลังจากพระเจ้าผู้สร้างและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ไตร่ตรองชีวิต: ผมประทับใจคำแนะนำ “ความสุกาพถ่อมตน รู้ตัวว่าตนทำอะไรไม่ได้เลย และมีพระพรหษทานเพียงพอ” นี้เป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้ผมตระหนักว่า ความช่วยเหลือของพระเจ้านั้นมีคุณค่ากับเรามากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะเมื่อเราชีวิตเรตกต่ำ อยู่ในความทุกข์ทั้งกายใจ หรือแห่งแล้งหดหู่ใจ

การเตรียมใจเตรียมพลัรับมือกับความทุกข์/แห่งแล้งหดหู่ใจนี้จึงมีความจำเป็นกับเราเป็นอย่างมาก ช่วยให้เรารู้เท่าทันตนเอง มีสติในการรับมือได้อย่างมั่นคง หรือหวั่นไหวน้อยลง

ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระอวยพรและนำทางทุกท่านและทุกคนในครอบครัวให้เต็มเปี่ยมด้วยความสงบสุขในจิตใจ มีความสุขทั้งกายใจและจิตวิญญาณ มีพลักายใจรับมือกับความทุกข์ร่วมกับผู้คนรอบข้าง เพื่อช่วยเหลือกันและกันด้วยความรักอยู่เสมอ ...

บ้านเซเวียร์ขอเชิญพี่น้องเข้าร่วมฝึกปฏิบัติจิต พัฒนาใจ เพื่อ “พบปะพระเยซูเจ้าและแม่พระเป็นส่วนตัว” ตามแนวทางของนักบุญอิกญาซีโอ แห่งโลโยลา ทุกวันอาทิตย์ที่สองของเดือน เวลา 10.30-12.30 น. ที่ห้องประชุมใหญ่ บ้านเซเวียร์ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ วิทยาการ : นริศ มณีขาว ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

อาทิตย์ 13 ตุลาคม “สัมผัสหัวใจของพระเยซูเจ้าและแม่พระ”

อาทิตย์ 10 พฤศจิกายน “เข้าถึงความรักของพระเยซูเจ้าและแม่พระ”

อาทิตย์ 8 ธันวาคม “เดินเคียงข้างพระกุมารเยซูและแม่พระ”

ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ Facebook : ฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอ หรือที่ Line ID: narislove

***เพราะความรักของพระคริสตเจ้าผลักดันเรา (2โครินธ์ 5:14) : ท่านที่ต้องการวิทยากรเพื่อเสริมสร้างความรัก ความเข้าใจ สันติในการอยู่ร่วมกัน การพัฒนาชีวิต จิตวิญญาณเพื่อรักกับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ในครอบครัว โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชนวัด หมู่คณะ ฯลฯ สามารถติดต่อได้ที่ Line ID: narislove หรือที่ Facebook: Naris Manikhao (นริศ มณีขาว) บ้านใส่ใจ www.carefor.org Email: riscarefor@gmail.com โทร. 09-3445-1665

แข็งแกร่งเพราะฝึกฝน

คนสมัยก่อนยุคปู่ย่าตายาย กับคนสมัยนี้ รุ่นลูก รุ่นหลานของเรา ที่เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมไปจนถึงบัณฑิตที่เริ่มทำงาน คนยุคไหนมีความแข็งแกร่งทางด้านจิตใจมากกว่ากัน

บรรพบุรุษเรา 1,000 ปีที่แล้ว กับคนรุ่นเรา ที่มีชีวิตอยู่ ณ ปัจจุบัน คนรุ่นไหนที่มีความแข็งแกร่งทางร่างกายมากกว่ากัน

เด็กรุ่นใหม่ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ที่เป็นเด็กเจนเนอเรชันซี (Z Generation) กับคนเจนเนอเรชันเอ็กซ์ (X Generation) หรือคนเจนเนอเรชันเบบี้บูม (Baby boomer Generation) คนรุ่นไหน ที่มีความสามารถทางเทคโนโลยีมากกว่ากัน

ความเก่ง ความแกร่ง ความสามารถที่คนแต่ละรุ่นมีแตกต่างกัน ปัจจัยหนึ่งเป็นเพราะการ “ฝึกฝน” การ “ให้เวลา” และ การ “ใช้เวลา” กับสิ่งๆ นั้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะทำโดยรู้ตัว หรือไม่รู้ตัว ทำโดยสมัครใจ หรือต้องทำเพราะบริบทสังคมสร้างให้ต้องทำก็ตาม

คนยุคก่อน มีความอดทน อดกลั้นมากกว่า เพราะกว่าจะได้สิ่งต่างๆ มา หรือจะทำสิ่งใดให้สำเร็จลงได้ ต้องค้น ต้องแสวงหา ต้องรอคอย ไม่ใช่จะได้อะไรมาง่ายๆ ความมานะ ความพยายาม การสู้ฟันฝ่าเพื่อให้ได้มา ทำให้ได้ฝึกความอดทน อดกลั้น อย่างมาก

ต่างจากคนยุคนี้ ที่เทคโนโลยีช่วยอำนวยความสะดวก ทุกอย่างฉับไว รวดเร็ว ไม่ต้องรอคอยอะไรนาน ทุกอย่างพร้อมบริการ พร้อมส่ง ให้ถึงที่ โดยไม่ต้องออกแรงเพื่อให้ได้มามากนัก ทำให้

ไม่ค่อยมีสถานการณ์ที่ต้องฝึกความอดทน อดกลั้นสักไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย หรือ ด้านจิตใจ

ดังนั้น เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรค ความคับข้องใจ แรงเสียดทาน ภูมิตำหนานจึงมีไม่มากนัก ทำให้เกิดภาวะท้อแท้ เท ไม่อยากทน กับสิ่งที่สร้างปัญหาให้กับตนเอง เพราะ... มีทางเลือกอื่นที่สามารถเลือกได้

ในขณะที่เดียวกัน ด้วยความที่เด็กยุคใหม่เกิดมาพร้อมทั้งโลกแห่งเทคโนโลยี ที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ยุคดิจิทัล ยุคดิสรัปชัน (Disruption) เด็กยุคใหม่ จะเฉลียวฉลาด พุดจาฉะฉาน สรรหาคำพูด หรือประโยคต่างๆ พุดกับผู้ใหญ่ จนทำให้ผู้ใหญ่อึ้งว่า รู้จักใช้คำพูดเหล่านั้นได้อย่างไร ทั้งนี้ เป็นเพราะเด็กยุคใหม่ ได้ยิน ได้ฟัง ได้รับ เรียนรู้สิ่งต่างๆ ผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ ได้มากกว่าในสมัยก่อน การเปิดรับข้อมูลจึงมีมากกว่า ความฉลาดจึงไปได้ล้ำกว่า คนรุ่นก่อนสมัยตอนเป็นเด็กในยุคที่ยังไม่มีอะไร

การเรียนรู้ผ่านทางตา ที่เห็นผู้ใหญ่ทำอะไรพูดอะไร จึงเป็นการเปิดโสตของเด็กให้ได้รับรู้ได้ไวกว่า ประกอบกับผู้ใหญ่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้เด็กรุ่นใหม่ กล้าคิด กล้าทำ กล้าสร้างสรรค์ ได้มากกว่า

แต่ละยุค แต่ละสมัย แต่ละบริบท แต่ละสังคม แต่ละคน จึงมีเสน่ห์ มีจุดแข็งและจุดอ่อนที่แตกต่างกันไป

หากได้ต่อยอดจุดแข็ง เติมเต็มจุดที่อ่อนอยู่ ย่อมทำให้บุคคลในแต่ย์มีการพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น และจะดียิ่งขึ้น หากได้ช่วยเติมต่อให้ผู้อื่น ด้วยการ

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริม สนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้ต่างฝ่ายต่างเรียน ต่างรับ ต่างนำกลับไปปรับเปลี่ยนตนเองได้

การกล่าวโทษกัน การจับผิด หรือการแก้ตัว จึงมิใช่การกระทำที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนใดๆ เพื่อให้อะไรๆ ดีขึ้นได้

ทำไม ? ไม่เข้าใจเลย.. อะไรกันนักกันหนา มนุษย์ป่าเถี้ย เด็กสมัยนี้เอ๊ย เฮ้อ.....

บ่นกันไป บ่นกันมา ไม่มีอะไรดีขึ้น

เริ่มกลับมาทบทวนตน ทั้งจุดเด่น และ จุดด้อยของตนเอง เพื่อฝึกให้ตนเองนั้นดีขึ้น

ใช่หรือไม่ สิ่งที่เราทำได้ดี ทำได้เด่น ทำได้คล่อง เพราะเราทำบ่อยครั้ง ทำจนเพลิน ไม่รู้ลึกลับว่าทำ ทั้งที่จุดเริ่มต้น เราอาจต้องฝึก ต้องฝึก เพื่อที่จะ ทำให้เป็น ทำให้ได้

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในยุคปัจจุบัน คือ คนที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย หลายคนที่สามารถวิ่งมาราธอนได้หลายสิบกิโล เริ่มต้นจากการวิ่งเพียงไม่ถึงกิโล และมีจำนวนไม่น้อยที่มีภูมิหลังของร่างกายที่อ่อนแอ เป็นโรคนั้น โรคนี้มาก่อน

เพราะเขาเหล่านั้น ต้องการเปลี่ยนชีวิตใหม่ จึงเริ่มต้นจากการ ฝึก ฝึก ฝึก และฝึก

หลุมพรางของคนทั่วไป คือ คิดจะทำแล้วอยากทำให้ได้ทันที ให้ได้ทันที ให้ได้ทันที เห็นพอเริ่มต้นเพียงหนึ่งวันสองวัน ไม่ถึงสัปดาห์เกิดการท้อ จนละทิ้งสิ่งซึ่งต้องการ สิ่งซึ่งปรารถนา

คำว่า ฝึก .... มิใช่ทำแล้วได้ แต่คือการเริ่มต้นลงมือทำ ทำอย่างต่อเนื่อง ทำอย่างรู้คุณค่าว่าเพราะอะไรจึงต้องทำ ทำไปเพื่ออะไร ทำแล้วจะได้อะไร

ยิ่งหากสิ่งที่ต้องการ ห่างไกลจากพฤติกรรมที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบัน ความท้าทายเพิ่มเติมคือ

ต้องฝึกที่จะฝึก

เริ่มวันละเล็ก เริ่มวันละน้อย ทำซ้ำๆ ทำบ่อย สมองเราจะค่อยๆ เรียนรู้ จากไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร เป็นเริ่มรู้ว่าต้องทำอะไร เริ่มได้ทำว่าต้องทำอะไร เริ่มทำได้บ้างไม่ได้บ้าง โดยช่วงแรกจะทำไม่ได้มากกว่าทำได้ ซึ่งเป็นเรื่องปกติ ของการเริ่มต้น เมื่อทำไปเรื่อยๆ จะเริ่มทำได้มากกว่าทำไม่ได้ และที่สุด จะทำให้เราทำได้คล่องขึ้น ทำได้ดีขึ้น

ไม่จำเป็นว่า ต้องทำให้เป็น ต้องทำให้ได้ เพอร์เฟ็ก สมบูรณ์แบบ เมื่อได้ทำมาระยะหนึ่งให้ลองเทียบ ลองเปรียบกับช่วงวันเวลาที่ยังไม่ได้เริ่ม แล้วดูพัฒนาการตัวเองว่า ก้าวมาได้ไกลเพียงใด

มองในสิ่งที่เริ่มทำได้ มากกว่ามองในสิ่งที่ยังทำไม่ได้ หรือไม่ได้เริ่มทำ เพราะการให้กำลังใจให้กับตนเองในการเริ่มต้นที่ลิ่งใดก็ตาม เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง หากตัวเรายังมัวแต่จับผิด และจับจุดอ่อนตนเองอยู่เรื่อยๆ จะทำให้เราท้อแท้และไม่อยากทำต่อ

เราจึงควรทำการประเมินตัวเองว่าทำอะไรได้ดี และยังต้องปรับหรือฝึกทำอะไรต่อไปอีก เมื่อมองได้ทั้งสองส่วน จะทำให้เราเห็นทั้งพัฒนาการ และการเดินทางต่อของการฝึกฝนตนเองให้แกร่งยิ่งขึ้นไป

คำฝรั่งที่มักใช้ในคนที่ฝึกออกกำลังกาย กล่าวไว้ว่า No pain, no gain ปรารถนาจากความเจ็บปวดแล้วใคร่ ยากยิ่งที่เราจะได้ในสิ่งซึ่งต้องการ อยากให้ร่างกายแข็งแรง ย่อมต้องออกกำลังกาย อยากให้จิตใจแข็งแรง ย่อมต้องเรียนรู้ที่จะชนะใจตนเอง ฝึกฝนตนเองในการขัดใจตนเอง รู้จักเสียสละ รู้จักยอม รู้จักให้ รู้จักแพ้อ้าง เพื่อให้จิตใจของเรามีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นไป ฝึก และฝึก และฝึก ๕

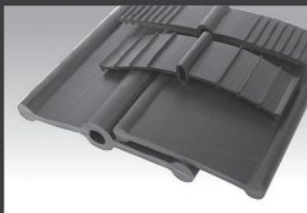
ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง นํ้ายาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนที่รอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

ผู้บุญ...เยาวชน

เทเรซาแห่งพระกุมารเยซู สุสันนา กิจโดมกุล เยาวชนวัดพระแม่มหากาญญ์ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 2

สวัสดีค่ะพี่น้องคริสตชนทุกท่าน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับเดือนพิเศษ เพื่อการประกาศ พระวรสารสู่ปวงชน ตุลาคม 2019 ขอแนะนำให้เพื่อนๆ รู้จักกับเยาวชนจากองค์กรโฟโคลาเร “**เทเรซาแห่งพระกุมารเยซู - สุสันนา กิจโดมกุล**” ชื่อเล่น **มูมู** กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศิลป์ภาษา จีน-อังกฤษ เกิดวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ.2001 เป็นเยาวชนวัดพระแม่มหากาญญ์ อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เขต 2 และเป็นเยาวชนของคณะโฟโคลาเรหรือเรียกว่า (เจน)

ความเชื่อความศรัทธาในศาสนานี้ได้มาจากคุณแม่... ท่านเป็นคนที่ศรัทธามากๆ เวลาเข้ามิสซา แม่จะบอกก่อนว่า - ห้ามเข้าห้องน้ำเด็ดขาด เพราะทุกช่วงของมิสซานั้นสำคัญมากๆ ก่อนนอนแม่จะพาเราสวดภาวนา ขอบคุณและขอโทษพระองค์ ก่อนนอนทุกครั้ง แม่จะคอยสอนเกี่ยวกับการนำคำสอนของพระ และของคณะโฟโคลาเร มาใช้ใน ชีวิตประจำวัน เช่น การรักผู้อื่น แม่มันจะยากแต่ถ้าเราเป็นลูกของพระเจ้า เราต้องพยายาม และเป็นคนแรกที่จะรักผู้อื่นเสมอ หนูจึงซึมซับความศรัทธา มาจากแม่โดยตรง

แรงบันดาลใจในวัยเด็กคือ... หนูอยากถือ ถูงานมากๆ แต่พอหนูโตขึ้น หนูคิดว่าการเป็น เยาวชนมีอะไรที่มากกว่าการถือถูงาน แล้วก็ยังมี คนหนึ่งที่วัด เขาเป็นคนที่ใจดีและเสียสละมากๆ เนื่องจากก่อนหน้านั้น เยาวชนวัดเริ่มหายจากวัด และพี่เขาก็พยายามที่จะรวบรวมเยาวชนวัดของเรา ให้เข้มแข็งเหมือนเดิม หนูจึงอยากจะมีส่วนร่วมใน การทำงานให้พระ หนูจึงขอเขาเป็นเยาวชนของวัด และยังได้เข้ามาเป็นเยาวชนเราได้เจอเพื่อนใหม่ๆ เราได้ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกัน เมื่อเห็นทุกคนยิ้ม หัวเราะ สนุก และนี่คืออีกสิ่งหนึ่งที่เป็นแรงบันดาลใจที่อยากจะทำงานเยาวชนต่อไป

บทบาทที่ได้รับคือ... เป็นคนช่วยดูแล น้องๆ ในวัด คอยช่วยงานเยาวชนที่โบสถ์ ส่วนของ คณะโฟโคลาเร หนูได้ช่วยพี่ๆ จัดกิจกรรมในวัด และสังฆมณฑล เช่น การถือถูงานทุกอาทิตย์ ไป ประชุม ไปร่วมค่ายของเขต ช่วยเสนอความคิดเห็น เป็นพี่เลี้ยงในค่าย แต่ที่ประทับใจก็คือ... ไปเป็น พี่เลี้ยงอาสาในค่ายของวัดหนึ่งในสังฆมณฑลเชียงใหม่ เด็กๆ ทุกคนตั้งใจและสนุกไปกับการเรียนคำสอน และได้ไปร่วมค่ายเยาวชนระดับชาติ ที่สังฆมณฑล ราชบุรี และสังฆมณฑลจันทบุรี หนูดีใจมากๆ ที่

ได้รับประสบการณ์นี้ เพราะหนูได้รู้จักเพื่อนๆ ต่าง
สังคมชนบท ทุกคนน่ารักมากๆ และกิจกรรมร้องเพลง
เพื่อหาทุนเข้ากลุ่มเยาวชนของเรา เพื่อจะได้นำทุนไป
สมทบกิจกรรมต่างๆ หรือนำไปช่วยประเทศเพื่อน
บ้าน เช่น ประเทศลาว เมียนมา

กิจกรรมเหล่านี้ยิ่งเป็นไฟที่ทำให้หนูอยาก
จะทำให้เยาวชนของเราดียิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ สอนให้หนู
ได้เปิดโลกกว้างมากขึ้น สอนให้หนูได้ใกล้ชิดพระ
อย่างมาก ช่วยให้เรากล้าที่จะพูด แสดงออก และ
มีเปลี่ยนความคิดในการดำเนินชีวิต ได้ฝึกเป็นผู้ให้
และเป็นผู้นำ ได้รู้จักเพื่อนๆ ที่เป็นคาทอลิกด้วยกัน
เราสามารถอุทิศความทุกข์ความสุขด้วยกันได้ และ
เข้าใจกันโดยมีพระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเรา

ปัจจุบันนี้จะเห็นว่าเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม
กับวัดน้อยลง หนูคิดว่า... เพราะพวกเราโดนล่อลวง
จากความสะดวกรสบาย พวกเราติดใจในวัตถุนิยม
มากกว่าความเป็นจริง ทำให้เราได้หลุดออกจากใจ
จริงน้อยลง เราอยู่ด้วยกัน เราก็มักจะใช้เวลากับ
โทรศัพท์มากกว่าคนที่อยู่ข้างๆ หรือตรงหน้าของ
เรา จึงทำให้ความสัมพันธ์ของเยาวชนนั้นลดน้อย
ลง และที่สำคัญที่สุดคือการเลี้ยงดูและปลูกฝังของ
พ่อแม่ ที่ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องศาสนา และ
เมื่อเจอปัญหาทำให้เยาวชนอ่อนไหวง่าย เปรียบกับ
การสร้างบ้าน ถ้าเสาหลักของบ้านไม่แข็งแรงพอ

เมื่อเจอกับภัยต่างๆ ก็อาจจะทำให้บ้านนั้นพังทลาย
ได้

หนูอยากจะเชิญชวนเพื่อนๆ ทุกคนมา
มีส่วนร่วมด้วยกัน ไม่ใช่แค่ความสุข แต่ทำให้เรา
ได้ออกจากตัวเอง และเรายังได้ใกล้ชิดพระมากขึ้น
โดยผ่านการร่วมกลุ่มเยาวชนที่พยายามนำพระวาจา
ของพระมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ทำให้พวกเราอยู่
กันเหมือนครอบครัวโดยมีพ่อองค์เดียวกันนั่นก็คือ
พระเจ้า และอยากให้พ่อแม่ทุกคนให้ความสำคัญ
ด้านจิตใจของลูกไม่เพียงแค่ร่างกาย

หนูมีคติประจำใจเล็กๆ น้อยๆ ของหนูว่า
“จงทำทุกๆ วัน ทุกๆ วินาทีให้ดีที่สุด ให้มีความสุข
ที่สุด และเราจะไม่กลับมาเสียดายทีหลัง”

เนื่องในโอกาส 350 ปีมิสซังสยาม ก่อนอื่น
หนูอยากจะขอบคุณบรรดามิชชันนารีและบรรดาผู้
เสียสละเพื่องานของพระศาสนจักรที่ทำให้หนูได้รู้จัก
พระเยซูเจ้า หนูจะถ่ายทอดความเชื่อโดยการเป็น
แบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตประจำวัน และเป็น
ประจักษ์พยานที่ดีให้พี่น้อง เห็นว่าเพราะความเชื่อที่
เข้มแข็ง และพระเจ้าได้ประทานพรให้กับพวกเรา เรา
จึงได้ครบรอบ 350 ปีจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นหนูอยาก
จะปลูกฝังให้พี่น้อง ชยันที่จะสวดภาวนา เข้าร่วม
มิสซาอย่างตั้งใจ ทำกิจกรรมของเยาวชนเพื่อน้องๆ
จะได้เชื่อ ศรัทธา และรักพระองค์มากขึ้น ☺

อุดมศึกษา ตุลาคม 2019 61

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

สร้างความแตกต่าง บริการดีเยี่ยม เต็มเปี่ยมคุณภาพ

อาสนวิหารแม่พระนิรมล อุดมราชธานี

หนึ่งในผลงานของ Monet Glass ณ อาสนวิหารแม่พระนิรมล จ.อุดรราชธานี กับงานสเตนกลาสเพ้นท์ทอบานประตูข้างพระแท่น ด้านซ้ายและขวา

Monet Glass ขอขอบคุณ คุณพ่อสเตเฟนบุญเลิศ พรหมเสนา ที่ได้ไว้วางใจให้เราเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานในสถานที่สำคัญ มา ณ โอกาสนี้

Monet Glass Co.,Ltd

sales@monetglass-design.com

+66(0)92-826-2463
+66(0)89-666-6531
+66(0)2-817-6660 #12

www.facebook.com/monetglass

www.monetglass-design.com

44/19 M.7 Soi.Suksawat 78 Suksawat Rd. Bangjak Phrapradaeng Samut Prakan 10130 Thailand

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2019”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...2019” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอภาพแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมาก ๆ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถนนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับ น้องๆ เด็กๆ ที่น่ารัก คงปิดเทอมกันแล้ว... ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยนะ... จะไปไหนมาไหนก็ดูดีๆ รู้จักระมัดระวังด้วยนะ... เวลาขึ้นรถ-ลงเรือ หรือข้ามถนนก็ดูดีๆ ละ... ห้ามไปว่ายน้ำคนเดียวนะ... อยู่บ้านดีๆ ดูเรื่องไฟฟ้ายิ่งดี... อย่าเล่นเกมมากเกินไปนะ... ทบทวนบทเรียน และหัดทำแบบฝึกหัดใหม่ๆ บ้างนะ... อย่าทานแต่ขนมหวาน ขนมกรอบๆ อย่างเดียว ต้องทานข้าวด้วยนะ... ฯลฯ พี่ป๋องเชื่อว่ายังมีอีกหลายประโยชน์ที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่และผู้ปกครอง จะได้เตือนได้บอกกับน้องๆ ก็เพราะพวกท่าน รักและห่วงใยน้องๆ ทุกคน ฉะนั้นน้องๆ ก็ต้องเป็นเด็กดี ต้องเชื่อฟังคำของคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ด้วยนะครับ

โอกาสนี้พี่ป๋องขอขอบคุณ **จ.ส.อ. มารุต เหมือนอินทร์** จากโรงเรียนเซนต์กาเบรียลสันติพัฒนา จ.เพชรบูรณ์ และ**คุณครู สุรดา ฉิมแก้ว** โรงเรียนพระฤทธิยดอนเมือง กรุงเทพฯ และ**คุณครูอິ๊ด (ครูคำสอน)** วัดพระคริสตทฤทัย วัดเพลง จ.ราชบุรี และ**“คณะผู้ใหญ่ใจดี”** จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ทุกๆ ท่าน ที่ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสโมสรฯ ตลอดมา...วอนขอองค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดตอบแทนน้ำใจดีของทุกท่าน เป็นร้อยเท่าพันทวีด้วยเทอญ...สำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมคานต์ “สมัครฟรี” ไร้บารอก “แบบฟอร์มไปสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่สโมสรฯ... ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องอารยา พึ่งอ้าว น้องปิ่นทาร์รี่ เกษราภรณ์ น้องณัฐนันท์ ลิขิตทรัพย์ น้องฐิติรัตน์ เกียรติฤทธิ น้องสาริกา บัวโล่ น้องกัลย์วรินทร์ กวินธุ์สกุล น้องอัญชลีพร รอดแก้ว น้องณัฐชา ปานานนท์ น้องพิชชา มณีกันวาน น้องปกิตตา ชื่นวิจิตร โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา น้องดลนภา พลดอน น้องฤทัยกานต์ สุทธิ น้องชลธิชา ไชยหานาม น้องพัชรพร นาคี น้องมนทริกา ไยรัมย์ น้องอาทิตย์ยา คีลาโคตร น้องชลธิชา ด่านขุนทด น้องนันทิชนัน ดิงสะ น้องภัทรา บุญแจ้ง โรงเรียนเซนต์กาเบรียลสันติพัฒนา จ.เพชรบูรณ์ น้องปพิชญา สระอุบล น้องญาณิศา เหมภากรสกุล โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ น้องเอกรัตน์ มณีเนพรรัตน์ น้องภรณ์ดาว โคมศรี น้องวรุฒิ ว่องไว น้องชนิตฐา อรุณรัตน์ น้องภัทรวดี จันทร์บริรักษ์ น้องพิชญาพร ศิลาวงศ์ น้องวารวรณ์ บุญสุ น้องปรวีร์ ทองอำไพ น้องปัญญาวุช สอนบัว น้องภูติ โคมศรี น้องวรรณวลี ว่องไว วัดพระคริสตทฤทัย วัดเพลง น้องวิศรา ปิยาวาจาสุรธรณ์ น้องณัฐนันท์ โฉว์นงหวาร น้องสรุญพร ศรีระวัน น้องปิ่นณิกา โพธิ์รัชต์ น้องจิรายุ บุญเปลี่ยน โรงเรียนพระฤทธิยดอนเมือง กรุงเทพฯ

รักพระคัมภีร์

เสื่อ : ผ้ากระสอบ

เธอทราบไหมว่า บางครั้งผู้คนในพระคัมภีร์สวมเสื่อผ้าที่เรียกว่า “ผ้ากระสอบ” พวกเขาสวมผ้ากระสอบเมื่อพวกเขาไว้ทุกข์ ในเวลาที่มีผู้หนึ่งตายจากไป เพื่อแสดงว่าพวกเขารู้สึกเศร้าเกินไปที่จะสวมเสื้อผ้าดีๆ และพวกเขาสวมผ้ากระสอบเมื่อพวกเขาทำอะไรไม่ดี และรู้สึกผิดที่ได้ทำอะไรสิ่งนั้นลงไป แนนอนว่าพวกเขาต้องการทำอะไรบางอย่างที่ลำบาก เพื่อแสดงว่าพวกเขาเสียใจเพียงใด แม้แต่กษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงปรึกษาประกาศกอิสยาห์ แล้วทรงสวมเสื่อผ้ากระสอบด้วย

***

เธอเคยกระทำให้บางสิ่งบางอย่างลงไป แล้วเธอรู้สึกแย้ไหม เธออยากอยู่เงียบๆ หรือไปนั่งอยู่ที่มุมใดมุมหนึ่ง แล้วคิดว่าเธอทำอะไรลงไป ทำไมจึงทำ ถ้าสิ่งที่ทำไปนั้นมันส่งผลร้ายถึงคนอื่น ลองคิดว่าเธอควรทำอะไรเพื่อแสดงให้บุคคลนั้นรู้ว่าเธอเสียใจมากเพียงใด จงยอมรับความจริง กลับไปขอโทษและคืนดีกับเขา... แต่ถ้าเธอเพียงแต่กระทำให้บางสิ่งที่คุณแย้ๆ จงคิดถึงความจริงที่ว่าทุกคนเคยทำผิดพลาดด้วยกันทั้งนั้น และวอนขอพระเจ้าโปรดทรงช่วยเธอ เธอจะเริ่มต้นใหม่และขออย่าได้ผิดพลาดอีกเลย... น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม ในหนังสืออิสยาห์ บทที่ 37 ข้อ 1-2

การ์ตูน...คนดี

...เราร้อนในความศักดิ์สิทธิ์
(...glow)

จากการ์ตูน Saints...are...ของโบค
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องปพิชญา สระอุบล (อลิซ) *3328*

เกิด : 6 กันยายน 2555

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์คอนแวนต์

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะหนูชอบเขียนรูป และวาดภาพมากๆ

อนาคตอยากเป็น : ทันตแพทย์ “หมอฟัน” เพราะหนูจะตรวจรักษาฟันให้ทุกคน

เป็นคนมีนิสัย : ดี

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดภาพ

กีฬาที่ชอบ : ซักเย็บ

อาหารที่ชอบ : ไก่ทอด

ความสามารถพิเศษ : วาดภาพ

อื่นๆ : ร้องเพลง และเต้น

*น้องพิชณันท์ ตากวิริยะนันท์ (น้องมิสซา) *3329*

เกิด : 3 พฤษภาคม 2554

การศึกษา : โรงเรียนแองโกลิงคอปรี อินเตอร์เนชันแนล

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : บรรณารักษ์ เพราะชอบอ่านหนังสือ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง สนุกสนาน

สัตว์ที่ชอบ : ม้า

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : หมากล้อม

อาหารที่ชอบ : ส้มตำ

ความสามารถพิเศษ : เล่นิทานภาษาอังกฤษ

อื่นๆ : ทำอาหาร

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

สวัสดีค่ะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง **ลองผิดลองถูก** เรื่องมีอยู่ว่า

ลองผิดลองถูก

ครั้งหนึ่งมีแมวตัวหนึ่งเพิ่งตั้งท้องครั้งแรก มันคิดว่า เออ ฉันต้องไปหาที่ให้ลูกๆ อยู่ละ อยากให้ลูกๆ ออกมาได้อยู่แบบเย็นๆ มันจึงเดินไปมาแล้วพบต้นไม้ใหญ่ที่ดูเหมือนจะร่มๆ มันจึงไปลองพาลูกๆ ไปนอนอยู่แถวนั้นก่อน ตอนกลางคืน อยู่ๆ ไฟก็สว่าง มันเลยพบว่าไม่สามารถจะอยู่ตรงนี้ได้ เพราะใกล้กับเจ้าของบ้านซึ่งจะเปิดไฟตอนกลางคืนเป็นช่วงๆ จึงบอกลูกๆ ว่าเราต้องย้ายที่กันละ

มันจึงคิดว่า เออ ฉัน เราไปอยู่ตรงใกล้ๆ แอร์ดีกว่า เห็นพวกมนุษย์ชอบอยู่ในห้องแอร์ จะต้องเย็นแน่ๆ มันจึงพาลูกๆ ไปนอน แล้วก็พบว่าแถวนั้นช่างร้อนเหลือเกิน เพราะไอความร้อนที่ออกมาจากแอร์ของเจ้าของบ้านนั่นเอง มันจึงบอกลูกๆ ว่า ไม่ได้การละ เราต้องย้ายที่อยู่กันต่อ เจ้าแมวจึงคิดๆ ต่อกว่าไปอยู่ที่ไหนดีนะ

คืนนั้นมันก็นอนหลับฝันไปอยู่ในป่าเพดาน ใต้หลังคาบ้าน เพราะว่าสูงดี มนุษย์ไม่มายุ่งแน่ๆ และตอนกลางคืนก็เย็นๆ นอกจากนั้นมันได้ยินเสียงพวกหนูวิ่งไปมาตรงป่าเพดาน มันจึงคิดว่าตรงนี้น่าจะดีนะ อาหารการกินอุดมสมบูรณ์ แต่ก็ปรากฏว่าพอตอนกลางวัน ป่าเพดานนั้นก็เจอแดดร้อนมากๆ ร้อนจนแทบจะไหม้ เจ้าแมวก็นึกอีกว่า แย่ละ เราอยู่ตรงนี้ได้ เจ้าหนูมันวิ่งไปวิ่งมาเฉยๆ มันไม่ได้อยู่ใต้หลังคานี้สักกะตัว เจ้าแมวจึงทิ้งลูกๆ ไว้ เพราะลูกๆ ลงจากหลังคาเองไม่ได้ มันยังเด็กมากและกระโดดลงมาเองไม่เป็น เจ้าแมวตามพวกหนูไป พบว่าพวกหนูไปร้านอาหารเพื่อหาของกิน

เจ้าแมวเห็นดังนั้นมันจึงกลับมาคาบลูกไปที่ละตัวเพื่อไปอยู่ที่ร้านอาหาร มันจะได้กินของเหลือๆ ของร้านอาหาร เจ้าของร้านเห็นแม่แมวไม่ได้เจ้าของก็สงสารเลยเอาอาหารให้กิน ลูกแมวอยู่กับแม่ของมันและได้กินนมแม่แมว หลังจากที่แม่แมวขยันย้ายที่ไปมา ในที่สุดก็หาที่ๆ เหมาะสมกับการอยู่และเลี้ยงลูกเจอ มันดีใจมากที่ได้เจอเจ้าของใจดีและรักสัตว์ ต่อมาเมื่อลูกๆ ของมันโตขึ้นก็เริ่มจะมีลูกๆ กัน เจ้าแมวจึงสอนลูกๆ ว่าให้ดูให้ดีๆ ก่อนที่จะเลือกที่อยู่

ลูกๆ ของเจ้าแมวก็นึกได้ลองผิดลองถูกกันเพราะแม่แมวสอนไว้ มันจึงมองหาที่ๆ จะอยู่ได้อย่างสบาย เจ้าของแมวเองก็หาเพื่อนๆ ที่รักสัตว์ได้ และให้รับแมวไปเลี้ยง เจ้าแมวและลูกๆ ก็อยู่กับกันมาอย่างมีความสุข

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การที่เราจะทำอะไรเราต้องเลือกให้เหมาะกับตัวเอง เหมาะกับความสามารถของเรา จะได้ไม่ต้องลองผิดลองถูกเหมือนแม่แมวนะคะ

จบแล้วค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบท่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ปอง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

พ.นาคสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ข้องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู้ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มูมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“สายประคำ : กุญแจสวรรค์”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 พฤศจิกายน 2019)

พ่อจะกลับบ้าน

- พระสันตะปาปาเสด็จเยือนบ้านเรา เป็นเวลาแห่งความชื่นชมยินดี แต่บางที เราอาจเผลอจัดการ ให้สถานการณ์เป็นความทุกข์ทรมานของผู้คน
- การแบ่งสรรปันส่วนที่หนึ่งให้ถั่วหน้า วาจาที่ใช้กับฝูงชน ความอดทนต่อการรอคอย ความเห็นแก่ตัวพลังเผลอที่แสดงออกมา เราคาดหวังแต่จะเอาจากคนอื่น
- ตั้งสติให้ดีแล้วถามตนเองว่า ความชื่นชมยินดีในพระสันตะปาปาอยู่ตรงไหน อยู่ที่ทำให้ให้อภัยและสละตนเองได้เป็น ไซ้หรือไม่?
- เดียวนี้เราไปที่ไหนก็มีแต่จะทวงจากผู้อื่น ไปฉลองวัดก็ทวงหาที่จอดรถ ถามหาอาหารดีๆ เลิศรส ที่นั่งสบายๆ ไกล่พัสดลม ออกมาทานอาหาร ก่อนใคร แม้พิธีแห่ยังไม่เริ่มด้วยซ้ำ
- อย่าจัดพิธีดีเลิศเลอจนลืมหิวใจ ของผู้เดินทางไกลเข้ามาในเมือง ผู้คนมากมายตื่นเต็นยินดี อย่าให้ผู้คนรู้สึกว่าคุณเอาของดีๆ ไปหมดเลย เหลือให้เขาเพียงเท่าเป็นไม้ประดับ บางทีความชื่นชมยินดีจะมีได้ก็มาจาก ความชื่นชมยินดีที่มีร่วมกันนั่นเอง.

พงศ์ ประมวล

20 ก.ย. 2019

อุดมศาสตร์ ตุลาคม 2019 69

สโมสรอุดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.กฤติมา ไสวงาม
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา
จ.เพชรบูรณ์

2 ด.ญ.นราธิรภัษ คงจำนงค์
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา
จ.เพชรบูรณ์

3 ด.ญ.ณัฐวิศา เหมภากรสกุล
โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : “น้องอลิสและน้องเคลร์มาหาท่านยาย”
วัดนักบุญอึนนา ทำจัน จ.สมุทรสาคร
ผู้ส่ง : อาม่าเล็ก

ชื่อภาพ : “น้องอึนนาและน้องอาร์ตี้”
งาน “100 ปี ชาตกาลอุซเซณี กวีขงกวี่เรารัก”
ผู้ส่ง : โยเซฟ

**สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ตรัสในบทเทศน์พิธีมิสซาที่บ้านพักชาวตามาร์ธา**

ว่า “การติดตามพระเยซูนี้ ไม่ใช่เป็นการเดินทางสู่อำนาจ แต่เป็นหนทางสู่กางเขน ถ้าชีวิต
คริสตชนคนหนึ่ง สุขสบาย ไม่มีความยากลำบากเลย ทุกสิ่งทุกอย่างดูสวยงามหมด
ให้คิดเถิดว่า มีบางสิ่งบางอย่างผิดปกติ”

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS
โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง
เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

- 1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
- 2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า
- 3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา
- 4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม
- 5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีรังสิต
- 6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์
- 7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง
- 8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ
- 9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่
- 10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

เกมสโมสรอดมสานต์

พื๋ออง

พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรก : งานสมรสที่หมู่บ้านคานา “พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาคณรับใช้ว่า ‘จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็ม’ เขาก็ตักน้ำใส่จนเต็มถึงขอบ แล้วพระองค์ทรงสั่งเขาอีกว่า ‘จงตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงเถิด’ ผู้จัดงานเลี้ยงได้ชิมน้ำที่เปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นแล้วพูดว่า... แต่ท่านเก็บเหล้าองุ่นอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้ ” (ยอห์น 2:1-11)

สำหรับเกมครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

Patience does matter: ความอดทนสำคัญอย่างยิ่ง

“การศึกษาก็ดี การทำงานก็ดี การครองเรือนก็ดี การจะมีความสุขในชีวิตก็ดี ขาดความอดทนอย่างเดียวยก ก็ไม่สำเร็จ”

ในต่างประเทศมีการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญของ IQ กับความสำเร็จของชีวิตในระยะยาวหลายครั้ง หลายหน ผลการวิจัยก็คือ IQ ไม่ใช่ตัวกำหนดความสำเร็จเลย เด็กที่มี IQ สูง จะประสบความสำเร็จในอนาคตไม่แน่ไม่อน สิ่งที่รับประกันความสำเร็จในระยะยาวในทุกๆ ด้าน คือ **ความอดทน**

สังคมไทย ต้องการความมุ่งมั่นในการแก้ไขปัญหา และปัญหาใหญ่ที่สุดก็คือ ไม่สามารถแยกแยะผิด ถูก ชั่ว ดี ได้ ทั้งที่ประเทศไทยน่าจะเป็นสังคมที่น่าอยู่ที่สุด ซึ่งปัญหาประเทศที่สำคัญและถูกละเลยคือ การสร้างคน และการแก้คอร์รัปชัน

ปัจจุบันนี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนและบอบบางมากๆ ในสังคมไทย จะทำอะไรให้อยู่รอด และสามารถยืนได้ด้วยตนเอง เป็นอิสระ ไม่เป็นทาสของใครคือ พึ่งพาตนเองได้ จนสามารถช่วยเหลือสังคมโลกได้

Jack Ma เป็นกรณีศึกษาตัวอย่างที่สร้างแรงบันดาลใจที่ดี จากครูประจำบาลเมืองเล็กๆ (เมืองหางโจว ประเทศจีน) เรียนรู้และพัฒนา มีวิสัยทัศน์ มองที่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าความร่ำรวยส่วนตัว สร้างตนเองจาก passion และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันเข้าสามารถก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำทางธุรกิจ e-commerce ที่ใหญ่ที่สุดของประเทศจีน (Alibaba Group) .... และที่สำคัญที่สุด ทุกครั้งที่ Jack Ma มีโอกาสพูดให้กับผู้คนฟัง เขาจะพูดประโยคนี้เสมอ คือ

“The very important thing you should have is patience”

“ชีวิต คือ การศึกษา ชีวิตที่จะเรียกว่า การศึกษานั้น จะต้องเป็นชีวิตที่ดี คือ ชีวิตที่ได้รับการ

เรียนรู้ ผึกฝน พัฒนา จนสามารถช่วยตนเองได้ และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมได้”

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงเคยมีพระราชดำรัสว่า “**การจะพัฒนาคน จะต้องทำให้เขามีสุขภาพแข็งแรงก่อน เพราะถ้าสุขภาพไม่แข็งแรง ไม่ต้องพูดเรื่องการพัฒนา**”

จากพระราชดำรัสข้างต้นทำให้ต้องนึกคิดไว้ในเมื่อสุขภาพมีความสำคัญเป็นลำดับแรกที่ต้องทำให้ดีก่อนที่จะพัฒนาคน แล้วอะไรจะเป็นตัวชี้วัดความมีสุขภาพดีหรือแข็งแรงได้ ทั้งนี้จึงขอเสนอตัวชี้วัดความมีสุขภาพดี หรือความแข็งแรงที่นิยมใช้เป็นสากลจำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. How strong am I? (The push – up test)
2. How good is my balance? (The stork test)
3. Am I too fat? (The body-mass index test)

ในเมื่อมนุษย์มีความปรารถนาจะมีชีวิตที่ดี ซึ่งชีวิตที่ดีก็คือ ชีวิตที่ต้องมีการศึกษา และการศึกษาก็คือ กระบวนการเรียนรู้ ผึกฝน พัฒนา ซึ่ง**ความอดทน และกระบวนการในการฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด**ที่จะทำให้มนุษย์บรรลุความปรารถนานั้น

...พี่เชื่อว่าน้องๆ ทุกคนมีเป้าหมายชีวิต และมีความหวังว่า สักวันความฝันหรือเป้าหมายนั้นจะเป็นจริง ซึ่งแน่นอนว่า บนหนทางนั้นย่อมพบเจอกับอุปสรรคความยากลำบาก **แต่เราทุกคนต้องมีความอดทน (ฮึดสู้) และก้าวต่อไป** ขออย่ายอมแพ้ (หยุดพักได้) แต่ต้องไปต่อให้ถึงเป้าหมายที่เราได้ตั้งใจเอาไว้ นะครับ

อ้างอิง วารสารการศึกษาไทย กุณาพันธ์ - มีนาคม 2560 : ปีที่ 14 ฉบับที่ 137 ๕

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นูนัย...เยาวชน

สวัสดีค่ะพี่น้องคริสตชนทุกท่าน เดือนตุลาคม 2019 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงประกาศให้เป็นเดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (Extraordinary Missionary Month for October 2019 : EMM OCT 2019) เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองโอกาสครบรอบ 100 ปี ของสมณสาส์นเตือนใจ Maximum Illud (มัคซิมุม อิลลูด) ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 15 และทรงมอบหมายให้พระคาร์ดินัลแฟร์นันโด พิโลนี

สมณมนตรีแห่งสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน เป็นผู้จัดเตรียมการฉลองเหตุการณ์นี้ เพื่อปลุกจิตสำนึกพระศาสนจักรทุกระดับ สังฆมณฑล สถาบันชีวิตผู้รับเจิมถวายตัว สถาบันผู้อุทิศชีวิตเพื่อการประกาศข่าวดี สมาคม องค์กร ชุมชนคริสตชน เยาวชน และทุกภาคส่วนของพระศาสนจักร ให้มีความกระตือรือร้นในกิจการประกาศข่าวดีสู่ปวงชน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเตือนใจคริสตชนทุกคน ให้สำนึกถึงศีลล้างบาปในความสัมพันธ์กับการประกาศข่าวดี โดยประทานคำขวัญประจำเดือนตุลาคม 2019 เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชนว่า “Baptised and sent : the Church of Christ on mission in the world” ซึ่งถอดความเป็นภาษาไทยและปรับให้สอดคล้องกับคำขวัญของการฉลอง 350 ปีมิสซังสยามว่า... “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ทรงแสดงให้เห็นความมีชีวิตชีวาของงานประกาศพระวรสารในสมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสารความว่า “กิจกรรมธรรมทูตเป็นกระบวนการที่ดำเนินของพันธกิจทุกประการของพระศาสนจักร” (EG 15) หมายความว่า งานธรรมทูตของพระเยซูคริสตเจ้าอยู่ในหัวใจของพระศาสนจักร เป็นมาตรฐานวัดประสิทธิภาพของพระศาสนจักร

เพื่อการฉลองเดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ตุลาคม 2019 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเสนองาน 4 มิติ สำหรับการเตรียมเฉลิมฉลองในโอกาสสำคัญนี้...

1. ความซื่อสัตย์เป็นการส่วนตัวกับพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงพระชนม์ในพระศาสนจักร : ในศีลมหาสนิท ในพระวาจาของพระเจ้า และในการภาวนาทั้งส่วนตัวและในหมู่คณะ
  2. ชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน : โดยศึกษาชีวิตของบรรดานักบุญธรรมทูต บรรดามรณสักขี และบรรดาผู้ที่ประกาศความเชื่อ ที่ทำให้พระศาสนจักรแผ่ขยายออกไปทั่วโลก
  3. การฝึกอบรมธรรมทูต : โดยอาศัยพระคัมภีร์ การสอนคำสอน ชีวิตจิต และเทววิทยา
  4. เมตตาธรรมทูต : การทำกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิต เราคริสตชนผู้รับศีลล้างบาปทุกคนมีหน้าที่ประกาศข่าวดีของพระเจ้า ด้วยชีวิต...
- ศิษย์พระคริสต์ กล้าแสดงออกถึงความรัก ความเมตตาต่อบุคคลในครอบครัว และเพื่อนพี่น้องรอบข้าง
  - ศิษย์ธรรมทูต กล้าประกาศข่าวดี กล้าเป็นพยานชีวิตในความเที่ยงธรรม เปี่ยมด้วยสันติ และความชื่นชมยินดี

เริ่มต้น... ที่ตัวเราก่อนนะคะ เป็นหน้าที่ของเราศิษย์พระคริสต์ - ศิษย์ธรรมทูต

เริ่มตั้งแต่ตอนนี้ เดียวนี้ ตั้งใจและเริ่มต้นกันเลยคะ ๕

จุดหมายในพระองค์

“แล้วครั้งนี้อะยากจะพิจารณาเรื่องอะไร?” คำถามที่กระซิบตรงประเด็นนี้ ถูกเอ่ยถามโดยคุณพ่อ พอล พอลล็อก, S.J. คุณพ่อผู้ผ่านการเข้าเฝ้าส่วนตัว ณ สวนเจ็ดริ่น จังหวัดเชียงใหม่ ผมหยุดนิ่งสักครู่จึงตอบคุณพ่อกลับไปว่า “ผมกำลังสงสัยว่า สิ่งที่ผมกำลังทำอยู่นี้ใช้น้ำพระทัยไหม อะไรคือสิ่งที่สำคัญที่สุดของชีวิต ผมได้ใช้พระพรอย่างเกิดประโยชน์หรือเปล่า ชีวิตผมเป็นพระพรหรือเป็นที่สะดุดแก่ผู้อื่น...”

ความไม่รู้และความว่างเปล่าพาผมออกเดินทางอีกครั้ง การชอบอ่านทำให้ผมเดินเข้าห้องสมุดหยิบหนังสือที่นำสนใจกลับมาอ่านหลายเล่ม หนังสือเล่มแรกที่ผมอ่านนั้นมีชื่อว่า “นักโทษ นักบุญ แม็กซีมีเลียน กอลเบ” (พระสงฆ์คณะฟรังซิสกันผู้สละชีวิตยอมตายแทนนักโทษคนอื่น) ผมตัดสินใจอ่านเล่มนี้เป็นเล่มแรกเพราะว่า ผมเคยอ่านประวัติของท่านและเคยเดินทางไปเยี่ยมห้องขังเลขที่ 18 ที่ท่านเคยอาศัยตอนที่ถูกจองจำ ณ ค่ายเอาชวิทซ์ (Auschwitz) ประเทศโปแลนด์

หนังสือประวัติของ นักบุญแม็กซีมีเลียน เล่มนี้มีเนื้อหาที่น่าประทับใจมากมาย แต่เนื้อหาส่วนที่ผมประทับใจมากที่สุดคือ ข้อความจากจดหมายของพี่ชายของท่านนามว่า “ฟรันซิส” ซึ่งเขียนมาให้กำลังใจน้องชายว่า

“สิ่งใดก็ตามที่นอกเหนือไปจากพระองค์ จะมีค่าก็ต่อเมื่อมีจุดหมายในพระองค์เท่านั้น พระองค์ผู้สร้างจักรวาล ผู้ได้ช่วยเราให้รอด จุดสุดท้ายของการสร้างสรรค์... โดยทางความเชื่อฟัง เรากลายเป็นผู้มีฤทธานุภาพอย่างหาขอบเขตมิได้ นี่แหละน้องรัก หนทางอันเดียวของปรีชาญาณที่แท้จริงของความรอบคอบและสามารถที่จะถวายเกียรติมงคลแด่พระเป็นเจ้า”

และผมยังประทับใจข้อความอีกตอนหนึ่งที่ได้เขียนเล่าถึงกิจกรรมของคณะอัควินแห่งแม่พระนิรมลที่ท่านเป็นผู้ก่อตั้งว่า “ท่านได้พยายามค้นหาให้แน่ชัดว่าอะไรคือคำตัดสินจากพระในเหตุการณ์ต่างๆ อันเป็นเครื่องหมายของกาลเวลา”

เป็นการเริ่มต้นการเข้าเฝ้าส่วนตัวที่ทำหายน่าสำหรับผม คล้ายกับว่าพระเจ้ากำลังจะพาผมไปพบกับ

คำตอบที่ผมกำลังพิจารณาอยู่ในใจผ่านทางเรื่องราวของนักบุญแม็กซีมีเลียนด้วยประโยคที่ว่า “สิ่งใดก็ตามที่นอกเหนือไปจากพระองค์ จะมีค่าก็ต่อเมื่อมีจุดหมายในพระองค์เท่านั้น” แล้ว **จุดหมายในพระองค์คืออะไร?**

ด้วยความไม่รู้ ทำให้ผมอ่านไปเรื่อยๆ หนังสือเล่มที่ 2 ที่ผมอ่านนั้นมีชื่อว่า “หนังสือที่ระลึกงานบวชพระสงฆ์ คณะเยสุอิต คุณพ่อฟรังซิสเซเวียร์ พิพัฒน์ มือแป, S.J. และคุณพ่อดอมินิก ซาวีโอ ศราวุธ ทรสุภาพ, S.J.” การได้อ่านเพียงหน้าแรกเท่านั้น ถึงกับทำให้ผมต้องปิดหนังสือทันทีเมื่ออ่านจบ เนื้อหาในหน้าแรกคัดมาจาก “หนังสือปฏิบัติจิตของนักบุญอิกญาซีโอ ข้อ 23” เขียนไว้ว่า

หลักการพื้นฐานของมนุษย์ **“มนุษย์ได้รับการสร้างขึ้นมา เพื่อถวายการสรรเสริญ เคารพเทิดทูน และรับใช้พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ด้วยการกระทำดีนี้ วิญญาณจะได้รับความรอด** สรรพสิ่งสร้างทั้งหลายในโลกมิใช่เพื่อช่วยให้มนุษย์บรรลุเป้าหมายที่เขาได้รับการสร้างมา เพราะเหตุนี้ มนุษย์จึงควรใช้สรรพสิ่งต่างๆ เท่าที่จะช่วยให้ตนบรรลุเป้าหมาย และหากสิ่งเหล่านั้นกลายเป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายสูงสุดของมนุษย์ เขาก็ควรจะเลิกผูกพันกับสิ่งเหล่านั้นเสีย ดังนั้นเราต้องวางใจเป็นกลางกับบรรดาลิขิตสร้างทั้งปวง ในสิ่งที่เราจะเลือกได้ตามใจชอบและมีได้เป็นสิ่งต้องห้าม ด้วยเหตุนี้ เราไม่ควรปรารถนาสุขภาพสมบูรณ์มากไปกว่าการเจ็บไข้ ร่ำรวยมากกว่ายากไร้ มีเกียรติมากกว่าไร้เกียรติ มีชีวิตยืนยาวมากกว่าชีวิตสั้น ฯลฯ แต่เราควรปรารถนาและเลือกเฉพาะสิ่งที่จะเอื้ออำนวยมากที่สุดต่อการบรรลุเป้าหมายที่เราได้รับการสร้างมา”

ภายในหนังสือ คุณพ่อพิพัฒน์ได้เขียนบอกเล่าถึงเหตุผลในการเลือกที่จะเป็นเยสุอิตไว้ว่า คุณพ่อประทับใจจิตตารมณ์ของคณะในเรื่อง **การไตร่ตรองการเคลื่อนไหวของพระจิต (Discernment of the Spirit) การเทิดพระเกียรติพระเจ้า (For the Greater Glory of God) และ การค้นพบพระเจ้าในทุกสิ่ง (Finding God in All Things)** และเช่นเดียวกันคุณพ่อศราวุธ ก็ได้แบ่งปันไว้ว่า “ความเป็นเยสุอิตสำหรับผมคือ **การเป็นคนทำงานและมีชีวิตเพื่อผู้อื่น (Men for and with Others)**

เมื่อพิจารณาถึงตรงนี้ก็เกิดคำถามขึ้นในใจผมว่า “คำที่สะกิดใจเหล่านี้สัมพันธ์กันอย่างไร” ทำไมพรังซิสพี่ชายของนักบุญแม็กซีมีเลียน จึงพูดถึง “จุดมุ่งหมายในพระเจ้า” ทำไมท่านนักบุญถึงพูดถึง “เครื่องหมายของกาลเวลา” และทำไมจิตตารมณ์ของคณะเยสุอิตที่คุณพ่อทั้ง 2 ท่านได้พูดถึงนั้น ทั้งหมดคล้ายกับว่ากำลังมุ่งไปในทางเดียวกัน สิ่งที่พวกเขาพูดนั้นกำลังมุ่งไปไหน?

ผมได้ลองศึกษาจิตตารมณ์ของคณะเยสุอิตเพิ่มเติมจากหนังสือ “จิตตารมณ์ของนักบุญอิกญาซีโอในชีวิตประจำวัน” เขียนโดย คุณพ่อนพรัตน์ เรือนกุล, S.J. และได้ลองสรุปความสัมพันธ์ของจิตตารมณ์ของคณะเยสุอิตได้ออกมาเป็นภาพความสัมพันธ์ตามความเข้าใจของผมดังนี้

จากภาพความสัมพันธ์ที่ผมลองเขียนนี้ทำให้ผมสังเกตเห็นว่า “ทั้งหมดกำลังมุ่งไปสู่พระเจ้า เพื่อให้วิญญานได้รับความรอด” เป็นจริงอย่างที่นักบุญอิกญาซีโอเขียนไว้ในหลักการและพื้นฐาน

แต่ละคำ แต่ละประโยคในภาพไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับก่อน-หลัง ทุกสิ่งสัมพันธ์อย่างส่งเสริมกัน เราสามารถเริ่มจากที่ใดก่อนก็ได้ หากเราค้นพบพระพรความสามารถที่พระประทานให้สำหรับชีวิตประจำวัน เราก็สามารถส่งต่อพระพรนั้นไปยังเพื่อนมนุษย์ผ่านทางสิ่งสร้างต่างๆ ที่พระมอบให้อยู่รอบตัวเราในหน้าที่ประจำวันอันเรียบง่ายของเราด้วยจิตตารมณ์ในการเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น แต่เราก็จะไม่สัมผัสถึงเกิดเพื่อค้นพบพระเจ้าในเพื่อนมนุษย์และในเหตุการณ์ต่างๆอันเป็นเครื่องหมายของกาลเวลา...

บางครั้งสถานการณ์ก็นำเราไปสู่พรมแดน (Frontier) และท้าทายให้เราเป็นบุคคลแนวหน้า เรา

เลือกที่จะเป็นคนยืนดูสถานการณ์นั้นและนั่งเฉยต่อเสียงภายใน หรือเราจะลองพิจารณาต่อรับเสียงนั้นด้วยการก้าวออกมา เหมือนอย่างคำสอนของพระเยซูที่ปรากฏให้เราเห็นครั้งแล้วครั้งเล่าผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ ดังเช่นการก้าวเดินออกมาอย่างกล้าหาญและไม่รีรอของนักบุญแม็กซีมีเลียนที่จะขอรับความตายแทนเพื่อนนักโทษด้วยเหตุผลอันเรียบง่ายว่า “ผมเป็นพระสงฆ์คาทอลิก ขออาสาแทนที่เขา”

แต่ถ้าหากเราไม่เข้าใจสิ่งใดในรูปเลย ไม่เข้าใจความหมายของคำแต่ละคำ ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ และไม่รู้จะเริ่มตั้งแต่ไหน เราก็ก้าวกลับไปเริ่มต้นในแบบของเรา ดังเช่นเรื่องราวหนึ่งในหนังสือ “วิถีแห่งการภาวนา” เขียนโดยคุณพ่อโทมัส กรีน (Thomas H. Green, S.J.) คุณพ่อเล่าว่า ครั้งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าในขณะที่ยังอยู่ในวัยเยาว์ ได้สังเกตเห็นกรรมกรคนหนึ่งชื่อ “จิมมี่” จิมมี่เป็นคนพื้นที่ที่ได้รับการศึกษาน้อย ทุกวันเมื่อกลับจากทำงานเขาจะเข้าไปในวัดและนั่งในที่หนึ่งแถวหลังเป็นเวลานานๆ คุณพ่อเจ้าวัดสังเกตเห็นกิจวัตรนี้ของจิมมี่ ท่านประหลาดใจว่าคนอย่างจิมมี่จะทำอะไรในเวลาเช่นนี้ วันหนึ่งท่านจึงถามเขา คำตอบที่จิมมี่ให้ก็คือ “ไม่มีอะไรมากหรอกครับคุณพ่อ ผมเพียงแต่พูดว่า พระเยซูนี้ผมจิมมี่ และพระองค์ตอบว่า จิมมี่ นี่เราเยซู แล้วเราก็มีความสุขด้วยกัน”

คุณพ่อโทมัส ยังได้เล่าต่ออีกว่า จะมีอะไรที่เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติยิ่งไปกว่าการพบพระเป็นเจ้าของจิมมี่เช่นนี้ จะมีหนังสือเกี่ยวกับการภาวนาเล่มใดจะเหมาะสำหรับจิมมี่อีก...

จิมมี่มีจุดหมายในพระองค์ผ่านการภาวนาอันเรียบง่าย ผมเชื่อว่า หากพระเยซูจำจิมมี่ในโลกนี้ได้ พระองค์ก็จะจำจิมมี่ได้อีกครั้งในพระอาณาจักรของพระองค์ และผมก็เชื่ออีกว่า เราทุกคนก็อยากให้พระองค์จำเราได้และตรัสกับเราในช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์” (ลูกา 23:43)

“ข้าพเจ้าเห็นพระนางมารีย์ในทุกแห่งหน ข้าพเจ้าจึงมองไม่เห็นทุกข์เข็ญใดในทุกแห่ง” (I see Mary everywhere. I see difficulties nowhere.) นักบุญแม็กซีมีเลียน กอลเบ ๕

จดหมายจากผู้อ่าน

My Little Prayers: อนุสวดของฉันท

ใกล้เคียงกันมาก

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ช่วงนี้มีข่าวของแพทย์หญิงคนหนึ่งที่ได้รับรางวัลจากหนังสือที่เธอเขียนเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของเธอ อีกทั้งเพื่อนฝูงบางคนก็ส่งข่าวของเธอให้ลูกอ่านเลย เพราะเธอประสบปัญหาชีวิต ความทุกข์ และการต่อสู้ที่ใกล้เคียงกับลูกมาก จนลูกเองยังรู้สึกเลยว่า ประสบการณ์ของเธอหลายๆ กับประสบการณ์ของลูกเลยที่เดียว

เธอผู้นี้เป็นแพทย์หญิงสาขาสูติรีแพทย์ พุดง่ายๆ คือ เป็นแพทย์ทำคลอด เมื่อไม่กี่ปีก่อนมีคนไข้ของเธอคนหนึ่งเสียชีวิตในวันที่มาคลอดลูกโดยเธอเป็นแพทย์ทำคลอดให้ โดยที่คนไข้คนนี้มีอาการปกติทุกอย่างตอนมาคลอด

ญาติและครอบครัวของผู้ตายจึงฟ้องคดีอาญาแพทย์หญิงผู้นี้ในข้อหากักขังหน่วงเหนี่ยวและตั้งใจทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต แม้เธอจะยืนยันในฐานะแพทย์ว่าเธอได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดและสุดกำลังในวิชาชีพแล้วก็ตาม

เมื่อเรื่องราวไปถึงศาล ชาวบ้านได้ขึ้นคัทเออร์ว่า “หมอม่าคน” บางทีตามไปถึงบ้านหรือไปที่โรงเรียนลูกสุดท้ายเธอต้องย้ายโรงเรียนลูก ระหว่างนั้นเธอไปที่ไหน ก็มีแต่คนเรียกเธอว่า “หมอม่าตกร” ในขณะที่เธอต้องต่อสู้กับมรสุมชีวิตร้ายแรงอย่างแสนสาหัส ก็มีพายุอีกลูกที่โหมกระหน่ำจนเธอต้องล้มลงอย่างพังราบสามีของเธอขอหย่าเพราะทนกับสภาพกดดันไม่ไหว!

ช่างใกล้เคียงเสียจริง!

เธอต้องชนลูก 2 คนออกจากบ้านไปอาศัยอยู่กับพี่สาว

คดีต่อสู้กันในศาล 3 ปี ในที่สุดฝ่ายโจทก์ก็ยอมถอนฟ้อง ญาติพี่น้องของเธอต่างบอกให้เธอฟ้องกลับ แต่เธอตัดสินใจไม่ฟ้องกลับเพราะลูกชายของเธอ ซึ่งขณะนั้นอายุ 11 ปี ได้เตือนสติว่า ที่ฝ่ายไหนฟ้องแม่ก็เพราะเขาสูญเสียคนที่เขารัก เขาก็ต้องเสียใจ แม่ควรจะเข้าใจเขา...

เมื่อทุกอย่างจบลงด้วยดี เธอจึงตัดสินใจเขียนเรื่องราวชีวิต ตลอดจนประสบการณ์ที่ต้องต่อสู้ในศาลและความเจ็บปวดที่เธอได้รับทั้งจากสังคมและจากอดีตชีวิตเป็นหนังสือ แต่แทนที่เธอจะไปหาโรงพิมพ์เพื่อพิมพ์หนังสือเล่มนี้ เธอได้ส่งเรื่องราวทั้งหมดที่เธอเขียนไปยังกองประกวดงานเขียนแห่งหนึ่งที่พิจารณางานเขียนสตรีไทยโดยเฉพาะ และต้องเป็นผลงานจากประสบการณ์จริงที่ยังไม่เคยตีพิมพ์ผ่านสื่อใดๆ

ผลปรากฏว่า เธอได้รับรางวัลในการพิจารณาปีนี้และหนังสือพิมพ์ธุรกิจฉบับหนึ่งได้ตีพิมพ์เรื่องราวของเธอ

จากการอ่านมาทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของแพทย์หญิงผู้นี้ มันสะท้อนกลับมาเห็นชีวิตของลูก เกือบจะเป็นประสบการณ์พี่น้องกัน เธอมีชีวิตที่สุขสบาย มีอาชีพและฐานะที่ดีกว่าระดับทั่วไป แต่อยู่ๆ ก็ต้องถูกฟ้องร้องในคดีที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิด ในกรณีนี้เธอเขียนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนไข้ผู้เคราะห์ร้ายคนนั้น เป็นอาการที่เกิดกับหญิงในระหว่างคลอด 1 ใน 80,000 ราย และถ้าเกิดกับใครแล้วต่อให้แพทย์เก่งอย่างไร คนไข้ก็มีสิทธิ์เสียชีวิต ดังนั้นจึงไม่ใช่ความผิดของเธอ และในช่วงที่เธอต้องการ

คู่ชีวิตที่สวดในการเป็นกำลังใจ เขาก็กลับทิ้งเธอไป ต่อมาคดีก็จบลงโดยโจทก์ถอนฟ้อง แล้วเธอก็ตัดสินใจ
ไม่ฟ้องกลับและเธอก็มาเขียนหนังสือเล่าประสบการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

มันเหมือนกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกจนลูกรู้สึกที่ต่างกันอย่างที่บางประเด็น

ตอนลูกพิมพ์หนังสือของลูกครั้งแรกและครั้งที่สองนั้น ลูกพิมพ์เองเพื่อแจก และหนังสือพิมพ์ธุรกิจ
ฉบับเดียวกันนี้แหละเป็นผู้ตีพิมพ์ข่าวเรื่องราวชีวิตของลูก จนลูกได้รับเชิญไปออกรายการเจาะใจและทำให้
คนไทยผู้ชมทั่วประเทศได้รับชม และรับฟังคำพยานถึงพระเจ้าจากลูกในตอนนั้น แม้กระนั้นก็ตาม โรงพิมพ์
แรกที่ลูกติดต่อหลังรายการเจาะใจยังไม่กล้ารับพิมพ์ให้ เพราะมีนโยบายไม่พิมพ์เรื่องราวที่เคยมีคดี
ฟ้องร้องกัน ต่อมาผู้มีใหญ่แนะนำโรงพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยที่
ยินดีรับพิมพ์และเป็นผู้จัดจำหน่าย ตลอดจนซื้อลิขสิทธิ์จากลูก ในขณะนั้นลูกไม่รู้จักการประกวดงานเขียน
สตรีนี้หรือยังเป็นองค์การที่ยังไม่เกิดขึ้นก็ไม่ทราบ

และทั้งเธอและลูกก็จบลงด้วยการไม่ฟ้องกลับ เป็นอันจบบริบูรณ์สำหรับการต่อสู้กับเรื่องราวอัน
เจ็บปวดของสตรีสองคน แม้ว่าของเธอจะจบลงในเวลาเพียง 4 ปี แต่ของลูก 14 ปี บวกอีก 6 ปีในการ
“รักษาแผลหัวใจ”

แต่... สำหรับลูก การจบบริบูรณ์ของเรื่องราวชีวิตจริงที่ยิ่งกว่าบทประพันธ์ในช่วงก่อนนั้น กลับเป็น
การก้าวสู่ชีวิตใหม่อีกมิติหนึ่งของลูก

แล้วชีวิตของลูกก็ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

ลูกกำลังคิดว่าจะเขียนบรรยายถึงชีวิตใหม่ของลูกอย่างไร พอดีได้อ่านบทเขียนของนักปรัชญา
ชาวฝรั่งเศสคนหนึ่ง (ไม่ได้เกี่ยวกับการเมือง พระเจ้าข้า) ลูกจึงขอนำคำพูดบางคำมาดัดแปลงเขียนถึง
ความรู้สึกของลูกเกี่ยวกับชีวิตใหม่ของลูกดังนี้ พระเจ้าข้า

ชีวิตจุ่มพิตฉันด้วยความเจ็บปวด
ฉันตอบแทนด้วยความรักและการให้อภัย
โลกหมุนตัวจนฉันล้มลุกคลุกคลาน
ฉันยังคงความใสซื่อท่ามกลางการเกลือกกลิ้งในลม
ผ่านโลกผ่านโคลนผ่านอาวุธรอบทิศ
ใจฉันกลับแข็งแกร่งแต่อ่อนนุ่มด้วยความรัก
ฉันได้เติบโตใหญ่และค้นพบตัวเอง
เหนือสิ่งอื่นใด ฉันได้ค้นพบ “พระเจ้า”

การค้นพบพระองค์ทำให้ลูกได้ค้นพบสิ่งที่น่าพิศวงมากมายในชีวิต ในมิติที่ลูกจะไม่มีทางจะได้
ประสบพบเจอเลยในมิติชีวิตเดิม

ลูกจึงมีเรื่องราวมาเขียนถวายแด่พระองค์ในรูปของ “บทสวดของฉัน” ไม่รู้จักจบใกล้
ลูกรักพระองค์ที่สุดเลย พระเจ้าข้า

“สิ่งที่อยู่เบื้องหลัง มุ่งสู่เบื้องหน้าอย่างสุดกำลัง” (ฟิลิปปี 3:13)

อาแมน
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภักดิ์

Bangkok Pulse By Pisut Jarintippitack
facebook.com/Bangkokpulse · bangkokpulse@gmail.com

กางเขนเด่นองอาจ
เป็นพระธาตุไม้กางเขน
ยืนหยัดอย่างชัดเจน
คือศรัทธาประชาชน

เคารปลั๊กการะ
พรจากพระเจ้าพาฝัน
ภัยพาลบันดาลดล
ให้หายห่างทางชีวี

ยังหมายถึงรักแท้
พระทรงแม่เพิ่มทุกที
คุณงามและความดี
พึงมีอยู่คู่ตัวเรา

กางเขนอันศักดิ์สิทธิ์
พาชีวิตทวีเท่า
ยินยอมพระกล่อมเกล้า
ให้สุขภาพราบเรียบจริง.

ภักดิ์
ภาพดงามโดย
Pisut Jarintippitack

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวกดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ช่วยต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

41304

บริษัท นานดีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandestationery.com

f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th